

ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซีอมและตกแต่งสำเร็จ

นางสาวสุมาลี บุนนาค

สถาบันวิทยบริการ
อพยพครองเมืองวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ
คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2549
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

KNOWLEDGE-BASE SYSTEM FOR PRODUCTION SYSTEM
IN BLEACHING DYEING AND FINISHING INDUSTRIES

Miss Sumali Kunnui

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering Program in Industrial Engineering

Department of Industrial Engineering

Faculty of Engineering

Chulalongkorn University

Academic Year 2006

Copyright of Chulalongkorn University

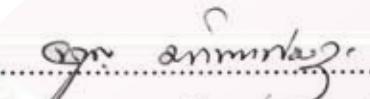
หัวข้อวิทยานิพนธ์	ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกข้อมูลและทดสอบค่าเร็ว
โดย	นางสาวสุมามี ชุมนุช
สาขาวิชา	วิศวกรรมอุตสาหกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ชูญ มหาทิราฟองกุล

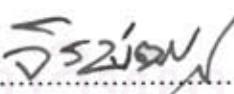
คณะกรรมการสาสค์ ฯ หาลงกรณ์น หารวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

 คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. ศิริกา ลาวัณย์ศิริ)

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดำรงค์ ทวีแสงสกุลไทย)

 อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ชูญ มหาทิราฟองกุล)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ จิรพัฒน์ เงาประเสริฐวงศ์)

 กรรมการ
(คร. สมเกียรติ ตั้งจิตสิติธรรม)

สุมาลี บุนนาค รายงานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกข้อมและ
ตกแต่งสำเร็จ (KNOWLEDGE BASE SYSTEM FOR PRODUCTION SYSTEM IN
BLEACHING DYEING AND FINISHING INDUSTRIES) อ.ที่ปรึกษา : ดร.จรุญ นพิทธ
พ่องกุล, 151 หน้า.

งานวิจัยเป็นการสร้างระบบฐานความรู้ เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับระบบการผลิตใน
อุตสาหกรรมการฟอกข้อมและตกแต่งสำเร็จแก่บุคคลที่สนใจและบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับ
กระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกข้อมและตกแต่งสำเร็จ ซึ่งระบบฐานความรู้สำหรับระบบ
การผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกข้อมและตกแต่งสำเร็จนี้ประกอบด้วยกระบวนการผลิตแป้ง ก้าจัด
สิ่งสกปรก ฟอกขาว เชื้อความร้อน และข้อมค่า โดยแต่ละกระบวนการประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน
คือ ส่วนเนื้อหาทั่วไป (ความรู้เบื้องต้น หลักการทำงานของกระบวนการผลิต) และเนื้อหาเชิงลึก
(ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ)

ระบบฐานความรู้นี้ได้มาร่วมรวม วิเคราะห์ และจัดเป็นรูปแบบโครงสร้างของความรู้ และ
ตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการผลิต ก่อนที่จะจัดทำเป็นระบบฐานความรู้
ซึ่งระบบฐานความรู้นี้ทดลองติดตั้งใช้งานผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของที่ปรึกษาตรวจสอบ
จากผลงานภัยมานาวิทยาลัย ศูนย์ระดับภูมิภาคทางวิศวกรรมระบบการผลิต คณะวิศวกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (<http://ac-chula.eng.chula.ac.th>) ซึ่งผลประเมินการใช้งานระบบฐานความรู้
นั้นเป็นดังนี้ ส่วนความรู้ทั่วไป ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคิดเป็น 4.57 และส่วนความรู้เชิงลึก
ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นคิดเป็น 3.78 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดีทั้งส่วนของเนื้อหาทั่วไปและ
เนื้อหาเชิงลึก

การพัฒนาระบบฐานความรู้นี้ ผู้วิจัยได้จัดทำเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ขึ้น คือ www.knowledgebase2007.com พร้อมทั้งสำรวจความพึงพอใจต่อเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ได้
ค่าเฉลี่ยเป็น 4.41 โดยค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจในหัวข้อความถูกต้องของข้อมูลในเว็บไซต์คิด
เป็น 3.91 เมื่อหาระดับของข้อมูลในเว็บไซต์คิดเป็น 4.70 การตอบข้อซักถามผ่านเว็บไซต์คิดเป็น
4.43 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดี

ภาควิชา..... วิศวกรรมอุตสาหการ ลายมือชื่อนิสิต ๖๒๓ ๗๗
สาขาวิชา..... วิศวกรรมอุตสาหการ ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ๖๒๓ ๗๗๗๗๗๗๗
ปีการศึกษา ๒๕๔๙

4770679421 : MAJOR INDUSTRIAL ENGINEERING

KEY WORD : KNOWLEDGE BASE/DESIZING/SCOURING/BLEACHING/HEAT
SETTING/DYEING

SUMALI KUNNUI : KNOWLEDGE - BASE SYSTEM FOR PRODUCTION SYSTEM
IN BLEACHING DYEING AND FINISHING INDUSTRIES. THESIS ADVISOR :
ASSOC. PROF. CHAROON MAHITTAFONGKUL, 151 pp.

The thesis is the creation of knowledge based system for production in Bleaching Dyeing and Finishing industries database for people who interest or work in this industries. The scope of this research contains of five process – desizing , scouring , bleaching , heat setting and dyeing process. In each process can be divided into general knowledge and problem knowledge.

This knowledge systems create from studying, analyzing knowledge to represent knowledge structure and validating knowledge by expert in bleaching dyeing and finishing industries before storing in knowledge based systems. And test work in internet network of Engineering Faculty, Chulalongkorn university (<http://ac-chula.eng.chula.ac.th>). The evaluation of knowledge base system result show that opinion from viewer. In general knowledge, then average opinion is 4.57 . In problem knowledge, then average opinion is 3.78 so this opinion tell good in general and problem knowledge together.

The development of knowledge base system is creating www.knowledgebase2007.com of knowledge base system web site. The evaluation of knowledge base system web site result that average opinion of total information is 4.41 , Average opinion of valid knowledge is 3.91 , Average opinion of useful knowledge is 4.70 . Average opinion of answer questions is 4.43 so this opinion tell good.

Department : INDUSTRIAL ENGINEERING Student's Signature :
Field of Study : INDUSTRIAL ENGINEERING Advisor's Signature :
Academic Year : 2006

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ คุณพ่อ และพี่น้อง ที่ให้ความเข้าใจ สนับสนุน อยู่เป็นกำลังใจ ส่งเสริมให้การศึกษาแก่ข้าพเจ้าโดยตลอดมา จนกระทั่ง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

วิทยานิพนธ์นี้จะไม่สามารถสำเร็จลงได้ถ้าไม่ได้รับความเมตตา ความช่วยเหลือให้ แนวคิด คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จากอาจารย์จรรัญ มหิตราฟองกุล รวมถึง อาจารย์ทุกท่านในภาควิชารรม อุตสาหการที่ให้การสอนความรู้ อบรมให้ข้อคิดที่เป็น ประโยชน์สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

ข้าพเจ้าขอขอบคุณพนักงานของทุกโรงงานที่ให้ความช่วยเหลือ ความร่วมมืออย่าง มากในการให้ข้อมูลและตอบคำถามต่างๆ จนนำมาสู่ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการ พัฒนาอุตสาหกรรมการฟอก ย้อม และตกแต่งสำเร็จที่สำเร็จลงได้ด้วยดี

ข้าพเจ้าขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญและผู้สอบความทุกท่านที่เสียสละเวลาใน ตอบแบบสอบถามและให้ข้อเสนอแนะต่างๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
กิตติกรรมประกาศ	๓
สารบัญ	๔
สารบัญตาราง	๘
สารบัญรูป..	๙
บทที่ 1 : บทนำ..	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 การศึกษาระบบการผลิตในอุตสาหกรรมฟอกซ์้อมและตกแต่งสำเร็จ.....	2
1.3 หลักการและแนวคิด.....	6
1.4 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	7
1.6 ขั้นตอนการดำเนินงาน.....	9
1.7 ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	12
บทที่ 2 : ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..	13
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	13
2.2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับองค์ความรู้.....	13
2.2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับแบบสอบถาม.....	16
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22

	หน้า
บทที่ ๓ : วิธีดำเนินงานวิจัย.. ..	27
3.1 การสร้างระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ.....	29
3.2 การพัฒนาระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ.....	30
3.3 สรุปผลการวิจัย.....	31
บทที่ ๔ : การสร้างระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ.....	32
4.1 การสร้างองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้.....	32
4.2 การปรับปรุงองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้.....	33
4.3 การจัดทำระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ.....	36
4.4 การทดสอบระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ.....	37
บทที่ ๕ : การพัฒนาระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ.....	48
5.1 การจัดทำเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ.....	48
5.2 การสำรวจความพึงพอใจของระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ.....	75
บทที่ ๖ : สรุปผลการวิจัย ปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะ.. ..	80
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	80
5.2 ข้อจำกัด.....	82
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	83
รายการอ้างอิง ..	85

	หน้า
ภาคผนวก	87
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์โรงงานอุตสาหกรรมประเภทฟอกซ้อมและตอกแต่งสำเร็จ	88
ภาคผนวก ข ใบประเมินความเหมาะสมและถูกต้องขององค์ความรู้	96
ภาคผนวก ค แบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจในการใช้งานระบบฐานความรู้.....	98
ภาคผนวก ง เนื้อหาระบบฐานความรู้ระบบการผลิตในอุตสาหกรรม การฟอกซ้อมและตอกแต่งสำเร็จ.....	103
ภาคผนวก จ แบบสำรวจความพึงพอใจเก็บไชค์ระบบฐานความรู้.....	150
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	152

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ระยะเวลาการดำเนินงานวิจัย.....	6
4.1 ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจส่วนของเนื้อหาความรู้เชิงลึก.....	44

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
1.1 กระบวนการฟอกข้อมูลและตัดแต่งสำเร็จ.....	3
2.1 กระบวนการเปลี่ยนแปลงข้อมูลให้เป็นองค์ความรู้.....	14
2.2 กระบวนการทำงานของวิศวกรองค์ความรู้.....	15
2.3 ระบบการผลิตของอุตสาหกรรมฟอกข้อมูลและตัดแต่งสำเร็จ.....	23
2.4 ฐานความรู้ของการเลือกชนิดการควบคุมห้องลับในระดับคลาสและคลาสช่วย.	24
2.5 Knowledge-based decision support system model.....	25
4.1 หน้าแรกของเว็บไซด์ http://ac-chula.eng.chula.ac.th	38
4.2 หน้าเว็บไซด์ หลังจากคลิกกระดานข่าวในรูปที่ 4.1.....	38
4.3 หน้าเว็บไซด์ หลังจากคลิกงานวิจัยนิสิตในรูปที่ 4.2.....	39
4.4 หน้าเว็บไซด์ที่ติดตั้งระบบฐานความรู้(Knowledge).....	39
4.5 ตัวอย่างหน้าแรกระบบฐานความรู้นำเสนอไว้ใน http://ac-chula.eng.chula.ac.th	40
4.6 ตัวอย่างระบบฐานความรู้นำเสนอไว้ใน http://ac-chula.eng.chula.ac.th	41
4.7 หน้าเว็บไซด์ที่ติดตั้งระบบฐานความรู้(Knowledge) และแบบสอบถาม.....	43
4.8 ตัวอย่างแบบสอบถามนำเสนอไว้ใน http://ac-chula.eng.chula.ac.th	44
4.9 ระดับความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆที่สอบถามของเนื้อหาทั่วไป	45
5.1 หน้าแรกของระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอก ข้อมูลและตัดแต่งสำเร็จ www.knowledgebase2007.com	55
5.2 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการ ฟอกข้อมูลและตัดแต่งสำเร็จ หลังจากคลิกอุตสาหกรรมการฟอกข้อมูลและตัดแต่ง สำเร็จในรูปที่ 5.1.....	56
5.3 หน้าจอหลักเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรม การฟอกข้อมูลและตัดแต่งสำเร็จ.....	57
5.4 หน้าจอระบบฐานความรู้หลังจากเลือกกระบวนการกำจัดสิ่งสกปรกในรูปที่ 5.3.	57

หน้า	
หน้า	รูปที่
58	5.5 หน้าจอระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกความรู้เบื้องต้นการกำหนดสิ่งสกปรกในรูปที่ 5.4.....
58	5.6 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกวัตถุประสงค์ของการกำหนดสิ่งสกปรกในรูปที่ 5.5.....
59	5.7 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกด้านน้ำให้ลดในรูปที่ 5.6.....
59	5.8 แฟ้มองค์ความรู้เรื่องวัตถุประสงค์ของการกำหนดสิ่งสกปรก.....
60	5.9 หน้าจอหลักของเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ.....
61	5.10 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกด้านน้ำให้ลดในรูปที่ 5.9.....
61	5.11 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้แสดงผลเมื่อค้นหาคำที่ต้องการพบ.....
62	5.12 หน้าจอหลักเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ.....
63	5.13 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกเวบนอร์ดในรูปที่ 5.12.....
63	5.14 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกทัวไปในรูปที่ 5.13.....
64	5.15 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือก WELCOME ในรูปที่ 5.14.....
64	5.16 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมและตกแต่งสำเร็จในรูปที่ 5.14.....
65	5.17 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ หลังจากตอบกระทู้เรื่องเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมและตกแต่งสำเร็จในรูปที่ 5.16.....
66	5.18 หน้าจอหลักเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ.....
67	5.19 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกติดต่อเราในรูปที่ 5.17.....
67	5.20 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ หลังจากส่งข้อความติดต่อกับผู้ท่าระบบฐานความรู้.....
68	5.21 หน้าจอหลักเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ.....
69	5.22 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ เว็บลิงค์แยกตามอุตสาหกรรมในรูปที่ 5.21.....

5.23	หน้าจอรายชื่อพร้อมรายละเอียดของเว็บลิงค์ต่างๆในอุตสาหกรรมฟอกซื้อมและตกแต่งสำเร็จ.....	69
5.24	หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้กับหน้าจอเว็บไซด์สมาคมอุตสาหกรรม ฟอกซื้อม และตกแต่งสำเร็จสิ่งทอไทย.....	70
5.25	หน้าจอหลักเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรม การฟอกซื้อมและตกแต่งสำเร็จ.....	71
5.26	เว็บไซด์ของ google.com ที่ค้นหาคำว่า ฟอกซื้อม.....	71
5.27	เว็บไซด์ของ www.knowledgebase2007.com/administrator.....	72
5.28	หน้าจอรายละเอียดเกี่ยวกับไฟส่องค์ความรู้ที่เพิ่มเติม.....	73
5.29	หน้าจอหลักของเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของ อุตสาหกรรมการฟอกซื้อมและตกแต่งสำเร็จ.....	74
5.30	หน้าจอการกรอกข้อมูลของสมาชิก.....	75
5.31	หน้าจอหลักเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรม การฟอกซื้อมและตกแต่งสำเร็จ.....	76
5.32	หน้าจอแสดงแบบสำรวจความพึงพอใจในการใช้เว็บไซด์.....	77
5.33	ผลประเมินแบบสำรวจความพึงพอใจเว็บไซด์.....	78

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

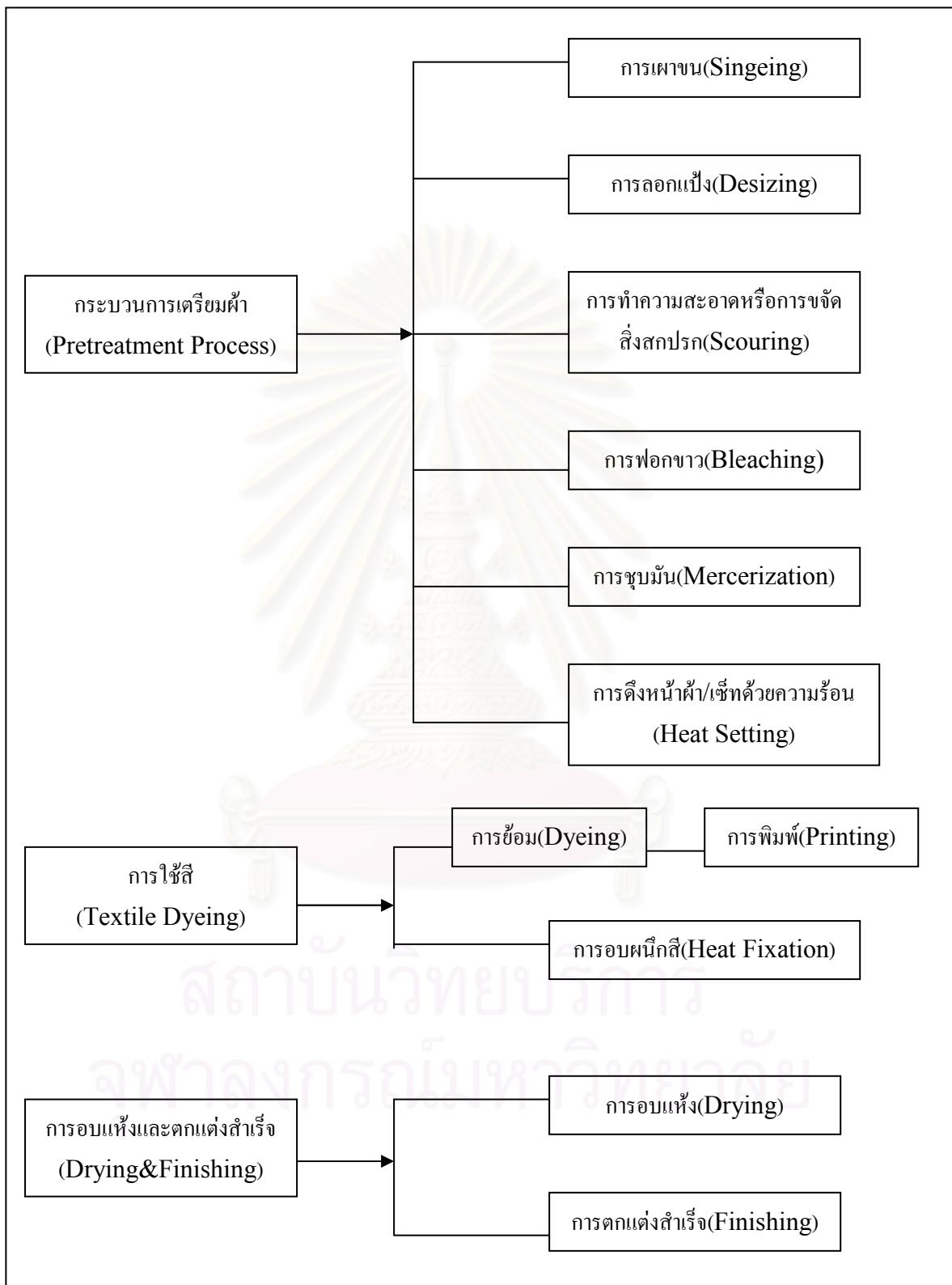
1.1 ที่มาและความสำคัญ

อุตสาหกรรมสิ่งทอในอดีตจนถึงปัจจุบันมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อพิจารณาจากมูลค่าการส่งสินค้าออกนั้น ผ้าพื้นและวัตถุคุณภาพดีสิ่งทอต่างๆ ได้สร้างรายได้มูลค่าการส่งออกให้กับประเทศเป็นอันดับต้นๆ เมื่อเทียบกับสินค้าส่งออกชนิดอื่น และทางด้านส่วนแบ่งตลาด (Market share) กับตลาดโลกนั้นอุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยส่งออกติดอันดับหนึ่งถึงสิบห้าของโลก ข้อมูลเหล่านี้จึงเป็นข้อมูลสำคัญที่ภาครัฐบาลต้องให้ความสนใจในการพัฒนาระบบการผลิตทั้งหมดเพื่อให้เกิดศักยภาพการแข่งขันได้มากที่สุด เมื่อวิเคราะห์ภาพรวมของอุตสาหกรรมสิ่งทอจะเห็นได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่แตกต่างจากอุตสาหกรรมประเภทอื่น โดยรูปแบบของระบบการผลิตนั้นจะต้องมีความต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ มีความบวกพร่องส่วนหนึ่งส่วนใดไม่ได้ โดยเรียงลำดับกระบวนการผลิตได้ดังนี้การผลิตต้นน้ำคือ อุตสาหกรรมผลิตเส้นใย ทั้งจากเส้นใยธรรมชาติ เส้นใยสังเคราะห์และกั่งสังเคราะห์ การผลิตกลางน้ำ คืออุตสาหกรรมปั่นด้าย ทอผ้า ฟอก/ซ้อม/พิมพ์และตกแต่งสำเร็จ และสุดท้ายการผลิตปลายน้ำ คือ อุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป และธุรกิจการค้าและค้าปลีกเสื้อผ้าสิ่งทอ เมื่อเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องพัฒนาไปด้วยกันทั้งระบบ จึงต้องมีพื้นฐานความรู้เชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งทอให้พอเพียง แต่สภาพอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยปัจจุบันอยู่ในภาวะที่คลาดเคลื่อน ผู้เชี่ยวชาญด้านนี้และฝึกอบรมวิทยาการเทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ ทางต้นน้ำและกลางน้ำ ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการจึงมุ่งเน้นสร้างธุรกิจไปในส่วนปลายน้ำ แต่ทั้งนี้ สภาพของการแข่งขันโลกนับวันมีความรุนแรงขึ้น การรับช่วงต่อของเพียงแค่การตัดเย็บและส่งออกไปยังประเทศที่เป็นเจ้าของ Brand นับว่าเสี่ยงอย่างยิ่งที่จะทำการค้า เช่นนี้ เนื่องมาจากการผลิตในระดับปลายน้ำในปัจจุบันแข่งขันกันด้วยเวลา(On Time Performance) ราคา (Cost) และความสามารถในการตัดเย็บ (High Performance) ซึ่งถือว่าเป็นที่ตระหนักของวงการอุตสาหกรรมสิ่งทอว่า ความต้องการความคงดั้นเมื่อประเทศจีนจะเข้าสู่ WTO นั้นย่อมมีมากmay หลายเท่า รวมทั้งแนวโน้ม แรงงานประเทศไทยเพื่อนบ้าน เช่นเวียดนามที่มีราคาก่อสร้างถูกกว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบเป็นอย่างมาก เมื่อเป็นเช่นนี้ การแข่งขันกับปัญหาเริ่มนี้มีขึ้นมาเรื่อยๆ สำหรับแนวทางแก้ไขปัญหาส่วนหนึ่งคือ การพัฒนาภาระงานน้ำและต้นน้ำให้มีศักยภาพในการผลิตสูงขึ้น มีมาตรฐานการผลิตได้ในระดับสากล

ขณะที่การพัฒนาดังกล่าวต้องอาศัยความรู้ทางเทคนิคในการผลิต ซึ่งความรู้ดังกล่าวขึ้นอยู่กับการ
กระบวนการ ไม่มีทิศทางรวมทั้งขาดการวิเคราะห์ บูรณาการข้อมูลที่ถูกต้อง และไม่ได้นำมาใช้
ให้เกิดประโยชน์ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ งานวิจัยนี้จะเป็นการรวบรวมองค์ความรู้จากแหล่งข้อมูล
ต่างๆ เช่น กรณีศึกษาจากโรงงาน หนังสือ งานวิจัย และอินเตอร์เน็ต เป็นต้น มาเป็นสร้างเป็นระบบ
ฐานความรู้(Knowledge base system)และนำมาเผยแพร่ในรูปของอินเตอร์เน็ตเพื่อเป็นแหล่งข้อมูล
สืบค้นเกี่ยวกับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จแก่นักคณิตที่สนใจ
เกี่ยวกับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อม และตกแต่งสำเร็จ

1.2 การศึกษาระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

เป็นกระบวนการผลิตที่ทำหน้าที่เปลี่ยนวัสดุต่างๆ ในรูปที่ยังเป็นวัสดุคือเส้นด้ายหรือ
ผ้าดิบ โดยอาศัยกระบวนการทางเคมีที่ปรับเปลี่ยนคุณสมบัติของเส้นใยหรือผ้าโดยการใช้สารเคมี
และสีข้อมพิมพ์ที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มคุณสมบัติของผ้าและด้ายให้เป็นไปตามที่ต้องการและอาจใช้
แก้คุณสมบัติที่ด้อยของเส้นใยและผ้าพื้น เปรียบเสมือนเป็นกระบวนการผลิตที่เพิ่มมูลค่าให้กับด้าย
ดิบและผ้าดิบ ราคาผ้าที่ผ่านกระบวนการนี้จะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 2-3 เท่าของราคาผ้าดิบ ซึ่ง
อุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จครอบคลุมดังต่อไปนี้ การย้อมเส้นด้าย การย้อมผ้าทอผ้าถัก
โดยกระบวนการผลิตหลักที่สำคัญของอุตสาหกรรมฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ จะประกอบไปด้วย
ขั้นตอนหลักๆ ที่สำคัญ คือกระบวนการเตรียมผ้า(Pretreatment process) การใช้สี(Textile Dyeing)
และการอบแห้งและตกแต่งสำเร็จ(Drying&Finishing)ดังรูปที่ 1.2.1แต่หลักการทั่วไปมีความ
คล้ายคลึงกัน คือผลิตภัณฑ์ไม่ว่าจะเริ่มผ้าพื้นหรือเส้นด้ายผ่านการทำให้สะอาดขาวปราศจากสิ่ง
สกปรก แล้วจึงนำไปย้อมสีหรือพิมพ์ลายให้สวยงาม จากนั้นจึงทำการตกแต่งสำเร็จเพื่อให้ได้
คุณสมบัติเฉพาะที่ต้องการ

รูปที่ 1.1 กระบวนการฟอกขึ้นสีและตกแต่งสำเร็จ

1.2.1 กระบวนการเตรียมผ้า(Pretreatment Process)

การเผาบน(Singing)

การเผาบนเป็นการกำจัดขนบนผืนผ้าด้วยการใช้ความร้อน เพื่อทำให้ผ้ามีพื้นผิวเรียบเมื่อนำไปข้อมสีหรือพิมพ์สีจะมีการติดอย่างสม่ำเสมอ ส่วนมากจะทำกับผ้าฝ้ายหรือผ้าไยพรม ฝ้าย ส่วนเส้นใยสังเคราะห์หรือเส้นใยพรมไยสังเคราะห์จะไม่นิยมเผาบน

การลอกแป้ง(Desizing)

เป็นขั้นตอนการกำจัดสารลงแป้ง ที่มีอยู่ในเส้นด้ายยีน ทำให้ผ้ามีคุณสมบัติการเปี๊ยกน้ำได้ดี มีคุณสมบัติในการดูดซึมน้ำและสารเคมีอย่างสม่ำเสมอเป็นการย่อยสลายโมเลกุลแป้งให้มีขนาดเล็กลงจนละลายน้ำได้ ซึ่งอาจใช้น้ำยาเคมีหรือเอนไซม์ผ่านกระบวนการอบไอน้ำหรือหมักทึบไว้ตามระยะเวลาที่กำหนด จากนั้นจึงนำไปซักล้างให้สะอาด โดยทั่วไปการกำจัดแป้งสามารถทำได้ 4 วิธี คือ การหมัก (Root Steeping) ,การใช้กรด(Acid Steeping),การใช้เอนไซม์(Enzyme desizing)และการใช้สารออกซิไดซิ่ง(Oxidative desizing)

การขัดลึงสกปรก(Scouring)

เป็นการกำจัดไขมันและสารปนเปื้อนต่างๆ ทั้งจากสิ่งที่ติดมาตามธรรมชาติและจากขั้นตอนการปั้นทองเพื่อให้เส้นใยมีการดูดซึมน้ำได้ดีและสามารถดูดซึมน้ำและสารเคมีต่างๆ ได้อย่างสม่ำเสมอ ส่วนใหญ่จะเน้นที่เส้นใยฝ้ายหรือผ้าไยพรมฝ้ายมากกว่าส่วนเส้นใยสังเคราะห์เนื่องจากส่วนเส้นใยสังเคราะห์อยู่ในสภาพที่ค่อนข้างสะอาดอยู่แล้ว กรรมวิธีในการกำจัดลึงสกปรกในเส้นใยแต่ละชนิดมีวิธีการที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับปริมาณและชนิดลึงสกปรกที่มีอยู่ในเส้นใย การกำจัดลึงสกปรกและไขมันกระทำโดยการเปลี่ยนไขมันให้เป็นสารที่ละลายน้ำได้และทำให้เกิดการรวมตัวกันน้ำที่เรียกว่า อิมลชัน(Emulsion) ส่วนสารอื่นก็กำจัดโดยการทำปฏิกิริยา

การฟอกขาว(Bleaching)

เป็นการกำจัดสารมีสีในธรรมชาติที่ติดมากับวัสดุสิ่งทอ โดยใช้ปฏิกิริยาเคมีทำให้เส้นใยมีความขาวขึ้น ใช้กับผ้าที่ต้องการความขาวเป็นพิเศษหรือผ้าที่จะนำไปข้อมสีอ่อน สำหรับผ้าสีเข้มอาจจะไม่จำเป็น นอกจากในบางกรณีที่ต้องการคุณสมบัติพิเศษเท่านั้น สำหรับเส้นใยสังเคราะห์ที่ค่อนข้างสะอาดและขาวอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องฟอกขาวก็ได้ ยกเว้นในบางกรณีที่ต้องการนำไปทำเป็นผ้าขาว

การชุบมัน(Mercerization)

เป็นการทำให้ผ้ามีคุณสมบัติดีขึ้นในด้านความสามารถในการดูดซึมน้ำ เพิ่มความมันเงา ทำให้วัสดุมีผิวสัมผัสที่อ่อนนุ่มขึ้น คลายการบิดตัวของเส้นใย ช่วยแก้ปัญหาฝ้ายวัยอ่อน (dead cotton)ให้ดูดซึมมากขึ้น รวมทั้งมีส่วนช่วยในการขัดเป็นส่วนที่เหลือจากการลอกเปeling การชุบมัน นอกจากจะนิยมทำกับผ้าฝ้ายแล้ว ยังสามารถกระทำกับผ้าเส้นใยพลาสติก เช่น เส้นใยฝ้ายพลาสติก กับเส้นใยโพลีเอสเตอร์ เป็นต้น

การเชื้อตัวยความร้อน(Heat Seeting)

ผ้าหลังผ่านกระบวนการที่กระทำที่อุณหภูมิสูงกว่า 100 องศาเซลเซียสหรือมากกว่านั้น ในสภาพเช่นนี้ผ้าจะเกิดการหดตัวขึ้นได้ ดังนี้จึงจำเป็นต้องนำผ้าไปเชื้อที่อุณหภูมิสูงกว่าอุณหภูมิที่ผ้าจะต้องพบในขั้นตอนต่อไป การเชื้อผ้าด้วยความร้อนนี้นอกจากจะทำให้ผ้ามีความคงรูปที่ดีขึ้นแล้วยังมีผลต่อคุณสมบัติในการดูดซึมของเส้นใยด้วย สำหรับอุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในการเชื้อนั้นแตกต่างกันไปตามชนิดของเส้นใยและคุณสมบัติที่ต้องการด้วย

1.2.2 การใช้สี(Textile Dyeing)

การย้อม(Dyeing)

เป็นการทำให้วัสดุที่เป็นผืนผ้า มีสีใหม่มีองค์ประกอบทั้งผืน โดยที่ไม่ว่าจะสูญเสียอย่างมาจากส่วนไหนก็ตาม จะมีสีใหม่องค์ประกอบทั้งผืน ในขั้นตอนการย้อม สีย้อม(Dyestuffs) หรือสารมีสีที่ละลายนำได้หรืออยู่ในรูปที่ทำให้ละลายนำได้ เวลา_y้อมสีจะถูกดูดซึมเข้าไปในวัสดุ โดยโมเลกุลของสีย้อมจะซึมผ่านเข้าไปในเส้นใยด้วยวิธีการต่างๆ และยึดติดกับโมเลกุลของเส้นใยหรือทำปฏิกิริยากับโมเลกุลของเส้นใย กระบวนการการย้อมแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

การย้อมแบบแช่หรือแบบดูดซึม(Immersion or Exhaustion Dyeing) เป็นการย้อมโดยที่วัสดุจะถูกแช่อยู่ในน้ำย้อมหรือมีการสัมผัสระหว่างวัสดุที่นำมา_y้อมกับน้ำย้อมอยู่ตลอดเวลา หรือเรียกว่าการย้อมแบบทีละหม้อ(Batch-wise dyeing)

การย้อมแบบต่อเนื่อง(Continuous Dyeing) เป็นกระบวนการที่หมายความว่าการย้อมที่จะมาๆ วิการย้อมแบบนี้ผ้าจะเคลื่อนที่ผ่านอุปกรณ์ต่างๆ ไปอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งเสร็จกระบวนการย้อมดังแต่ก่อนอัด พนักสี จนกระทั่งซักล้าง

การย้อมแบบกึ่งต่อเนื่อง(semi-continuous Dyeing) หรือเรียกว่า(Cold-Pad-batch) เป็นกระบวนการที่คล้ายคลึงกับการย้อมแบบต่อเนื่อง แต่แตกต่างกันตรงที่หลังจากกุ่มอัดสีเข้าไปในผ้าแล้วต้องทำการหมักผ้าทิ้งไว้จนครบตามเวลา แล้วจึงทำการซักล้างผ้าต่อไป

การพิมพ์(Printing)

เป็นวิธีการที่ทำให้สีหรือสารเคมีอื่นๆ ไปติดบนผ้า ทำให้เกิดลวดลายบนผืนผ้าตามลวดลายที่ออกแบบในแม่พิมพ์ ก่อนอื่นต้องทำการออกแบบลวดลายและเขียนฟิล์มเพื่อทำเป็นแม่พิมพ์

การอบผนึกสี (Heat Fixation)

เป็นขั้นตอนการใช้ความร้อนช่วยทำให้สีทำปฏิกิริยาผนึกติดกับเส้นใย โดยทั่วไปสามารถใช้วิธีการได้ดังนี้

การอบผนึกด้วยเครื่องอบไอน้ำ(Steamer) ใช้ไอน้ำในการให้สีทำปฏิกิริยา

การอบผนึกด้วยลมร้อนแห้ง(hot-air Thermosol) ใช้ความร้อนแห้งอุณหภูมิสูงกว่าการใช้ไอน้ำ ซึ่งทำให้ลดเวลาการผนึกสีลง

การอบผนึกด้วยลูกกลิ้งร้อน(hot roller) วิธีการนี้ผ้าจะสัมผัสกับลูกกลิ้งร้อนโดยตรงตลอดเวลา

1.2.3 การอบแห้งและตกแต่งสำเร็จ(Drying&Finishing)

การอบแห้ง(Drying)

เป็นขั้นตอนสุดท้ายสำหรับกระบวนการรีดหรือพิมพ์ก่อนนำไปทำการตกแต่งสำเร็จ โดยนำผ้าที่ผ่านการถ่ายทอดขึ้นสุดท้ายแล้วมาให้ความร้อนเพื่อทำให้แห้งเป็นอันเสร็จสิ้นขั้นตอนการรีดหรือพิมพ์

การตกแต่งสำเร็จ(Finishing)

เป็นการกระทำใดๆ ที่กระทำกับผืนผ้า อันเป็นผลการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสวยงาม ความนุ่มนวล หรือความสามารถในการใช้การที่ดีขึ้น เป็นกระบวนการที่เพิ่มมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

1.3 หลักการและแนวคิดของงานวิจัย

การสร้างระบบฐานความรู้ (Knowledge based System) สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จนั้น จะเป็นการดำเนินการศึกษาระบวนการผลิตปัญหา รวมถึงวิธีแก้ปัญหา ข้อควรระวังที่เกิดขึ้นกับกระบวนการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ โดยอาศัยประสบการณ์ของนักคณิตศาสตร์ที่มีอยู่ องค์ความรู้ทั้งหลายที่นักคณิตศาสตร์ที่มีอยู่ เอกสารงานวิจัยจากแหล่งต่างๆ ซึ่งปัญหาในที่นี้เกิดจากองค์ประกอบ 3 ส่วนอันได้แก่ เครื่องจักรและเครื่องมือ (Machine) วัตถุคิมและวัสดุ(Material) และวิธีการ(Method)

จากการศึกษาที่ได้มา จะทำการจัดเรียงเป็นหมวดหมู่ วิเคราะห์ และจึงประยุกต์ใช้เป็นฐานความรู้ (Knowledge based) เพื่อสร้างเป็นแนวทางเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตและแนวทางการแก้ปัญหาต่างๆของกระบวนการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ โดยแบ่งการทำงานออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

1. การเริ่มต้นใช้งาน (Getting Start) ซึ่งเป็นการแนะนำกระบวนการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

2. แนววิธีการทำงาน(How to) ใช้สำหรับการวางแผนวิธีการทำงานแนะนำปัจจัยที่ควรคำนึงถึงในการทำงาน ปัญหาที่มักเกิดขึ้น

3. แนวทางแก้ปัญหา(Problem Shooting Guide) เป็นส่วนที่แนะนำแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการทำงาน

นอกจากนี้ฐานความรู้(Knowledge based)ที่จัดทำนั้นยังมีส่วนการเพิ่มเติมองค์ความรู้ (knowledge Adding)ใหม่ๆเข้าไปในระบบ ได้ ซึ่งระบบฐานความรู้นี้ถูกออกแบบไว้สำหรับบุคคลที่สนใจศึกษาระบบกระบวนการผลิต การแก้ปัญหา ปรับปรุงการผลิตในระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

1.4 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.4.1 ศึกษา และรวบรวมทักษะ เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งแนวทางในการแก้ปัญหา สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

1.4.2 เพื่อจัดทำระบบฐานความรู้ที่เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จและนำเสนอในรูป Web based(online)

1.4.3 เพื่อนำระบบฐานความรู้ที่ได้ไปติดตั้งทดสอบใช้งานกับโรงงานในอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จอย่างน้อย 3 โรงงานและกลุ่มผู้ที่สนใจ

1.5 ขอบเขตของงานวิจัย

1.5.1 ระบบฐานความรู้นี้จะศึกษาระบบการผลิตในอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ โดยจะศึกษาเพียงแต่ผ้าทอผืนเท่านั้น ไม่รวมการฟอกซ้อมเส้นใยเส้นด้ายผ้าถักผืน

1.5.2 การรวบรวมและจัดทำองค์ความรู้จะอาศัยข้อมูลจาก

1.5.2.1 แหล่งข้อมูลภาคสนาม ซึ่งศึกษาจากโรงงาน และสถาบันการศึกษาด้านกระบวนการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จในอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

1.5.2.1.1 ทำการศึกษาโรงงาน 3-4 โรงงาน

1.5.2.2 ทฤษฎี ความรู้ทั่วไป ปัญหาและการแก้ปัญหา ศึกษาจากเอกสารความรู้ หนังสือ งานวิจัย อินเตอร์เน็ต

1.5.3 ผลการรวบรวม และสำรวจข้อมูลจะถือเป็น ข้อมูลเบื้องต้นของระบบฐานความรู้ โดยนำไปติดตั้งทดสอบใช้งานในอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จอย่างน้อย 3 โรงงาน และกลุ่มผู้สนใจ เพื่อนำไปพัฒนาและขยายผลต่อไป

1.5.4 การใช้งานระบบฐานความรู้นี้ จะอยู่ในกระบวนการใช้งานเบื้องต้น โดยเน้นการออกแบบ โครงสร้างฐานความรู้และพัฒนาให้สามารถเริ่มต้นทำงานได้ก่อนเป็นสำคัญ

1.5.5 ระบบฐานความรู้นี้จะศึกษาระบบการผลิตในอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ อุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

— ลอกแป้ง

- บทนำ
- หลักการ
- ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

— กำจัดสิ่งสกปรก

- บทนำ
- หลักการ
- ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

— ฟอกขาว

- บทนำ
- หลักการ
- ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

— การดึงหน้าฝ้า/เชือกความร้อน

- บทนำ
- หลักการ
- ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

— ข้อมูล

- บทนำ
- หลักการ
- ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

1.6 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1.6.1 รวบรวมองค์ความรู้

1.6.1.1 รวบรวมองค์ความรู้ภาคทฤษฎี

ศึกษาข้อมูลในขอบเขตงานวิจัยจากผลงานวิชาการ เอกสารความรู้ หนังสือ งานวิจัย อินเตอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

1.6.1.2 รวบรวมองค์ความรู้ภาคสนาม

ศึกษาข้อมูลในขอบเขตงานตัวอย่าง

1.6.2 วิเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้มาจากการตัวอย่าง และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ปรับปรุงองค์ความรู้ของระบบฐานความรู้และจัดทำระบบฐานความรู้สำหรับระบบ การผลิตในอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

นำองค์ความรู้ของระบบฐานความรู้ไปปรับปรุงกับผู้เชี่ยวชาญก่อนเพื่อประเมินความ เหมาะสมและความถูกต้องขององค์ความรู้ของระบบฐานความรู้ แล้วจึงจัดทำเป็นระบบฐานความรู้ สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

1.6.4 ศึกษาวิธีการประยุกต์ใช้ระบบฐานความรู้(Knowledge based Systems)กับโปรแกรม

ศึกษาหารวิธีการในการประยุกต์ใช้ระบบฐานความรู้จากหนังสือและบุคคลที่มีความรู้ ทางด้านนี้

1.6.5 ตรวจสอบระบบฐานความรู้

นำฐานความรู้ที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องในข้อมูลและการใช้งานพร้อมทั้ง แก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น และทดลองใช้ระบบฐานความรู้

1.6.6 ทำแบบสอบถามเพื่อสำรวจความพึงพอใจของการใช้งาน

ทำแบบสอบถามเพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้ที่สนใจ ไม่ว่าโรงงานในอุตสาหกรรม ฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ และบุคคลทั่วไป โดยพิจารณาเฉพาะเนื้อหาของฐานความรู้ ไม่พิจารณา เรื่องรูปแบบของการนำเสนอ

1.6.7 นำเสนอในรูปแบบ Web base(online)

ออกนำเสนอในรูปแบบของWeb base(online)

1.6.8 สำรวจความพึงพอใจของการใช้งาน

สำรวจความพึงพอใจของผู้ที่สนใจ ไม่ว่าโรงงานในอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่ง สำเร็จ และบุคคลทั่วไป

1.6.9 ทบทวนและปรับแก้ระบบฐานความรู้

1.6.10 จัดทำเล่มวิทยานิพนธ์

ตารางที่1.1 ระยะเวลาการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนการ ดำเนินการ	2549												2550		
	ม.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ม.ค.	ม.ค.	ก.พ.
1.รวมรวมองค์ความรู้															
2.วิเคราะห์องค์ความรู้ของระบบฐานความรู้ที่ได้															
3.ปรับปรุงองค์ความรู้ของระบบฐานความรู้และจัดทำระบบฐานความรู้															
4.ศึกษาวิธีการประยุกต์ใช้ระบบฐานความรู้															
5.ตรวจสอบระบบฐานความรู้															

ขั้นตอนการ ดำเนินการ	2548		2549										2550		
	ม.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.
6.ทำแบบสอบถาม เพื่อสำรวจความพึง พอใจของ การใช้งาน															
7.นำเสนอในรูป Web base(online)															
8.สำรวจความพึง พอใจของ การใช้งาน ฐานความรู้															
9.ทบทวน และ ปรับแก้ระบบ ฐานความรู้															
10.จัดทำแล้ว วิทยานิพนธ์															

1.7 ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ

ระบบฐานความรู้(Knowledge based system)สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมฟอกซ้อม และตกแต่งสำเร็จ

- องค์ความรู้กระบวนการผลิต ปัญหา และตามฐานความรู้ข้างต้นได้ พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีการที่เป็นไปได้สำหรับการแก้ปัญหานั้นๆ
- การค้นหาจะสามารถค้นหาในลักษณะ Web based(online)
- ระบบฐานความรู้สหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ ติดตั้งที่เว็บไซต์ของที่ปรึกษาตรวจสอบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์ระดับภูมิภาคทางวิศวกรรม ระบบการผลิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(<http://ac-chula.eng.chula.ac.th/>)

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 เป็นแหล่งความรู้เพื่อศึกษาเกี่ยวกับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อม และตกแต่งสำเร็จ

1.8.2 เป็นเครื่องมือช่วยในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อม และตกแต่งสำเร็จ

1.8.3 นำฐานความรู้ทำเป็นระบบเชี่ยวชาญต่อไป

1.8.4 สามารถใช้เป็นตัวอย่างในการประยุกต์ใช้งานความรู้กับอุตสาหกรรมชนิดอื่นได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

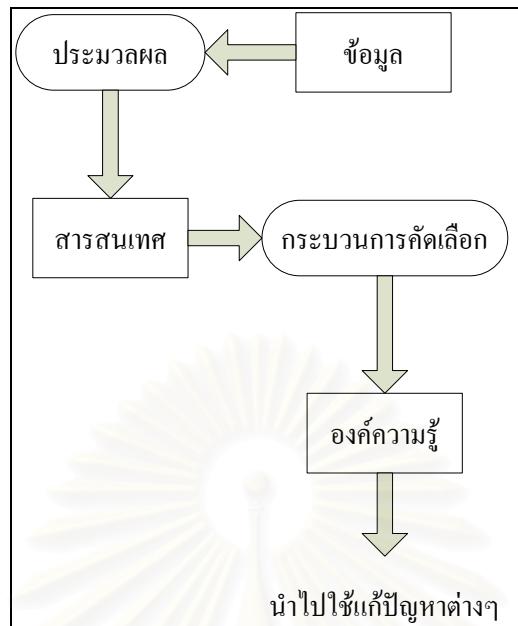
ในการวิจัยจำเป็นจะต้องมีหลักการและทฤษฎีสนับสนุนที่ทำให้งานวิจัยมีความถูกต้องตามหลักการทางวิชาการ อีกทั้งยังเป็นส่วนช่วยให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานวิจัย ดังนั้นในบทนี้จะกล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในงานวิจัยนี้ รวมถึงผลงานวิจัยของนักวิจัยท่านอื่นๆ ที่นำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างระบบฐานความรู้ (Knowledge based System) สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับองค์ความรู้

องค์ความรู้คือ สารสนเทศที่ถูกคัดเลือกเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆ ตามความต้องการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ความรู้ต้องอาศัยประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการเลือกสารสนเทศมาใช้ในการแก้ปัญหาได้แตกต่างกัน ทำให้ได้ผลลัพธ์ที่ต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ การฝึกฝน และมุ่งมองในการเลือกสารสนเทศไปใช้งาน

ขั้นตอนการประมวลผลเพื่อเปลี่ยนแปลงให้ข้อมูลกลายเป็นองค์ความรู้ คือ การประมวลผลและจัดการเรียนรู้ข้อมูล ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้รับจากขั้นตอนนี้ คือ สารสนเทศซึ่งอยู่ในรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ และเมื่อผู้ใช้ต้องการแก้ปัญหา ก็จะทำการคัดเลือกสารสนเทศที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหา ซึ่งผู้ใช้แต่ละคนอาจมีวิธีการคัดเลือกสารสนเทศ สำหรับแก้ปัญหาได้แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการฝึกฝน โดยสารสนเทศที่ถูกคัดเลือก จะเลือกว่าองค์ความรู้ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาต่างๆ ดังรูปที่ 2.1 ต่อไปนี้

รูปที่ 2.1 กระบวนการเปลี่ยนแปลงข้อมูลให้เป็นองค์ความรู้

การได้มาขององค์ความรู้ (Knowledge Acquisition) เป็นกระบวนการดึงองค์ความรู้ในเรื่องที่ชำนาญจากผู้เชี่ยวชาญ นั่นก็อ จabeen ต้องมีกิณกlong ที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางที่ทำหน้าที่ในการติดต่อและประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญนั่นๆ โดยเดิมอาจองค์ความรู้มาทำการแปลงภาพไม่ว่าจะเป็นการเข้ารหัส หรือการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง การรวบรวมและจัดเก็บไว้ในฐานความรู้ เพื่อประโยชน์ในการใช้แก้ปัญหาต่อไป ซึ่งบทบาทเหล่านี้จะเป็นความรับผิดชอบของ วิศวกรองค์ความรู้ (Knowledge Engineer) ส่วนการทำงานในลักษณะดังกล่าวเรียกว่า วิศวกรรมองค์ความรู้ (Knowledge Engineering)

กระบวนการของวิศวกรรมองค์ความรู้

กระบวนการปฏิบัติงานของวิศวกรรมองค์ความรู้ แบ่งได้เป็น 5 ขั้นตอนหลัก

ได้แก่

1. การดึงองค์ความรู้ (Knowledge Acquisition) เป็นขั้นตอนของการดึงองค์ความรู้จากแหล่งต่างๆ หรือเรียกว่าแหล่งเชี่ยวชาญ หรือแหล่งองค์ความรู้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ หนังสือสิ่งพิมพ์ นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งองค์ความรู้ได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

- องค์ความรู้ทั่วไป
- องค์ความรู้เกี่ยวกับองค์ความรู้ (Metaknowledge) ซึ่งเป็นความรู้เฉพาะทาง

ที่ใช้ในการแก้ปัญหาเฉพาะค้าน

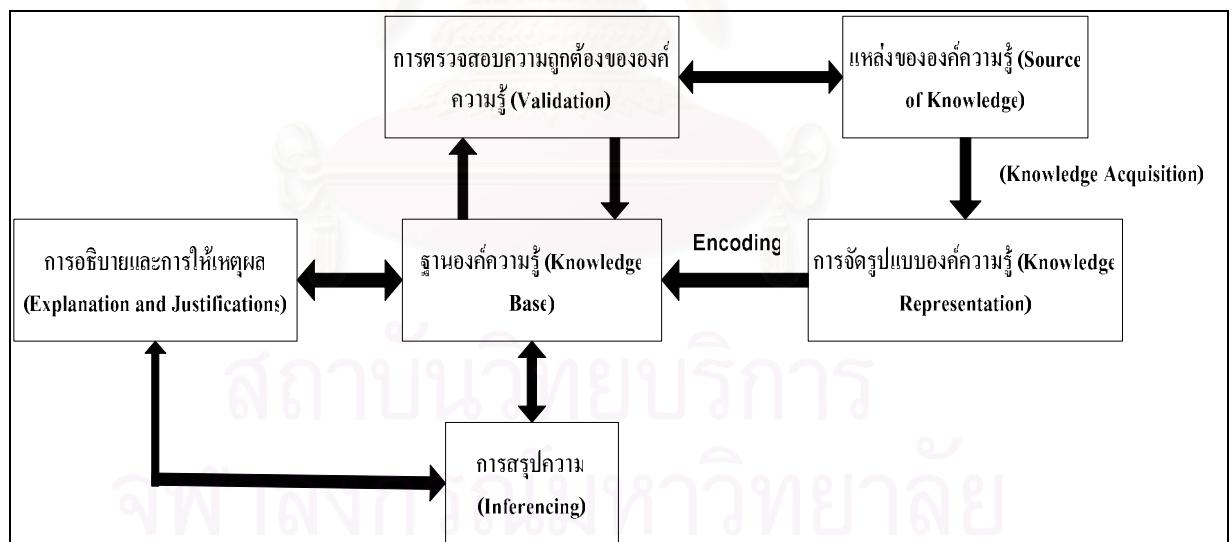
2. การตรวจสอบความถูกต้องขององค์ความรู้ (Knowledge Validation) เป็นกิจกรรมในขั้นตอนของการตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องขององค์ความรู้ อาจจะด้วยวิธีทดสอบ เคส หรือกรณีศึกษา (Test case) จนกว่าจะได้คุณภาพของผลลัพธ์อยู่ในระดับที่พอใจและเป็นที่ยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้อง

3. การจัดรูปแบบองค์ความรู้ (Knowledge Representation) เป็นกิจกรรมในขั้นตอนการจัดรูปแบบและการจัดรูปแบบองค์ความรู้ที่ได้มาจากการดึงองค์ความรู้ (Knowledge Acquisition) จากแหล่งต่างๆ แล้วนำมาเชื่อมโยงองค์ความรู้หรือ แม่ขององค์ความรู้ (Knowledge Map) เข้าด้วยกันก่อนที่จะทำการแปลงองค์ความรู้

4. การสรุปความ (Inferencing) เป็นกิจกรรมในขั้นตอนการออกแบบซอฟแวร์ เพื่อประมวลผลองค์ความรู้ด้วยกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ซึ่งเป็นข้อสรุป แล้วนำไปแสดงผลยังส่วนของผู้ใช้ (User Interface) เพื่อให้คำแนะนำแนวทางแก้ปัญหา

5. การอธิบายความ และการให้เหตุผล (Explanation and Justifications) เป็นกิจกรรมในขั้นตอนการอธิบายและให้เหตุผลตามที่ได้ออกแบบ และเขียนรหัส หรือลงโค้ดไว้

จากการกระบวนการทั้ง 5 กิจกรรมหลักของวิศวกรองค์ความรู้ ตามที่ได้กล่าวข้างต้น สามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ดังรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 กระบวนการทำงานของวิศวกรองค์ความรู้

ประเภทของความรู้	
ความรู้ที่บอกความจริง	เช่น ที่ดินผืนนึ่งกว้าง 60 ตารางวา
ความรู้ที่บอกความสัมพันธ์	เช่น นกเป็นสัตว์ปีกชนิดหนึ่ง หรือแขนเป็นอวัยวะส่วน หนึ่งของมนุษย์
ความรู้ที่บอกขั้นตอนหรือวิธีการ	เช่น ถ้าหากอุณหภูมิห้องสูงกว่า 40 องศา เซนติเมตรให้ปิดเครื่อง
ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับความรู้	เช่น ความรู้ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของความรู้อื่น หรือเกี่ยวกับวิธีการใช้ความรู้

วิธีการแสดงความรู้ที่ดี

- มีสมรรถภาพในการแสดงความรู้ชนิดต่างๆ ได้คือ จะต้องสามารถบันทึกความรู้ทั้งที่มีโครงสร้าง ความรู้ที่ไม่แน่นอนและความรู้ที่เกี่ยวกับความรู้ เป็นต้น
- มี Modularity คือ ความสามารถในการแยกออกเป็นส่วนย่อย (Module) เพื่อให้สามารถเพิ่มหรือแก้ไขฐานความรู้ได้ง่าย เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการใช้ฐานความรู้
- ง่ายต่อการจัดการ คือ สามารถช่วยในการตรวจสอบฐานความรู้ เช่น ช่วยในการตรวจสอบความขัดแย้งระหว่างความรู้ การซ้ำกัน หรือความผิดพลาดในความรู้
- ง่ายต่อการเข้าใจมนุษย์ คือต้องให้เข้ากับมนุษย์ได้ดีซึ่งคุณสมบัตินี้ ช่วยทำให้การสร้างส่วนอธิบายในระบบผู้เชี่ยวชาญให้ง่ายขึ้น และยังช่วยในการตรวจสอบความผิดพลาดในการพิมพ์ความรู้เข้าไปในฐานความรู้ด้วย
- เข้ากันได้ดีกับการอนุมาน เนื่องจากการอนุมานต้องใช้ความรู้ในฐานความรู้เป็นข้อมูล

2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับแบบสอบถาม

2.1.2.1 กระบวนการในการสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งของการทำวิจัย เพราะแบบสอบถามคือเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ถ้ามีแบบสอบถามที่ดีก็คือหมายความว่ากิจกรรมนี้เครื่องมือที่ดีในการเก็บข้อมูลซึ่งเป็นส่วนประการหนึ่งของความสำเร็จในการทำวิจัย

I. กำหนดสิ่งที่ต้องการจะทราบในแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย โดยละเอียด การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับขั้นตอนอื่นๆ ของกระบวนการวิจัยอย่างมาก

หลักจากที่นักวิจัยได้พิจารณาวัตถุประสงค์ตลอดจนสมมติฐานของการวิจัย แล้ว นักวิจัยก็ควรจะตัดสินใจว่าจะมีตัวแปรอะไรบ้างที่ต้องการจะวัด เช่น เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษาฯลฯ ของกลุ่มตัวอย่าง

II. ตัดสินใจเลือกประเภทของแบบสอบถามและวิธีการดำเนินงาน

สิ่งที่นักวิจัยจะต้องตัดสินใจในขั้นตอนพื้นฐานของการสร้างแบบสอบถาม มีดังนี้

- อะไรคือข้อมูลพื้นฐานที่ต้องการ
- ทำอย่างไรจะได้ข้อมูลที่ต้องการ
- ควรใช้คำาณที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ
- การเปิดเผยวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่
- จะดำเนินการส่งแบบสอบถามโดยวิธีใดจึงจะได้คำตอบที่ต้องการ

III. กำหนดหัวข้อหรือเนื้อหาของคำาณ

หัวข้อหรือเนื้อหาของคำาณจะถูกกำหนดโดยวัตถุประสงค์และสมมติฐานในการวิจัย สิ่งที่ควรทราบก่อนในการตั้งคำาณก็คือ คำาณนั้นจำเป็นหรือไม่ บางครั้งนักวิจัยอาจจะตั้งคำาณที่ไม่มีประโยชน์ต่อวัตถุประสงค์ของการวิจัย ก็คือเป็นคำาณที่ไม่จำเป็นต้องใช้

IV. ตัดสินใจเรื่องรูปแบบของคำาณที่ต้องการ

การตั้งคำาณในแบบสอบถามมีอยู่หลายรูปแบบ โดยทั่วไปแล้วสามารถแบ่งได้ 2 รูปแบบคือ

- การตั้งคำาณแบบปิด (Closed-response questions)
การตั้งคำาณแบบปิดสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ประเภทแรกคือ การตั้งคำาณให้ผู้ตอบเลือกตอบตามระดับความรู้สึกมากน้อย การตั้งคำาณแบบปิดประเภทที่สอง ก็คือ ผู้วิจัยกำหนดคำตอบมาให้เรียบร้อย ผู้ตอบเพียงแต่เขียนเครื่องหมายลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความเห็นของตนมากที่สุด

การตั้งคำาณลักษณะปิดแบบนี้จะช่วยให้ผู้ตอบสามารถตอบคำาณได้สะดวกขึ้น เพราะไม่ต้องเสียเวลาในการคิดคำตอบ ข้อสำคัญก็คือนักวิจัยต้องมีวิจารณญาณ ที่จะสร้างคำาณและคำตอบที่มีความหมาย

- การตั้งคำาณแบบเปิด(Open-ended questions)
สำหรับการตั้งคำาณแบบเปิดนั้นก็คือ การตั้งคำาณให้ผู้ตอบมีเสรีภาพที่จะตอบอะไรก็ได้ โดยที่นักวิจัยไม่ได้กำหนดคำตอบไว้ล่วงหน้า

V. ตัดสินใจเรื่องถ้อยคำที่จะใช้ในคำาน

สิ่งที่ควรระลึกไว้เสมอในการสร้างแบบสอบถามก็คือ คำานที่ถามนั้นต้องใช้ประโยชน์ที่สั้น ง่าย กะทัดรัด อ่านแล้วเข้าใจ ไม่ก่อให้เกิดการแปลความหมายได้หลายอย่าง คำานที่ไม่ชัดเจนหรือคลุมเครือจะทำให้ผู้ตอบอ่านคำานแล้วไม่เข้าใจ และอาจจะตอบผิดพลาด ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของคำานนั้น คำานที่ดีควรมีประเด็นเดียว ไม่ควรตั้งคำานหลายประเด็น ไว้ในประโยชน์เดียวกัน

VI. กำหนดลำดับของคำานตัดสินใจเรื่องรูปแบบหรือลักษณะทางภาษาพของแบบสอบถาม

เทคนิคที่อาจจะนำมาใช้ในการเรียงลำดับคำานมีอยู่หลายเทคนิค ดังต่อไปนี้

- เทคนิคที่เรียกว่า Funnel approach นั่นคือการถามคำานกว้างๆ ก่อนแล้ว จึงค่อยๆ บีบประเด็นให้แคบลง

- เริ่มต้นคำานที่ง่ายและน่าสนใจก่อน การเริ่มต้นด้วยคำานที่ง่ายและน่าสนใจ จะทำให้ผู้ตอบเกิดความเต็มใจที่จะตอบมากกว่าการเริ่มต้นด้วยคำานที่ยาก น่าเบื่อ หรือซับซ้อน

- ออกแบบคำานที่ลักษณะหลายคำตอบให้สามารถแยกแยะเป็นคำานย่อยๆ คำานบางคำานจะสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ และผู้วิจัยก็ต้องการทราบรายละเอียดในแต่ละคำตอบ ทำให้ต้องมีการถามแยกเป็นส่วนๆ

- ถามคำานที่เป็นเนื้อหาหลักก่อนเนื้อหารอง
- คำานที่ละเอียดอ่อนหรือคำานที่ Sensitive ควรเก็บไว้ในตอนท้ายของแบบสอบถาม

VII. ตัดสินใจเรื่องรูปแบบหรือลักษณะทางภาษาพของแบบสอบถาม

รูปแบบหรือลักษณะทางภาษาพของแบบสอบถามเป็นเรื่องสำคัญที่นักวิจัย ไม่อาจจะมองข้ามไปได้ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบขึ้นเป็นแบบสอบถาม เช่นขนาดของกระดาษพิมพ์ คุณภาพของกระดาษ ตัวอักษรที่พิมพ์

VIII. ตรวจสอบขั้นตอนที่ I-VII และปรับปรุงแก้ไขที่จำเป็น

ควรตรวจสอบแบบสอบถามตั้งแต่ขั้นที่ I ถึงขั้นที่ VII เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องทำเป็นปกติ นักวิจัยควรจะมีผู้ช่วยประเมินความถูกต้องเรียบร้อยของแบบสอบถาม

IX. ทดสอบแบบสอบถามและปรับปรุงใหม่ถ้าจำเป็น

วิธีการทดสอบแบบสอบถามอาจจะทดสอบจากคนที่รู้จักหรือผู้บุกรุกได้ประมาณ 10-50 คน วัดคุณประสพค์คือนักวิจัยต้องการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

คำตามข้อใดที่ใช้ประโยชน์ไม่ชัดเจน คลุมเครื่อ ผู้ตอบไม่เข้าใจคำตามโดยทันที หรือไม่แน่ใจว่า คำตามนี้ถูกต้อง

2.1.2.2 หลักการในการพิจารณาเลือกเทคนิคในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกเทคนิคทางสถิติเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นเรื่องที่สำคัญ อย่างยิ่งเรื่องหนึ่ง เนื่องจากเครื่องมือทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีอยู่หลายวิธี ทั้งนี้เพื่อที่จะได้มีหลักการในการเลือกเครื่องมือทางสถิติตามใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้อย่างและเหมาะสม หลักการสำคัญในการพิจารณาเลือกเทคนิคในการวิเคราะห์ข้อมูลมีอยู่ 3 ประการด้วยกัน คือ

— ประเภทของข้อมูล

ประเภทของข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ Nominal, Ordinal, Interval และ Ratio นั้น ข้อมูลแต่ละประเภทมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเลือกใช้เทคนิคทางสถิติที่ถูกต้องในการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่มีอำนาจในตัวอย่างตัว เช่น Nominal, Ordinal data เทคนิคทางสถิติที่จะนำมาใช้ได้จะเป็นเทคนิคที่เรียกว่า Nonparametric statistical techniques สำหรับข้อมูลที่มีอำนาจในตัวเองสูงขึ้น เช่น Interval, Ratio data เทคนิคทางสถิติที่สามารถนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้คือ Parametric statistical techniques นักวิจัยควรต้องมีความรู้พื้นฐานพอสมควรเกี่ยวกับเทคนิคทางสถิติทั้งสองประเภทนี้เพื่อที่จะสามารถเลือกใช้เทคนิคในการวิเคราะห์ให้ถูกต้องกับประเภทของข้อมูลที่มีอยู่

— การออกแบบงานวิจัย

การออกแบบงานวิจัยมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับเทคนิคทางสถิติที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพราะการออกแบบงานวิจัยเป็นตัวกำหนดวิธีการ ได้มาซึ่งข้อมูล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนั้นๆ ในเบื้องของการออกแบบงานวิจัยมีสิ่งที่นักวิจัยจะต้องใช้ในการพิจารณาเลือกเทคนิคทางสถิติที่จะในการวิเคราะห์ข้อมูลอยู่ 4 ประการคือ

— ความเป็นอิสระของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Independence)

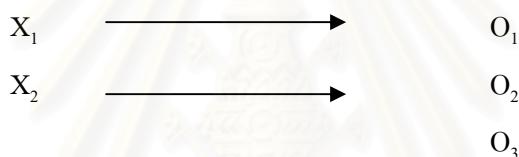
การออกแบบงานวิจัยที่ต้องมีการวัดครั้งที่ 1 และการวัดครั้งที่ 2 เช่น นักวิจัยต้องทราบประสิทธิภาพของการโฆษณาสินค้านิดหนึ่ง จึงได้ออกแบบงานวิจัยในลักษณะดังนี้

โดยที่ O_1 เป็นทัศนคติของกลุ่มทดลองที่ได้รับโภชนา และ O_2 เป็นทัศนคติของกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับโภชนา ลักษณะการอකแบบงานวิจัย เช่นนี้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะเป็นอิสระต่อ กัน เพราะการวัด O_1 ไม่เกี่ยวกับ O_2 เพราะฉะนั้นเทคนิคทางสถิติที่ถูกต้อง กับการอකแบบงานวิจัยที่กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อ กันนี้ คือ t-test สำหรับหาความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่ม

— จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

ถ้าหากวิจัยอකแบบงานวิจัยเชิงการทดลองให้มีกลุ่มตัวอย่างหลายกลุ่ม เช่น ต้องการทดสอบประสิทธิผลของการโภชนา 2 รูปแบบ นักวิจัยตัดสินใจให้มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มได้รับรูปแบบการโภชนาที่ไม่เหมือนกัน ส่วนกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการโภชนาใดๆ เลย รูปแบบการวิจัยจะมีลักษณะดังนี้

ถ้าเป็นในลักษณะที่มีกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ดังที่แสดงข้างต้น t-test ย่อมใช้ไม่ได้ เพราะ t-test เป็นการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่มเท่านั้น ในกรณี นี้นักวิจัยจึงจำเป็นต้องใช้เทคนิคที่เรียกว่า Analysis of Variance หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวน เป็นเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป

— จำนวนของตัวแปร

ในการอකแบบวิจัยที่ใช้ตัวแปรเพียงตัวเดียว เช่น การวัดประสิทธิผลของการโภชนา ทำให้เกิดยอดขายหรือไม่ การวิจัยดังกล่าวมีตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียว นี้เรียกว่า Univariate data analysis แต่ถ้าหากนักวิจัยสนใจตัวแปรมากกว่า 1 ตัวขึ้นไป และต้องการวัดผลของตัวแปรเหล่านี้ในเวลาเดียวกัน เช่น ต้องการวัดว่ายอดขายที่เพิ่มขึ้นเป็นผลที่เกิดจากการโภชนา รูปแบบใหม่หรือการมีรายได้มากขึ้น หรือเป็นผลกระทบจากทั้ง 2 สาเหตุ การวัดดังกล่าวจะมีตัวแปรอิสระเขามากกว่า 1 ตัว คือ งบประมาณโภชนาและรายได้ ดังนั้นเทคนิคทางสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะนี้คือ Multivariate statistical data analysis

— ตัวแปรที่ถูกควบคุม

การอකแบบการวิจัยให้มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยที่กลุ่มทดลองได้รับภาพโภชนา ก่อนแล้วจึงถูกทดสอบทัศนคติ แต่กลุ่มควบคุมได้รับการวัดทัศนคติโดยไม่ได้

ช่วงภาพโฆษณา ก่อน กลุ่มทั้งสอง ได้รับการทำ Randomization หรือ Matching เพื่อให้เกิดความแน่ใจว่า ทั้งสองนี้ มีความเท่าเทียมกัน (Equivalent) ก่อนที่จะถูกทดสอบ ดังนั้นเทคนิคที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิผลของการโฆษณา ก็คือ t-test สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม

ถ้าปรากฏว่า กลุ่มที่ถูกทดลองนั้น เคยใช้ผลิตภัณฑ์นั้นมา ก่อน และนักวิจัยไม่ประสงค์จะควบคุมตัวแปรนั้น การใช้ผลิตภัณฑ์นั้นมาก่อน ย่อมมีผลกระทบต่อทัศนคติของผู้ชุมชน จำกัดที่ได้ช่วงภาพโฆษณา แล้ว เนื่องจากการเกิด Main testing effect ถ้าเป็นเช่นนี้ การใช้ t-test ย่อมไม่ใช่เทคนิคที่ถูกต้อง นักวิจัยควรใช้เทคนิคที่เรียกว่า Analysis of covariance สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีการออกแบบงานวิชาในลักษณะดังกล่าว

2.1.2.3 ข้อสมมติที่เป็นพื้นฐานการทดสอบทางสถิติ

ในการเลือกทางสถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น นักวิจัยควรจะมีความรู้พอสมควรเกี่ยวกับ ข้อสมมติที่เป็นพื้นฐานของการทดสอบทางสถิติแบบต่างๆ ดังนี้ การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้ t-test เป็นเทคนิคในการวิเคราะห์นั้น ข้อสมมติที่อยู่เบื้องหลังการทดสอบทางสถิติของ t-test คือ

- กลุ่มตัวอย่างต้อง ได้รับการสุ่มหรือคัดเลือก โดยเป็นอิสระจากกันและกัน
- ตัวแปรในกลุ่มประชากรทั้งสองกลุ่ม คือกลุ่มทดสอบและกลุ่มควบคุม มีการกระจายเป็นปกติ

- กลุ่มประชากรทั้งสองกลุ่ม มีความแปรปรวนของประชากรเท่ากัน

ในทางวิชาการแล้ว ข้อสมมติทั้งสาม ประการนี้ ควรได้รับการตรวจสอบยืนยัน (Verification) เสียก่อน ที่นักวิจัยจะนำ t-test มาใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยที่ ข้อสมมติข้อแรก ตรวจสอบได้โดยดูจากแผนการสุ่มตัวอย่าง (Sampling plan) ข้อสมมติที่สอง ตรวจสอบได้โดยใช้เทคนิคทางสถิติที่เรียกว่า X^2 goodness-of-fit test หรือ Kolmogorov-Smirnov test ส่วน ข้อสมมติข้อที่ 3 สามารถตรวจสอบได้โดยใช้ F-test เพื่อตรวจสอบความแปรปรวนของประชากร 2 กลุ่มว่า มีค่าเท่ากันหรือไม่

การตรวจสอบข้อสมมติฐานเหล่านี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของ สมมติฐานการทดสอบว่า มีหรือไม่ (Validity test) ถ้าข้อมูลนั้น ได้รับการยืนยันว่า มีคุณสมบัติตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ก็แสดงว่า การเลือกใช้เทคนิคทางสถิตินั้นๆ มีความถูกต้องตรงกับหลักการทางทฤษฎี ในทางปฏิบัตินักวิจัยจำนวนมาก จะเลือกใช้ทดสอบทางสถิติที่มีความถูกต้อง ตรวจสอบข้อสมมติที่เป็นพื้นฐานในการทดสอบทางสถิติ หรือ อ้างอิง ข้อสมมติของการทดสอบโดยที่ไม่ได้ทำการทดสอบคุณสมบัติ

เสียก่อน ซึ่งนักวิจัยอาจพบในภายหลังว่าข้อมูลที่ขาดคุณสมบัติดังกล่าวทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลเกิดการผิดพลาดขึ้นได้

2.1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

สถิติเป็นระเบียบวิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูล, การนำเสนอ, การวิเคราะห์, การประมวลผลและช่วยในการตัดสินใจอย่างสมเหตุสมผลจากข้อมูลที่จำกัดหรือภายใต้ความแน่นอนของเหตุการณ์บางอย่าง วิธีสถิติแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistics) ซึ่งมุ่งบรรยาย, นำเสนอถ้วนข้อมูลในขอบเขตความสนใจหรืออ้างถึง เช่น จำนวนนักเรียนในโรงเรียน จำแนกตามเพศ, ชั้น, อายุ, อาชีพ ฯลฯ และสถิติอิอกแบบหนึ่งคือ สถิติอนุมาน(Inferential Statistics) เป็นวิธีสรุปอ้างอิง, บรรยายจะประมาณค่าพารามิเตอร์ ของประชากรจากค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่าง หรืออาจกล่าวได้ว่า สถิติอนุมานเป็นระเบียบวิธีอ้างอิงถึงลักษณะ(Characteristic) ของประชากรจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไข, ตามทฤษฎี เช่น เงื่อนไขเกี่ยวกับการสุ่มตัวอย่าง, การกำหนดหน่วยทดลองเข้าสู่เงื่อนไขการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ เป็นกระบวนการทางการวิจัยที่นำเอาทฤษฎี แนวคิด กฎเกณฑ์ และกรรมวิธีของวิชาการสถิติศาสตร์มาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ เครื่องมือทางสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยนั้นมีมากหลายแบบ ที่สำคัญและนิยมใช้ในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ นิเทศศาสตร์ การสื่อสารมวลชน สารสารศาสตร์ การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ ได้แก่

- สถิติที่ใช้พารามิเตอร์
- สถิติที่ไม่ใช้พารามิเตอร์
- สถิติที่ใช้ในการพยากรณ์

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 สำเริง ปัญคุณนาร. การประยุกต์ใช้ระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับกระบวนการตัดและการเก็บรายละเอียดของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

เป็นโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการจัดทำระบบผู้เชี่ยวชาญโดยใช้ฐานความรู้ ที่เกี่ยวกับกระบวนการตัดและตกแต่งขั้นสุดท้ายของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ในส่วนขององค์ความรู้ได้กล่าวถึงความสำคัญของฐานความรู้และกระบวนการคำนวณค่าความรู้ไปประยุกต์ใช้กับระบบผู้เชี่ยวชาญไว้ว่า องค์ความรู้ที่ดีนี้จะต้องเป็นองค์ความรู้ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ และพิสูจน์จากภาคสนามถึงความเป็นไปได้ในความสำเร็จสำหรับการแก้ปัญหาแต่ละด้านแล้วก่อนนำมาประยุกต์ใช้กับระบบผู้เชี่ยวชาญเพื่อความสะดวกในการเพิ่มเติมและปรับปรุงองค์ความรู้อย่างเป็น

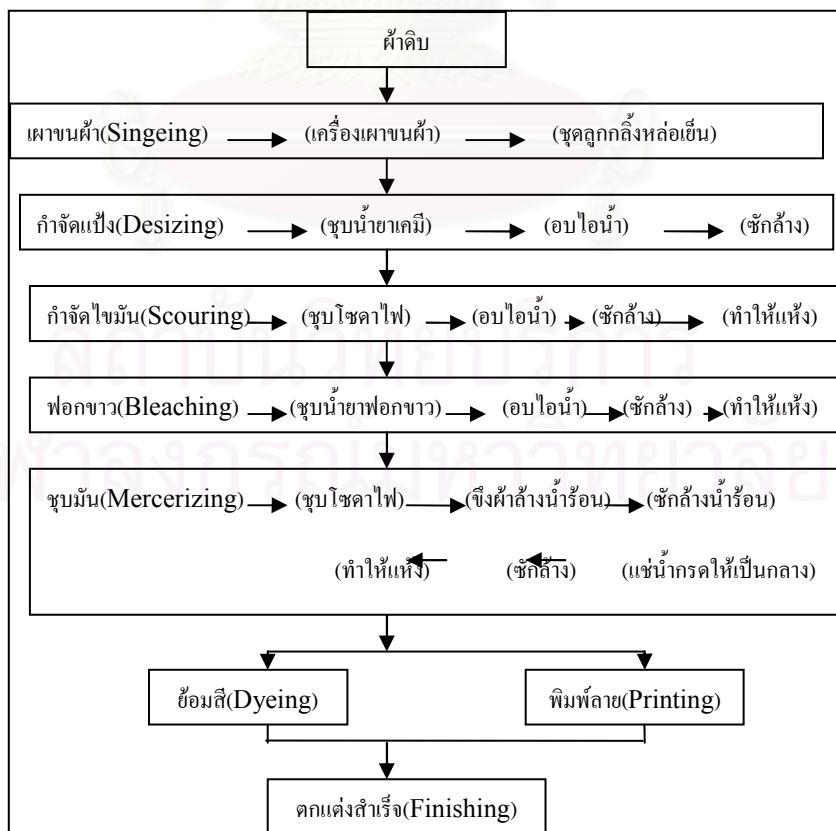
ระบบໄດ້ ຈຶ່ງທໍາໃຫ້ສານຄວາມຮູ້ທີ່ມີກາරរວຍຮຸມແລະນຳໄປປະບຸກຕີໃຫ້ນີ້ມີຄວາມທັນສົມຍະແລະແມ່ນຢໍາເຂື້ອຍ່າງຕ່ອນເນື່ອງ

2.2.2 ສຸດາຮັດນີ້ເພື່ອວິທາຍາກຸດ. ກາຣປະບຸກຕີໃຫ້ຮະບນຜູ້ເຈົ້າວ່າຍຸສຳຫຼັບກະບວນກາຣເຢັບຂອງອຸດສາຫກຮຽມເຄື່ອງນຸ່ງໜ່າມ

ເປັນໂຄຣງ່າງວິທາຍານິພນີ້ທີ່ເກີ່ຍກັບກາຣຈັດທໍາຮະບນຜູ້ເຈົ້າວ່າຍຸ ໂດຍໃຫ້ສານຄວາມຮູ້ເກີ່ຍກັບກະບວນກາຣເຢັບຂອງອຸດສາຫກຮຽມເຄື່ອງນຸ່ງໜ່າມ ໂດຍຈະເປັນກາຣດຳເນີນກາຣສຶກຍາແລະຮັບຮຸມ ປັບປຸງຫາທີ່ເກີ່ຍເຂົ້າໃນອຸດສາຫກຮຽມເຄື່ອງນຸ່ງໜ່າມ ຮວມທີ່ກົມະ ຄວາມຮູ້ຄວາມຈຳນາຍ ວິທີກາຣແກ້ປັບປຸງຫາ ປະສບກາຣົນຂອງນຸ່າຄາກທີ່ມີອູ້ ອົງຄວາມຮູ້ທີ່ໜຸ່າຄາກໃນອຸດສາຫກຮຽມນີ້ມີອູ້ສຳຫຼັບກາຣແກ້ປັບປຸງຫາໃນກະບວນກາຣເຢັບ ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນກາຣແກ້ປັບປຸງຫາແລະໄຫ້ຄຳແນະນຳໃນກາຣແກ້ປັບປຸງຫາທາງເທິກິນີກ ທີ່ປັບປຸງຫາທາງເທິກິນີກໃນທີ່ນີ້ເກີດຈາກອົງກອນ 3 ສ່ວນອັນໄດ້ແກ່ ເຄື່ອງຈັກແລະເຄື່ອງມືອ ວັດຖຸດົມແລະວັສດຸ ແລະວິທີກາຣທຳມານ

2.2.3 ອັງຄົມ ຈາຍວິຣີຍະ, ກາຣເປັນແປງລົງຕົ້ນທຸນກາຣໃຫ້ທັກພາກກາຍໃນປະເທດຂອງອຸດສາຫກຮຽມສິ່ງທອ

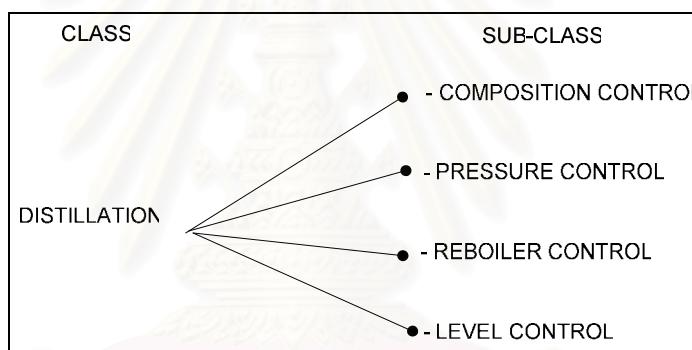
ເປັນຈານວິຊຍ໌ທີ່ກ່າວຄົງກາຣມວິທີກາຣພລິຕອງອຸດສາຫກຮຽມຝອກ ຂໍອມ ພິມພີແລະແຕ່ງດໍາເຮົ່ງໂດຍທ່ວ່າໄປສ່ວນໃຫຍ່ມີກມີກະບວນກາຣພລິຕົດຕັ້ງຮູ້ປັບປຸງຫາທີ່ 2.3

รูปที่ 2.3 ระบบการผลิตของอุตสาหกรรมฟอก ข้อม พิมพ์และแต่งสำเร็จโดยทั่วไป

2.2.4 ผู้ผลิต พันธุ์ศักดิ์ศรี, ระบบฐานความรู้สำหรับการออกแบบระบบการควบคุมห้องลับน้ำ

เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับระบบฐานความรู้ที่ใช้ในการเลือกชนิดการควบคุมห้องลับ โดยมีการแบ่งกลุ่มของชนิดการควบคุมห้องลับ และเก็บไว้ในฐานความรู้ในรูปของ คลาส ออปเจกต์ และคุณสมบัติอย่าง รวมถึงอธิบายเหตุผล หรือความสำคัญของคุณสมบัติของชนิดการควบคุม องค์ประกอบ การควบคุมความดัน การควบคุมการไอลของรีบอยเลอร์ รวมถึงชนิดของเครื่อง ควบแน่นและรีบอยเลอร์ โดยได้แสดงเป็นทั้ง โครงข่ายของอปเจกต์ และแสดงระบบฐานกฎ และ แสดงส่วนของการติดต่อกับผู้ใช้ผ่านทางกราฟฟิก แสดงตัวอย่างฐานความรู้ของการเลือกชนิดการ ควบคุมห้องลับในระดับคลาส และคลาสอย่อย ดังนี้

รูปที่ 2.4 ฐานความรู้ของการเลือกชนิดการควบคุมห้องลับในระดับคลาส และคลาสอย่อย

2.2.5 บัณฑิต วงศ์เดอเร, ระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับการวินิจฉัยการปฏิบัติการหม้อไอน้ำ อุตสาหกรรม แบบท่อไฟ ขนาดไม่เกิน 10 ตัน

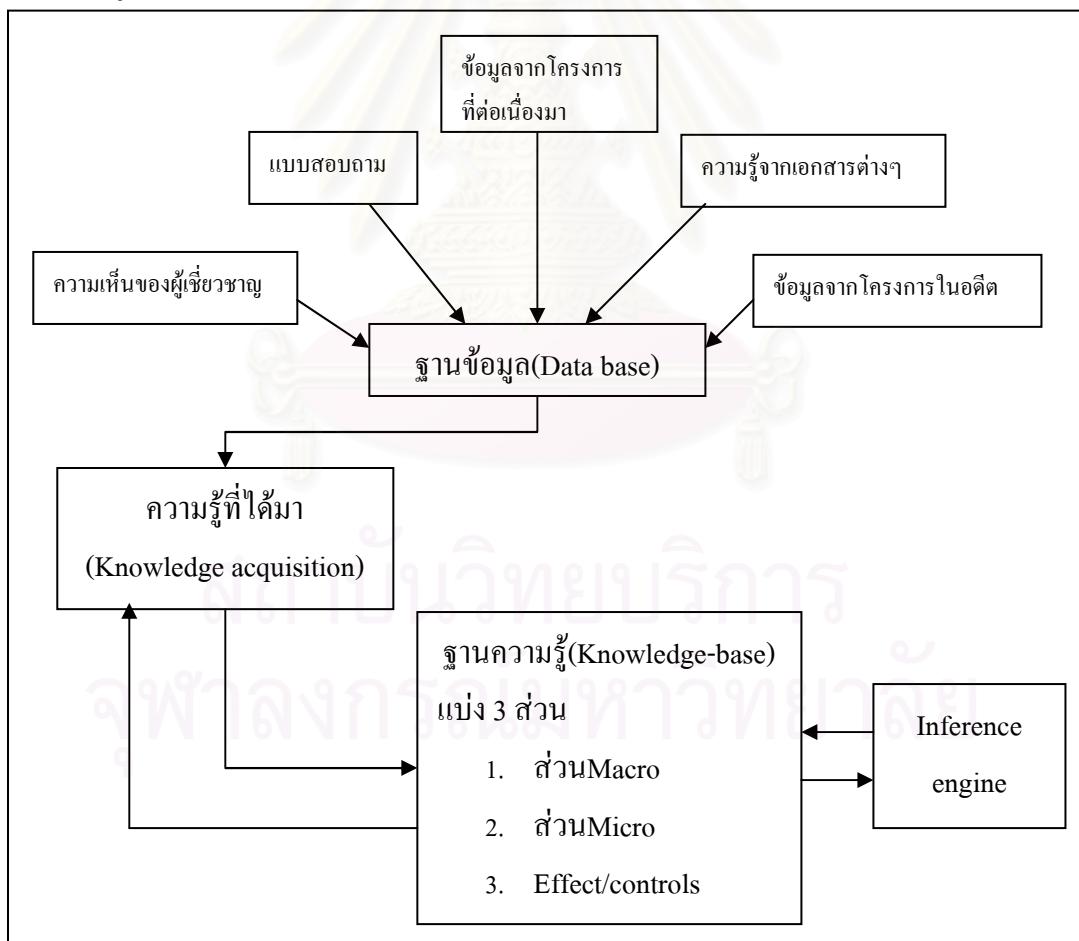
เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับวินิจฉัย เพื่อหาสาเหตุขัดข้องใน การควบคุมหม้อไอน้ำอุตสาหกรรมแบบท่อไฟไม่เกิน 10 ตัน ซึ่งระบบผู้เชี่ยวชาญที่ก่อตัวถึง หมายถึง วิธีการเก็บความรู้ให้กับระบบเชี่ยวชาญ ไม่ได้หมายถึงการสร้างซอฟแวร์ที่ใช้ในการเก็บ ความรู้ โดยมีขั้นตอนการสร้างระบบเชี่ยวชาญ เริ่มต้นจาก การจำแนกปัญหาและวิเคราะห์ความรู้ที่ สรุปใส่ฐานความรู้ เลือกเครื่องมือและทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะการให้คำปรึกษา จากนั้นทำการ ออกแบบระบบและสร้างต้นแบบระบบทำการทดสอบหากระบบต้นแบบยังไม่ถูกต้องจะทำการ ปรับปรุงระบบ และทดสอบ แล้วจึงขยายผลต่อไป

โดยการวิจัยนี้มีการจัดความรู้ในรูปแบบของต้นไม้ (tree diagram) เครื่องมือที่ใช้ใน การวินิจฉัยการปฏิบัติการหม้อน้ำคือ M.1 ซึ่งเป็นระบบผู้เชี่ยวชาญชนิด shell ที่เป็น แบบ backward

chaining มีการแสดงความรู้โดยอาศัยกฎ ที่ประกอบด้วยส่วนของเงื่อนไข (If) และส่วนของข้อสรุป (Then) เป็นที่ง่ายต่อการเข้าใจ

2.2.6 Faisal Manzoor Arain และ Low Sui Pheng ,Knowledge-base decision support system for management of variation orders for institutional building projects

บทความวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาฐานความรู้สำหรับระบบสนับสนุนการตัดสินใจ Knowledge-base decision support system (KBDSS) ของสถาบันแห่งหนึ่งในประเทศไทย ลิงก์โปรด โดย KBDSS ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่เกี่ยวกับ ฐานความรู้ และ ส่วนที่เป็นระบบสนับสนุนการตัดสินใจในการออกแบบสิ่งที่เหมาะสม โดยที่ฐานข้อมูลได้นำมาจากระบบเอกสารที่มีอยู่ในองค์กร จากแบบสอบถาม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยที่ KBDSS ที่ได้สร้างขึ้นนั้นจะเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง แม่นยำ และทันเวลา ส่วนประกอบหลักของ KBDSS ดังรูปที่ 2.5

รูปที่ 2.5 Knowledge-based decision support system model.

Data base เป็นข้อมูลประกอบจากหลายแหล่ง ทั้งความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแบบสอบถาม ข้อมูลจากโครงการที่ต่อเนื่องมา ความรู้จากเอกสารต่างๆ ข้อมูลจากโครงการในอดีต

Knowledge acquisition เป็นความรู้ที่ได้มาจากการที่เรานำข้อมูลมาวิเคราะห์ คัดเลือกให้เหลือเฉพาะที่เราต้องการ

Inference engine เป็นการนำ Knowledge-base จัดตามชนิด, กฎต่างๆ การคำนวณ ราคา, เวลา, ความถี่ของการเปลี่ยนไป, ปอร์เซ็นต์

Knowledge-base โดยภายในจะแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

- Macro Layer ซึ่งเป็นฐานความรู้ที่ประกอบข้อมูลของโครงการในอดีต

- Micro Layer ซึ่งเป็นรายละเอียดของโครงการปัจจุบัน

- Effect/controls Layer เป็นผลที่เกิดจากสาเหตุที่เปลี่ยนไปและสถานะที่เป็นไปได้

โดยในส่วนของ Knowledge-base ยังมีส่วนเชื่อมโยงทวนกลับกันระหว่าง Inference engine กับ Knowledge acquisition ด้วยเพื่อความถูกต้องของ Knowledge-base ซึ่งเมื่อได้ในส่วนของ Knowledge-base มาแล้วก็จะนำมาทำเป็น Decision support system ต่อไปโดยผ่าน Software interface และ User interface

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในบทนี้เป็นการกล่าวถึงขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย โดยเริ่มจากการสร้างระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ พัฒนาระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ และสรุปผลการวิจัย

รายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการผลิตต่างๆที่ทำการศึกษา โดยอ้างอิงตามขอบเขตของงานวิจัย ซึ่งระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จนี้จะต้องประกอบด้วยกระบวนการผลิตดังต่อไปนี้

อุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

— กระบวนการลอกเปลือก

- บทนำ
- หลักการ
- ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

— กระบวนการกำจัดสิ่งสกปรก

- บทนำ
- หลักการ
- ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

— กระบวนการฟอกขาว

- บทนำ
- หลักการ
- ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

— กระบวนการการเชื้อความร้อน

- บทนำ
- หลักการ
- ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

— กระบวนการรื้อถอนผ้า

- บทนำ
- หลักการ
- ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

เมื่อได้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการผลิตต่างๆที่ทำการศึกษาโดยอ้างอิงตามขอบเขตของงานวิจัยแล้ว ผู้วิจัยจึงดำเนินงานวิจัยต่อไป โดยมีขั้นตอนการดำเนินการศึกษาวิจัยหลักๆดังนี้

3.1 การสร้างองค์ความรู้สำหรับระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซื้อมและตกแต่งสำเร็จ(บทที่ 4)

- 3.1.1 การสร้างองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้
- 3.1.2 การปรับปรุงองค์ความรู้เบื้องต้นระบบฐานความรู้
- 3.1.3 การจัดทำระบบฐานความรู้
- 3.1.4 การทดสอบระบบฐานความรู้

3.2 ระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซื้อมและตกแต่งสำเร็จ(บทที่ 5)

- 3.2.1 การพัฒนาระบบฐานความรู้
- 3.2.2 การสำรวจความพึงพอใจของระบบฐานความรู้

3.3 สรุปผลการวิจัย(บทที่ 6)

- 3.3.1 สรุปผล
- 3.3.2 ข้อจำกัดของงานวิจัย
- 3.3.3 ข้อเสนอแนะของงานวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

3.1 การสร้างระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ(บทที่ 4)

เป็นการกล่าวถึงขั้นตอนการสร้างระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จโดยเริ่มจากการสร้างองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้ การปรับปรุงองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้ การจัดทำระบบฐานความรู้และการทดลองติดตั้งใช้งานระบบฐานความรู้

โดยมีขั้นตอนการสร้างองค์ความรู้สำหรับระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จดังนี้

3.1.1 การสร้างองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้

ในการสร้างองค์ความรู้เบื้องต้นนั้นจะมีข้อมูลกระบวนการผลิตต่างๆในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ซึ่งผู้วิจัยอาศัยข้อมูลจาก 2 แหล่งคือข้อมูลจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยและสื่อต่างๆและข้อมูลจากโรงงานอุตสาหกรรม จนได้มาซึ่งองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้

3.1.2 การปรับปรุงองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้

ทางผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้เบื้องต้นที่ได้จากการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลจากทั้ง 2 แหล่งนั้นมาทำการเพิ่มเติมองค์ความรู้ใหม่สำหรับในส่วนที่ยังขาดอยู่ การตัดองค์ความรู้บางส่วนที่ไม่มีความสำคัญออก จัดเรียงองค์ความรู้บางส่วนใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับรายละเอียดของหัวข้อระบบฐานความรู้ที่กำหนดไว้ข้างต้น จนได้มาซึ่งองค์ความรู้ของระบบฐานความรู้

3.1.3 การจัดทำระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

เมื่อได้อย่างองค์ความรู้ของระบบฐานความรู้มาแล้วจากขั้นตอนการปรับปรุงองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้ เพื่อความถูกต้องของเนื้อหาองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้ ผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้ของระบบฐานความรู้ดังกล่าวนี้ไปขอความคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญทางด้านกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ เพื่อให้ได้ระบบฐานความรู้ที่สมบูรณ์มากขึ้น

หลังจากได้อย่างองค์ความรู้ของระบบฐานความรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วก็คือระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

3.1.4 การทดสอบระบบฐานความรู้

ผู้วิจัยได้นำระบบฐานความรู้ดังกล่าวที่ทดสอบคิดตั้งใช้งานในเว็บไซด์ของที่ปรึกษาตรวจสอบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์ระดับภูมิภาคทางวิศวกรรมระบบการผลิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (<http://ac-chula.eng.chula.ac.th>)พร้อมทั้งสอบถามถึงความพึงพอใจในการใช้งานระบบฐานความรู้เพื่อเป็นการตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ความรู้เบื้องต้น

ซึ่งกล่าวรายละเอียดเพิ่มเติมเรื่องการสร้างระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกข้อมูลและตกแต่งสำเร็จ ไว้ในบทที่ 4 การสร้างระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกข้อมูลและตกแต่งสำเร็จ

3.2 การพัฒนาระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกข้อมูลและตกแต่งสำเร็จ(บทที่ 5)

3.2.1 การพัฒนาระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกข้อมูลและฟอกข้อมูลและตกแต่งสำเร็จ

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกข้อมูลและตกแต่งสำเร็จในรูปแบบ web base(online) โดยมีการจัดโภคเมนท์ที่ต้องระบุระบบฐานความรู้ ดังกล่าวคือ www.knowledgebase2007.com ซึ่งภาษาที่ใช้ในการเขียนเว็บไซด์เป็นภาษา php และฐานข้อมูลเป็น My SQL จะได้เว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกข้อมูลและตกแต่งสำเร็จ(www.knowledgebase2007.com)

3.2.2 การสำรวจความพึงพอใจของระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกข้อมูลและตกแต่งสำเร็จ

หลังจากการพัฒนาระบบฐานความรู้แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความพึงพอใจฐานความรู้พัฒนาแล้วในรูปแบบ Poll ใน www.knowledgebase2007.com พร้อมทั้งวิเคราะห์ผลด้วย

ซึ่งกล่าวรายละเอียดเรื่องระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกข้อมูลและตกแต่งสำเร็จเพิ่มเติมไว้ในบทที่ 5 การพัฒนาระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกข้อมูลและตกแต่งสำเร็จ

3.3 สรุปผลการวิจัย(บทที่ 6)

เป็นการสรุปผลการสอนถ้าความพึงพอใจระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ ตลอดจนข้อจำกัดของงานวิจัย ข้อเสนอแนะของงานวิจัย (ระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อม และตกแต่งสำเร็จ)

ซึ่งกล่าวรายละเอียดเรื่องสรุปผลการวิจัย เพิ่มเติมไว้ในบทที่ 6 สรุปผลการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

การสร้างระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิต ในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

ในบทนี้เป็นการกล่าวถึงขั้นตอนการสร้างระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ โดยเริ่มตั้งแต่การสร้างองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้ การปรับปรุงองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้ และการสร้างระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

ขั้นตอนการสร้างองค์ความรู้สำหรับระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จดังนี้

- 4.1 การสร้างองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้
- 4.2 การปรับปรุงองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้
- 4.3 การสร้างระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ
- 4.4 การทดสอบระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

ขั้นตอนการสร้างองค์ความรู้สำหรับระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

- 4.1 การสร้างองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้
ในการสร้างองค์ความรู้เบื้องต้นนี้จะมีข้อมูลกระบวนการผลิตต่างๆในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยอาศัยข้อมูลจาก 2 แหล่งคือ

4.1.1 ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยและสื่อต่างๆ

ผู้วิจัยทำการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลจากงานวิจัย ผลงานวิชาการ เอกสารความรู้ หนังสือ งานวิจัย เว็บไซต์ที่เกี่ยวกับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่ง สำเร็จ ซึ่งแสดงรายละเอียดอยู่ในส่วนเอกสารอ้างอิง

4.1.2 ข้อมูลจากการศึกษาระบวนการผลิตของโรงงานตัวอย่าง

ทางผู้วิจัยได้เข้าศึกษาข้อมูลกระบวนการผลิตจากโรงงานตัวอย่างทั้งหมด 3 โรงงานตามขอบเขตงานวิจัยที่ตั้งไว้ โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการผลิตเป็นหลักในการ สัมภาษณ์ ซึ่งบุคคลที่สัมภาษณ์นั้นประกอบด้วยผู้บริหาร พนักงานที่ทำงานในโรงงานที่มี กระบวนการผลิตฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ ซึ่งรายละเอียดของแบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการ ผลิตนั้น เป็นดังนี้

แบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการผลิตนี้คือ

- สอบถามเกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการผลิต ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการทำงาน
- สอบถามเกี่ยวกับปัญหาที่พบในกระบวนการผลิต
 - ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการผลิต
 - สาเหตุของปัญหาที่เกิดในกระบวนการผลิต
 - แนวทางการแก้ไขปัญหาที่ทำเมื่อเกิดปัญหานั้นๆ

ซึ่งผู้วิจัยได้นำตัวอย่างแบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการผลิตแสดงไว้ในส่วน

ภาคผนวก ก

4.2 การปรับปรุงองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้

หลังจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลกระบวนการผลิตต่างๆ ของอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและ ตกแต่งจากทั้ง 2 แหล่งแล้ว ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจและทราบถึงข้อมูลที่มีความสำคัญของแต่ละ กระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จมากขึ้น ผู้วิจัยจึงกำหนดรายละเอียด ของหัวข้อระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จตาม ขอบเขตงานวิจัยดังต่อไปนี้

อุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

— กระบวนการลอกแป้ง

— บทนำ

กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกระบวนการลอกแป้ง สิ่งแผลกปломในวัสดุสิ่งทอ

— หลักการลอกแป้ง

กล่าวถึงหลักการลอกแป้ง วิธีการกำจัดแป้ง โดยเน้นวิธีการที่นิยมใช้อุตสาหกรรมนี้ คือ วิธีการใช้เอนไซม์ (Enzyme desizing) และวิธีการใช้สารออกซิไดซิ่ง (Oxidative desizing) ซึ่งแต่ละวิธีนักออกแบบตัวแปรที่มีผลต่อการทำงานพร้อมทั้งตัวอย่างการใช้งาน

— ปัญหาที่พบบ่อยในการกระบวนการ

กล่าวถึงปัญหาที่พบบ่อยในการกระบวนการ สาเหตุของปัญหาและเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา

— กระบวนการขัดสิ่งสกปรก

— บทนำ

กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกระบวนการขัดสิ่งสกปรก สารเคมีที่ใช้ในการกำจัดสิ่งสกปรก ไม่ว่าจะเป็น โซดาไฟ (Sodium Hydroxide:NaOH) น้ำยาล้าง (Detergents) สารจับโลหะ (Complexing Agent) หรือสารซีเควอสเตอร์ริง (Sequestering Agent)

— หลักการขัดสิ่งสกปรก

กล่าวถึงหลักการขัดสิ่งสกปรก พร้อมทั้งตัวอย่างการกำจัดสิ่งสกปรกของผ้าชนิดต่างๆ

— ปัญหาที่พบบ่อยในการกระบวนการ

กล่าวถึงปัญหาที่พบบ่อยในการกระบวนการ สาเหตุของปัญหา และเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา

— กระบวนการฟอกขาว

— บทนำ

กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกระบวนการฟอกขาว สารเคมีที่ใช้ในการฟอกขาว การฟอกขาวด้วยสารต่างๆ ไม่ว่า การฟอกขาวด้วยไฮโดรเจนperอ๊อกไซด์ (H_2O_2) โซเดียมคลอไรด์ที่ได้ออกไซด์ ($NaClO_2$) ข้อดี-ข้อด้อยของการฟอกขาวแบบต่างๆ

—หลักการฟอกขาว

กล่าวถึงหลักการฟอกขาวพร้อมทั้งตัวอย่างกรรมวิธีการฟอกขาวสำหรับผ้าชนิดต่างๆ ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

กล่าวถึงปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการสารเคมีของปัญหา และเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา

— กระบวนการเชื้อทความร้อน

—บทนำ

กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกระบวนการเชื้อทความร้อน ปัจจัยที่มีผลต่อการเชื้อทความร้อนโดยเครื่อง Stenter

—หลักการเชื้อทความร้อน

กล่าวถึงหลักการเชื้อทความร้อนพร้อมทั้งตัวอย่างข้อมูลอุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในการเชื้อทความร้อนของผ้าชนิดต่างๆ

—ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

กล่าวถึงปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการสารเคมีของปัญหา และเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา

— กระบวนการย้อมผ้า

—บทนำ

กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกระบวนการย้อมผ้า ประเภทของสีย้อม(Dyestuffs) ตลอดจน ตลอดจนคุณลักษณะของสีแต่ละชนิด โดยสรุป

—หลักการย้อมผ้า

กล่าวถึงกระบวนการย้อมสีถึงท่อแบบต่างๆ คือการย้อมแบบแซฟหรือแบบดุดซึม (Immersion or exhaustion dyeing) การย้อมแบบต่อเนื่อง (Continuous dyeing process) การย้อมแบบกึ่งต่อเนื่อง (Semi-continuous process) หรือเรียกว่า(Cold-Pad-batch process)

—ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

กล่าวถึงปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการสารเคมีของปัญหา และเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหา

เมื่อได้กำหนดรายละเอียดของหัวข้อระบบฐานความรู้แล้ว ทางผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้เบื้องต้นที่ได้จากการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลจากทั้ง 2 แหล่งนี้มาทำการเพิ่มเติมองค์ความรู้ใหม่ สำหรับในส่วนที่ยังขาดอยู่ การตัดองค์ความรู้บางส่วนที่ไม่มีความสำคัญออก จัดเรียงองค์ความรู้

บางส่วนใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับรายละเอียดของหัวข้อระบบฐานความรู้ที่กำหนดไว้ข้างต้น จนได้มาซึ่งองค์ความรู้ของระบบฐานความรู้

4.3 การจัดทำระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

เมื่อได้องค์ความรู้ของระบบฐานความรู้มาแล้วจากขั้นตอนการปรับปรุงองค์ความรู้เบื้องต้น ของระบบฐานความรู้ เพื่อความถูกต้องของเนื้อหาองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้ ผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้ของระบบฐานความรู้ดังกล่าวมา ไปขอความคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญทางด้านกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ เพื่อให้ได้ระบบฐานความรู้ที่สมบูรณ์มากขึ้น โดยใช้แบบสอบถามความถูกต้องขององค์ความรู้ของระบบฐานความรู้ ซึ่งแสดงรายละเอียดอยู่ในส่วนภาคผนวก ๖

โดยหัวข้อที่สอบถามนั้นเป็นดังนี้

1. เนื้อหา มีความเหมาะสม สมเพียง ได
2. เนื้อหา มีถูกต้อง เพียง ได
3. เนื้อหา มีความ ง่าย ต่อ การเข้าใจ เพียง ได
4. เนื้อหา มีความ ต่อเนื่อง เรียง ลำดับ ยาก ง่าย ไม่ ขาด ตอน
5. ปริมาณ เนื้อหา มีความ เหมาะสม สม เพียง ได
6. รูปภาพ ใน เนื้อหา มีความ สอดคล้อง กับ ข้อมูล เพียง ได
7. การ แสดง ข้อมูล มีความ สวยงาม เพียง ได
8. ข้อเสนอ แนะ เพิ่มเติม

ซึ่งหลังจากการขอความคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญ ได้ข้อสรุป ดังนี้

โดยรวมของระบบฐานความรู้ถือว่า อู้ยู่ ในระดับดี เนื่องจากทุกหัวข้อที่ สอบถามนั้น อู้ยู่ ในระดับดี ถึง ดีมาก แต่ยังมี ข้อเสนอ แนะ เพิ่มเติม ดังนี้

1. ควร มี การ กล่าว ให้ เห็น ภาพรวม ของ อุตสาหกรรม ฟอกซ้อม และ ตกแต่ง สำเร็จ ก่อน กล่าวถึง กระบวนการ ต่างๆ
2. ควร แสดง รูป ที่ สัมพันธ์ กับ กระบวนการ มาก กว่า นี้
3. ควร เพิ่ม เรื่อง การ เลือก ลี ให้ เหมาะ กับ ชนิด ของ ผ้า ใน เรื่อง กระบวนการ ซ้อม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงองค์ความรู้ของระบบฐานความรู้ใหม่ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

หลังจากได้อ่านองค์ความรู้เบื้องต้นของระบบฐานความรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วก็คือระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

4.4 การทดสอบระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

การทดสอบระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จนี้ ผู้วิจัยได้นำระบบฐานความรู้ทดลองติดตั้งใช้งานทางเว็บไซด์ของที่ปรึกษาตรวจสอบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์ระดับภูมิภาคทางวิศวกรรมระบบการผลิตและวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (<http://ac-chula.eng.chula.ac.th>) และพร้อมทั้งสอบถามถึงความคิดเห็นในการใช้งานระบบฐานความรู้เบื้องต้นกับบุคคลที่สนใจในระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ เพื่อเป็นการทดสอบความเหมาะสมของระบบฐานความรู้

ขั้นตอนการทดสอบระบบฐานความรู้

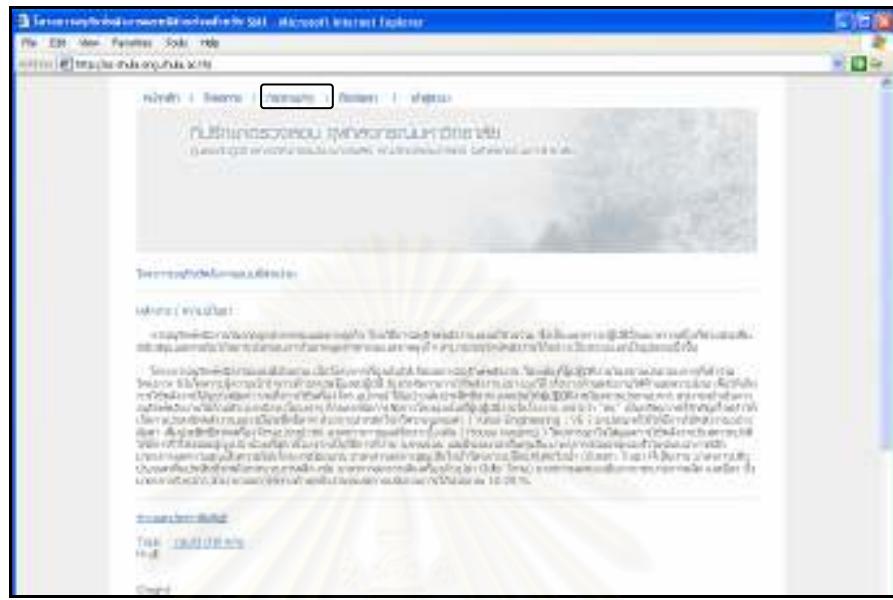
4.4.1 การนำเสนอระบบฐานความรู้ทางอินเตอร์เน็ต

การนำเสนอระบบฐานความรู้เบื้องต้นนี้ ผู้วิจัยได้นำระบบฐานความรู้นี้ไปติดตั้งทดสอบใช้งาน ซึ่งระบบฐานความรู้ได้ถูกนำเสนอไว้ในเว็บไซด์ของที่ปรึกษาตรวจสอบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์ระดับภูมิภาคทางวิศวกรรมระบบการผลิตและวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (<http://ac-chula.eng.chula.ac.th>)

ซึ่งการเข้าถึงระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จสามารถอธิบายได้ดังนี้

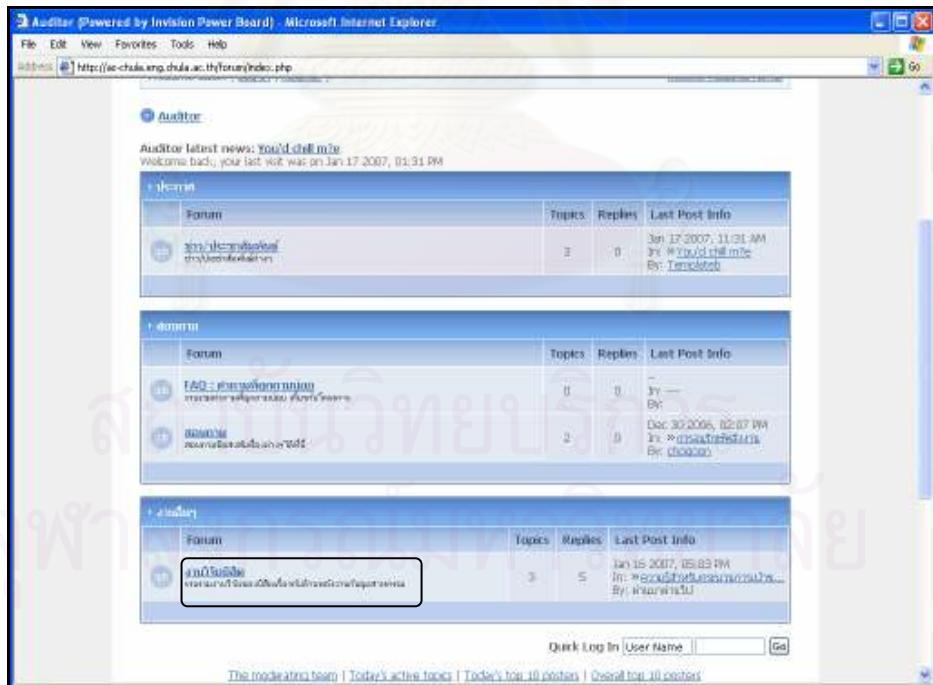
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- เข้าเว็บไซด์ <http://ac-chula.eng.chula.ac.th> จะปรากฏหน้าจอดังนี้

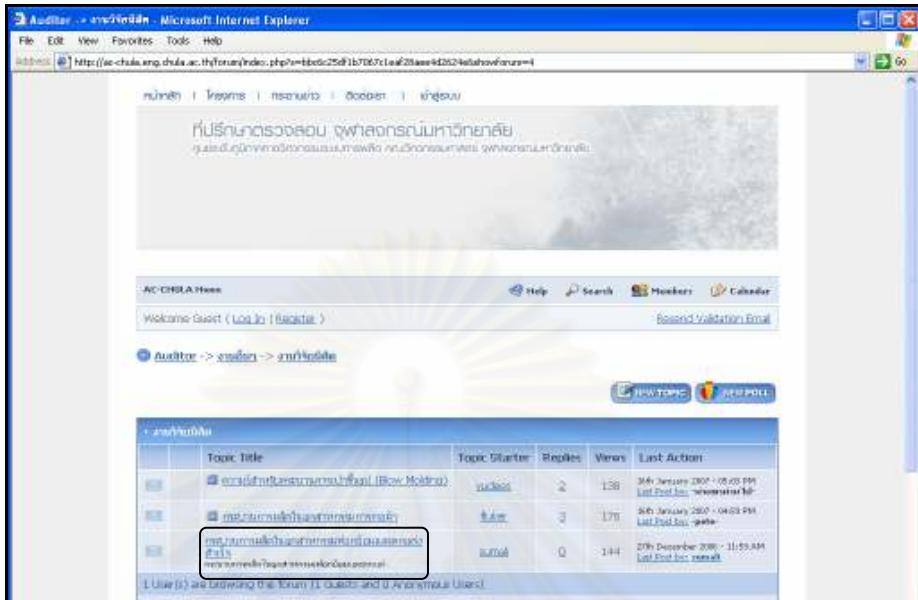
รูปที่4.1 หน้าแรกของเว็บไซด์ <http://ac-chula.eng.chula.ac.th>

- เลือก กระดานข่าว ดังรูปที่4.1 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

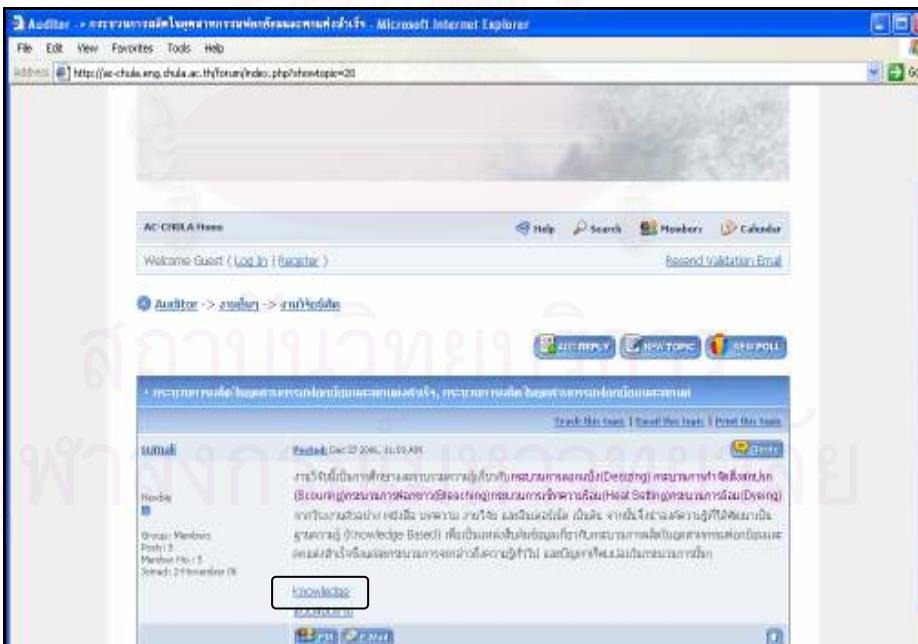
รูปที่4.2 หน้าเว็บไซด์ หลังจากคลิกกระดานข่าวในรูปที่4.1

3. เลือก งานวิจัยนิสิต ดังรูปที่4.2จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่4.3 หน้าเว็บไซด์ หลังจากคลิกงานวิจัยนิสิตในรูปที่4.2

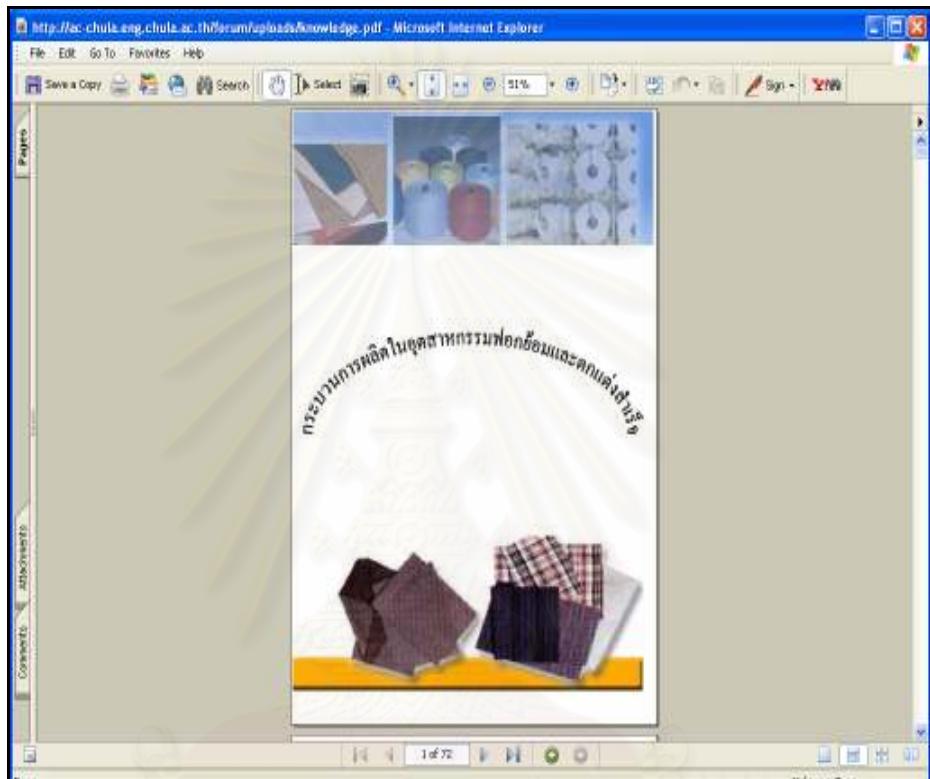
4. เลือกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมฟอกข้อมและตกแต่งสำเร็จ ดังรูปที่4.3จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่4.4 หน้าเว็บไซด์ที่ติดตั้งระบบฐานความรู้(Knowledge)

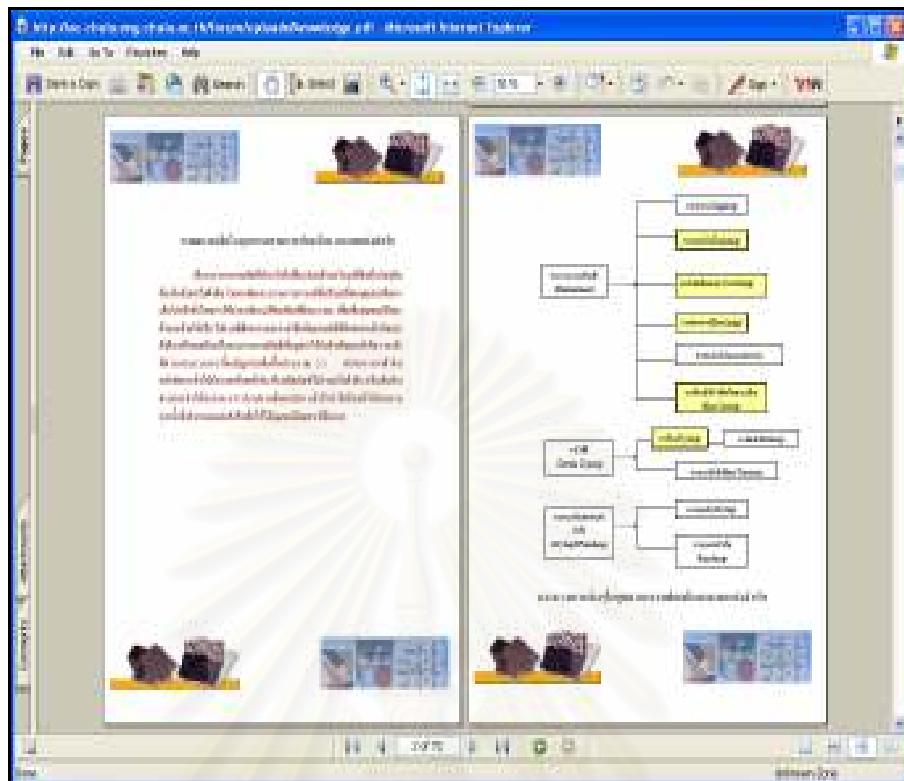
5. เลือก knowledge ดังรูปที่ 4.4 เพื่อดาวน์โหลดไฟล์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

โดยรูปแบบของฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จแสดงดังรูปที่ 4.5-4.6

รูปที่ 4.5 ตัวอย่างหน้าแรกระบบฐานความรู้นำเสนอไว้ใน <http://ac-chula.eng.chula.ac.th>

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.6 ตัวอย่างระบบฐานความรู้นำเสนอไว้ใน <http://ac-chula.eng.chula.ac.th>

4.4.2 การสอบถามความคิดเห็นในการใช้งานระบบฐานความรู้

จากที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นว่าผู้วิจัยจะใช้การสอบถามถึงความคิดเห็นในการใช้งานระบบฐานความรู้เพื่อเป็นการทดสอบความเหมาะสมของระบบฐานความรู้ โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นในการใช้งานระบบกับบุคคลทั่วไปที่สนใจในอุตสาหกรรมนี้และบุคคลที่ทำงานในอุตสาหกรรมนี้ตามขอบเขตการวิจัย

4.4.2.1 การสร้างแบบสอบถามสำรวจสอบถามความคิดเห็นระบบฐานความรู้

ในการประเมินเนื้อหาของระบบฐานความรู้นี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นในการใช้งานระบบฐานความรู้ ผู้วิจัยได้แบ่งบุคคลที่สอบถามเป็น 2 กลุ่ม คือบุคคลทั่วไปที่สนใจในอุตสาหกรรมนี้และบุคคลที่ทำงานในอุตสาหกรรมนี้ ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาที่สอบถามเป็น 2 ส่วนคือส่วนเนื้อหาทั่วไป เป็นหัวข้อบทนำและหลักการทำงานของแต่ละกระบวนการ และส่วนเนื้อหาเชิงลึกเป็นหัวข้อปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการต่างๆ โดยผู้วิจัยกำหนดการสอบถามบุคคลกลุ่มต่างๆ ไว้ดังนี้ ส่วนเนื้อหาทั่วไปสอบถามกับบุคคล 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาทั่วไปและ

กลุ่มผู้ที่ทำงานในอุตสาหกรรมนี้และส่วนของเนื้อหาเชิงลึกสอบถามกับกลุ่มที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมนี้ตามที่ผู้ที่ทำงานมีความเชี่ยวชาญในกระบวนการผลิตนั้นๆดังนั้นหัวข้อในการประเมินในส่วนของเนื้อหาค่าต่างๆดังนี้
ส่วนของเนื้อหาทั่วไป ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามจำนวน 13 หัวข้อดังนี้

1. ภาพรวมของเนื้อหาเหมาะสม
2. ค้นหาข้อมูลได้ง่าย
3. การเข้าถึงข้อมูลสะดวกรวดเร็ว
4. เนื้อหาตรงกับความคาดหมาย
5. เนื้อหาเข้าใจง่าย
6. เนื้อหามีความน่าสนใจ
7. มีการจัดแบ่งหัวข้อเนื้อหาอย่างเหมาะสม
8. เนื้อหามีความต่อเนื่องเรียงลำดับยากง่ายไม่ขาดตอน
9. เนื้อหาน่าติดตามให้อ่านกระบวนการต่อไป
10. ปริมาณเนื้อหาความรู้มีความเหมาะสม
11. เนื้อหาช่วยเพิ่มพูนความรู้
12. เนื้อหามีความลึกพอเมื่อเทียบกับประสบการณ์ของท่าน
13. ข้อเสนอแนะ

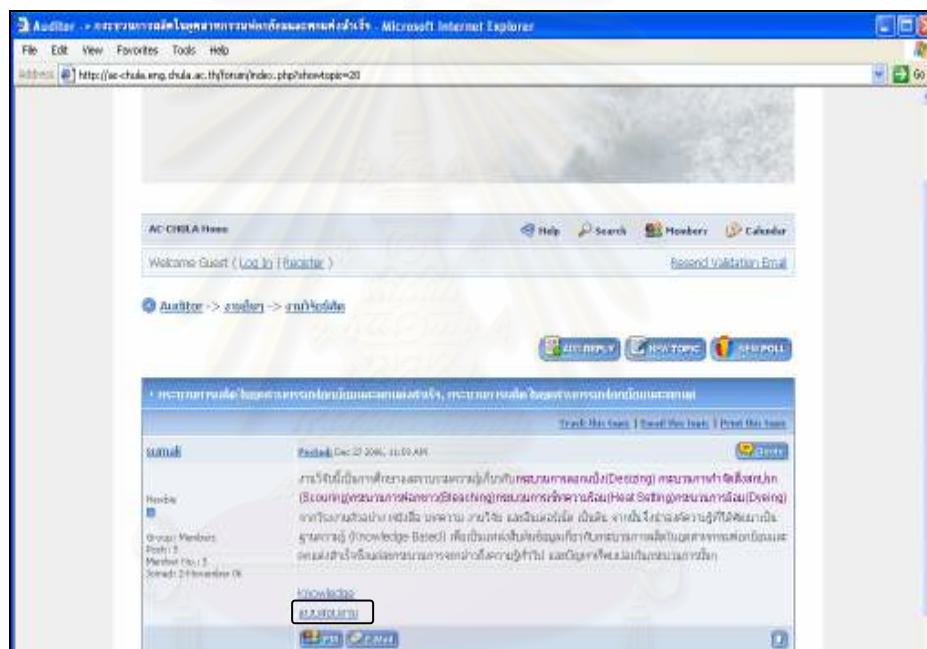
ส่วนของเนื้อหาเชิงลึก ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามจำนวน 8 หัวข้อดังนี้

1. ปัญหานักกิดขึ้นในกระบวนการจริง
2. สถานที่มีความเป็นไปได้จริง
3. สถานที่ของปัญหามีความชัดเจน
4. แนวการแก้ปัญหาเป็นไปอย่างถูกต้อง
5. แนวทางแก้ปัญหาที่เสนอแนะนำไปใช้งานได้จริง
6. เนื้อหาความรู้สามารถนำไปใช้งานได้จริง
7. เนื้อหาความรู้มีส่วนช่วยในการตัดสินใจทางธุรกิจ
8. ข้อเสนอแนะ

ซึ่งผู้วิจัยได้นำตัวอย่างแบบสอบถามสำหรับความคิดเห็นในการใช้งานระบบฐานความรู้เบื้องต้น แสดงไว้ในส่วนภาคผนวก ค ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวติดตั้งในเว็บไซต์ของที่ปรึกษาตรวจสอบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์ระดับภูมิภาคทางวิศวกรรมระบบการผลิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(<http://ac-chula.eng.chula.ac.th>) ด้วย

ซึ่งการเข้าถึงแบบสอบถามสำหรับความคิดเห็นในการใช้งานระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จสามารถอธิบายได้ดังนี้

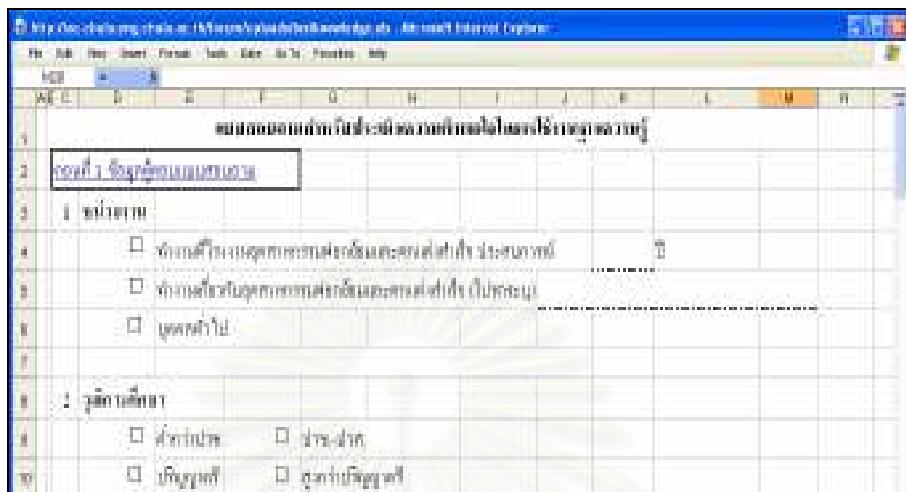
1. ทำตามขั้นตอนการเข้าถึงระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึง 3 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่ 4.7 หน้าเว็บไซต์ที่ติดตั้งระบบฐานความรู้(Knowledge)และแบบสอบถาม

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. เลือกแบบสอบถาม ดังรูปที่ 4.7 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่ 4.8 ตัวอย่างแบบสอบถามนำเสนอไว้ใน <http://ac-chula.eng.chula.ac.th>

หลังจากที่มีผู้ตอบแบบสอบถามมา ขั้นตอนต่อไปคือการวิเคราะห์แบบสอบถาม ความคิดเห็นในการใช้งานฐานความรู้เบื้องต้น โดยจากการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นในการใช้งานของระบบฐานความรู้เบื้องต้นสำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จอาจจะแสดงอยู่ในรูปของตาราง แผนภูมิ ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ เป็นต้น

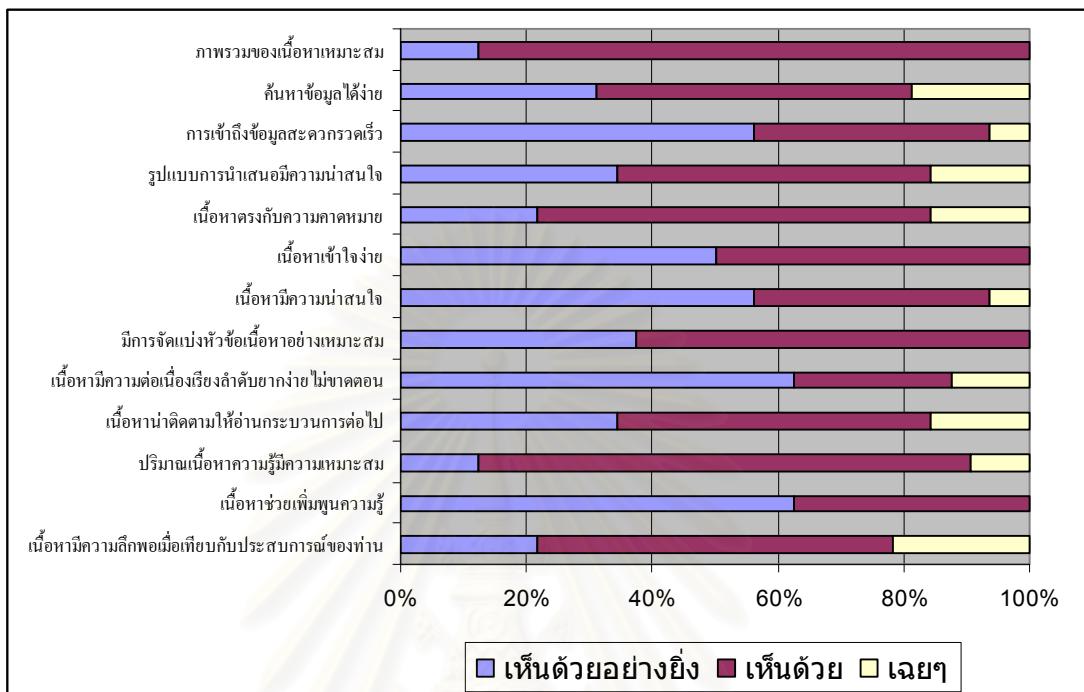
4.4.2.2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

จากการที่เนื้อหาที่สอบถามเป็น 2 ส่วนคือส่วนเนื้อหาทั่วไปและเนื้อหาเชิงลึก ผู้วิจัยจึงแสดงผลของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามแยกเป็น 2 ส่วนตามประเภทของเนื้อหา

**สถาบันวิทยบรการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ทั่วไป

รูปที่ 4.9 ระดับความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ ที่สอบถามของเนื้อหาทั่วไป

ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาทั่วไปคิดเป็น 4.57 และระดับความคิดเห็นของผู้ที่สอบถามนั้นอยู่ที่ 70 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ระดับความคิดเห็นในระดับดีและดีมากในทุกหัวข้อซึ่งผลจากการวิเคราะห์ถือว่าในส่วนของเนื้อหาทั่วไปนั้นอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะส่วนของความรู้ทั่วไป

1. น่าจะเพิ่มเติมรูปภาพประกอบ จะได้เข้าใจมากขึ้นในแต่ละกระบวนการควรจะเน้นเนื้อหาสำคัญๆ

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นส่วนของเนื้อหาความรู้เชิงลึก

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นส่วนของเนื้อหาความรู้เชิงลึก

กระบวนการผลิต	ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น
กระบวนการลอกแป้ง	3.76
กระบวนการกำจัดสิ่งสกปรก	4.18
กระบวนการฟอกขาว	3.67
กระบวนการเชื้อทความร้อน	3.62
กระบวนการย้อม	3.69
รวม	3.78

ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาเชิงลึก คิดเป็น 3.78 แสดงว่าระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบประเมินอยู่ในระดับดีและค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ที่สอบถามนั้นให้ระดับความคิดเห็นเกิน 3.5 ในทุกกระบวนการผลิตที่นำเสนอ ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ถือว่าในส่วนของเนื้อหาเชิงลึกนั้นอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะส่วนของความรู้เชิงลึก

- กระบวนการกำจัดสิ่งสกปรก ส่วนที่เนื้อหานำเสนอสามารถใช้ได้จริงบางกรณี เพราะกรณีที่อยู่หัวน้ำ line product แล้ว บางปัญหาวิธีการที่นำเสนอนี้ไม่เพียงพอสำหรับการผลิต
- กระบวนการฟอกขาว ตัวอย่างปัญหาราบเหลือง สาเหตุอาจน้อยไป เช่นปัญหาอาจเกิดจากกระบวนการหลังฟอกขาว อาจรอนานนาน $> 8 \text{ hr}$ หรือ อาจจะอบต่อจาก ผ้าสี โดยทำการทำความสะอาดเครื่องไม่ดีพอ หรืออาจจะอบที่ อุณหภูมิ สูงเกินไป
- กระบวนการย้อม การนำเสนอพบว่าปัญหาเกิดขึ้นจริง แต่สาเหตุของปัญหานวนทางการแก้ไขนั้นยังค่อยไม่ชัดเจน ยกตัวอย่าง เช่นกรณีปัญหาผ้าดำ ผู้นำเสนออ้างสาเหตุของปัญหา หลายอย่าง แต่ยังมีปัญหานางอย่างที่ผู้ไม่ได้นำเสนอคืออาจจะเกิดการที่ผ้าติด (ผ้าไม่วิ่งขณะทำการย้อม) หรือช่วงที่สีทำปฏิกิริยากับผ้า (ช่วงใส่ต่าง) เกิดขึ้นเร็วเกินไป

ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะต่างๆไปปรับปรุงระบบฐานความรู้ ซึ่งได้แสดงเนื้อหาของระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จในภาคพนวก ง

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นที่ได้ทดลองติดตั้งในงานในเว็บไซด์ เว็บไซด์ของที่ปรึกษาตรวจสอบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์ระดับภูมิภาคทางวิศวกรรมระบบการผลิตและวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(<http://ac-chula.eng.chula.ac.th>) ถือว่าอยู่ในระดับที่ดี แต่เนื่องจากเว็บไซด์นี้ ยังขาดการที่ผู้ใช้ระบบฐานความรู้ไม่สามารถติดต่อกับผู้ใช้งานฐานความรู้ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการพัฒนาฐานความรู้ โดยการจัดทำเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ ดังกล่าว ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงรายละเอียดการพัฒนาระบบฐานความรู้ไว้ในบทที่ 5 การพัฒนาระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

การพัฒนาระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิต ในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

ในบทนี้เป็นการกล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จรวมถึงการสำรวจความพึงพอใจของการใช้งานฐานความรู้หลังจากการพัฒนาระบบฐานความรู้นี้ด้วย โดยขั้นตอนหลัก คือ การจัดทำเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ และการสำรวจความพึงพอใจของระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

ขั้นตอนระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จดังนี้

5.1 การจัดทำเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

5.2 การสำรวจความพึงพอใจของระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

ขั้นตอนการพัฒนาระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

5.1 การจัดทำระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

ผู้วิจัยได้ทำพัฒนาระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จในรูปแบบ web base(online) โดยมีการจัดโ dikemen ที่ตั้งของระบบฐานความรู้ดังกล่าวคือ www.knowledgebase2007.com ซึ่งภาษาที่ใช้ในการเขียนเว็บไซด์เป็นภาษา php และฐานข้อมูลเป็น My SQL

การพัฒนาระบบฐานความรู้นั้น ผู้วิจัยได้มีการจัดเรียงรายละเอียดในหัวข้อใหม่เพื่อจ่ายในการค้นหาแฟ้มข้อมูลองค์ความรู้ของผู้เข้าใช้ระบบฐานความรู้ จนได้รายละเอียดของฐานความรู้เป็นดังนี้

อุตสาหกรรมฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

 กระบวนการลอกแป้ง

 ความรู้เบื้องต้นการลอกแป้ง

 วัตถุประสงค์ของการลอกแป้ง

 สิ่งแปรผลปลอมของผ้า

 หลักการทำงานและตัวอย่างการใช้งานการลอกแป้ง

 หลักการลอกแป้ง

 หลักการเลือกเอนไซม์ที่ใช้ในการลอกแป้ง

 สารช่วยเปียกที่ใช้กับเอนไซม์ลอกแป้ง

 วิธีการลอกแป้งด้วยสารออกซิไดซิ่ง

 วิธีการลอกแป้งด้วยสารโซเดียมเปอร์ซัลเฟต

 วิธีการลอกแป้งด้วยวิธีการใช้ออนไซม์

 วิธีการลอกแป้ง

 ตัวอย่างการลอกแป้งสำหรับเอนไซม์อุณหภูมิสูง

 ตัวอย่างการลอกแป้งสำหรับเอนไซม์ธรรมชาติ

 ตัวแปรที่มีผลต่อการลอกแป้งด้วยวิธีการใช้ออนไซม์

 ตัวแปรที่มีผลต่อการทำงานของลอกแป้งด้วยการใช้สารออกซิไดซิ่ง

 การลอกแป้งด้วยไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์

 การลอกแป้งด้วยเปอร์ซัลเฟต

 ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการลอกแป้ง

 ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการลอกแป้ง

กระบวนการกำจัดสิ่งสกปรก

ความรู้เบื้องต้นการกำจัดสิ่งสกปรก

 วัตถุประสงค์ของการกำจัดสิ่งสกปรก

 สารเคมีที่ใช้ในการกำจัดสิ่งสกปรก

หลักการทำงานและตัวอย่างการใช้งานการกำจัดสิ่งสกปรก

 หลักการกำจัดสิ่งสกปรก

 ตัวอย่างการใช้งานการกำจัดสิ่งสกปรก

 การกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นไขเซลลูโลสสังเคราะห์

 การกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นไขโพลีอีสเตอร์

 การกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นไขโพลีอีสเตอร์กับผ้าย

 การกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นไขโพลีอีสเตอร์กับอะคริลิก

 การกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นไขไนلون

 การกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นไขพสมเส้นไขวสโคส

 การกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นไขพสมโพลีอีสเตอร์กับไหม

 การกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นไขพสมโพลีอีสเตอร์กับขนสัตว์

 การกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นไขพสมอะคริลิกกับเซลลูโลส

 การกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นไขพสมอะคริลิกกับขนสัตว์

 การกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นไขพสมอะซีเตตกับขนสัตว์

 การกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นไขฝ้าย

 การกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นไขอะซีเตต

ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการกำจัดสิ่งสกปรก

 ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการกำจัดสิ่งสกปรก

กระบวนการฟอกขาว

ความรู้เบื้องต้นการฟอกขาว

- วัตถุประสงค์ของกระบวนการฟอกขาว
- สารเคมีที่ใช้ในการฟอกขาว
- ข้อดีข้อด้วยของการฟอกขาวด้วยสารต่างๆ
- การฟอกขาวด้วยไฮโดรเจนperอ๊อกไซด์
- การฟอกขาวด้วยโซเดียมคลอไรด์
- การฟอกขาวด้วยโซเดียมไโซปอลอไรด์

หลักการทำงานและตัวอย่างการใช้งานการฟอกขาว

- กรรมวิธีการฟอกขาวสำหรับผ้าเส้นใยพสมในลอนกับเส้นใยเซลลูโลส
- กรรมวิธีการฟอกขาวสำหรับผ้าเส้นใยฝ้าย
- กรรมวิธีการฟอกขาวสำหรับสำหรับผ้าเส้นใยพสมโพลีเอสเตอร์กับขนสัตว์
- กรรมวิธีการฟอกขาวสำหรับสำหรับผ้าเส้นใยพสมโพลีเอสเตอร์กับฝ้าย
- กรรมวิธีการฟอกขาวสำหรับสำหรับผ้าเส้นใยพสมโพลีเอสเตอร์กับลินิน
- กรรมวิธีการฟอกขาวสำหรับสำหรับผ้าเส้นใยพสมในลอนกับขนสัตว์
- กรรมวิธีการฟอกขาวสำหรับสำหรับผ้าเส้นใยพสมบนสัตว์กับวนิโคลส
- กรรมวิธีการฟอกขาวสำหรับสำหรับผ้าเส้นใยพสมวนิโคลสกับฝ้าย
- กรรมวิธีการฟอกขาวสำหรับสำหรับผ้าเส้นใยพสมอะคริลิกกับฝ้าย
- กรรมวิธีการฟอกขาวสำหรับสำหรับผ้าเส้นใยพสมอะซีเดตกับวนิโคลส

ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการฟอกขาว

- ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการฟอกขาว

กระบวนการเชื้อความร้อน

ความรู้เบื้องต้นการเชื้อความร้อน

 วัตถุประสงค์ของการเชื้อความร้อน

 ปัจจัยที่มีผลต่อการเชื้อความร้อนด้วยเครื่อง Stenter

หลักการทำงานและตัวอย่างการใช้งานการเชื้อความร้อน

 หลักการทำงานของการเชื้อความร้อนด้วยเครื่อง Stenter

ตัวอย่างการใช้งานการเชื้อความร้อน

 การเชื้อความร้อนกับผ้าเส้นใยผสมโพลีเอสเตอร์กับไนลอน

 การเชื้อความร้อนกับผ้าเส้นใยผสมโพลีเอสเตอร์กับขนสัตว์

 การเชื้อความร้อนกับผ้าเส้นใยผสมโพลีเอสเตอร์กับฝ้าย

 การเชื้อความร้อนกับผ้าเส้นใยอะคริลิกและเส้นใยอะคริลิกดัดแปลง

 การเชื้อความร้อนกับผ้าโพลีเอสเตอร์ที่ทำเท็กซ์และผ้าในลอน

 การเชื้อความร้อนกับผ้าในลอนที่ทำจากเส้นค้ายเทกเจอร์

ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการเชื้อความร้อน

 ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการเชื้อความร้อน

กระบวนการข้อมูล

ความรู้เบื้องต้นการข้อมูล

 วัตถุประสงค์ของการข้อมูล

 คุณลักษณะที่เหมาะสมของลีบล้อม

 การเลือกใช้สีให้เหมาะสมกับผ้าชนิดต่างๆ

 กระบวนการข้อมูลสีสิ่งทอ

 การข้อมูลแบบแข็งหรือแบบดูดซึม

 การข้อมูลแบบกึงต่อเนื่อง

 การย้อมแบบต่อเนื่อง

 คุณสมบัติของสีย้อม

 คุณสมบัติของสีเบสิก

 คุณสมบัติของสีแวนต์

 คุณสมบัติของสีแอสติก

 คุณสมบัติของสีไดเรกซ์

 คุณสมบัติของสีชัลเฟอร์

 คุณสมบัติของสีดีสเพร์ส

 คุณสมบัติของสีพิกเมนท์

 คุณสมบัติของสีรีแอคทีฟ

 คุณสมบัติของสีอะโซอิก

 หลักการทำงานและตัวอย่างการใช้งานการย้อม

 หลักการทำงานย้อมผ้า

 หลักการทำงานของเครื่องย้อมแบบต่อเนื่อง

 หลักการทำงานของเครื่องย้อมแบบกึ่งต่อเนื่อง

 หลักการของเครื่องย้อมวินช์

 หลักการของเครื่องย้อมจิกเกอร์

 หลักการของเครื่องย้อมเจ็ท

 ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการการย้อม

 ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการการข้อม

 ปัญหาที่พบบ่อยในอุตสาหกรรมฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

- **ปัญหาແປ່ງລອກອອກໄມ່ໜົດ**
- **ปัญหาຜ້າເປັນຄຣາບ**
- **ปัญหาຜ້າເປັນສີເຫຼືອງ**
- **ปัญหาຜ້າເປັນຮອຍສະນິມ**
- **ปัญหาຜ້າເປົ່ອຍ**
- **ปัญหาຜ້າມີຮອຍເວ້າ**
- **ปัญหาຜ້າຍັບທັກ**
- **ปัญหาຜ້າຫດຕ້າ**
- **ปัญหาລາຍຜ້າໄມ່ຕຽງ**
- **ปัญหาສີໄມ່ເໝືອນທີ່ຕ້ອງການ**
- **ปัญหาສິ່ງສົກປຽກກຳຈັດໄມ່ໜົດ**
- **ปัญหาສີດ່າງ**
- **ปัญหาສີຕົກ**

หมายเหตุ

- **ໜ້າຂໍ້ອໜ້າຂອງระบบສູນຄວາມຮູ້**
- **ໜ້າຂໍ້ອໜ້າຂອງระบบສູນຄວາມຮູ້**
- **ເອກສາຮອງກໍຄວາມຮູ້(ຊື່ອອກກໍຄວາມຮູ້.pdf)**

ເມື່ອໄດ້ແບ່ງຮາຍຄະເອີຍດຂອງສູນຄວາມຮູ້ແລ້ວ ຜູ້ວິຈີຍໄດ້ຕັ້ງຮູ່ແບບຂອງระบบສູນຄວາມຮູ້ໄວ້ດັ່ງນີ້

1. ຜູ້ໃຊ້ຮູ່ແບບສູນຄວາມຮູ້ສາມາດຖືກເຫັນໄວ້ໄດ້
2. ສາມາດຄົ້ນຫາຂໍ້ອໜ້າໄດ້ກາຍໃນຮູ່ແບບສູນຄວາມຮູ້ໄດ້
3. ຮະຫວ່າງຜູ້ໃຊ້ຮູ່ແບບສູນຄວາມຮູ້ແລະຜູ້ໃຫ້ຮູ່ແບບສູນຄວາມຮູ້ສາມາດຕິດຕໍ່ອກັນໄດ້
4. ມີລົງກໍຄໍາທີ່ໄດ້ກຳລົງກໍຄໍາທີ່ໄດ້ກຳລົງກໍຄໍາທີ່ໄດ້
5. ສາມາດຄົ້ນຫາຂໍ້ອໜ້າເພີ່ມເຕີມໃນເວັບໄຊ໌ www.google.com ໄດ້

6. สามารถเพิ่มองค์ความรู้ใหม่ได้ เมื่อมีองค์ความรู้ใหม่

7. ระบบสมาชิก

การเข้าสู่เว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อม และตกแต่งสำเร็จสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ใส่ www.knowledgebase2007.com ในช่อง URL จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่ 5.1 หน้าจอหลักของเว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของ อุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ www.knowledgebase2007.com

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

2. เลือก **[อุตสาหกรรมฟอกซ้อมและเคมีล่อสีริ่ง]** เพื่อเข้าสู่ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จในรูปที่ 5.1
จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่ 5.2 หน้าจอเว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ หลังจากคลิกอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จในรูปที่ 5.1

หลังจากอธิบายถึงการเข้าสู่เว็บไซต์ระบบฐานความรู้แล้ว ผู้วิจัยจะอธิบายถึงระบบฐานความรู้ตามที่ผู้วิจัยได้ดังรูปแบบของระบบฐานความรู้ไว้ดังนี้

- ผู้ใช้ระบบฐานความรู้สามารถทั้งเรียกดูและเก็บไฟล์สองค์ความรู้ได้โดยไฟล์สองค์ความรู้นี้เป็นไฟล์ pdf (ชื่อองค์ความรู้.pdf) ซึ่งผู้ที่เข้ามาใช้เว็บไซต์ระบบฐานความรู้สามารถทั้งเรียกดูและเก็บไฟล์สองค์ความรู้ได้

ตัวอย่างการเรียกดูและเก็บไฟล์สองค์ความรู้

1.1 เข้าสู่เว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

รูปที่ 5.3 หน้าจอหลักเว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

1.2 เลือก ในรูปที่ 5.3 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่ 5.4 หน้าจอระบบฐานความรู้หลังจากเลือกระบวนการกำจัดสิ่งสกปรกในรูปที่ 5.3

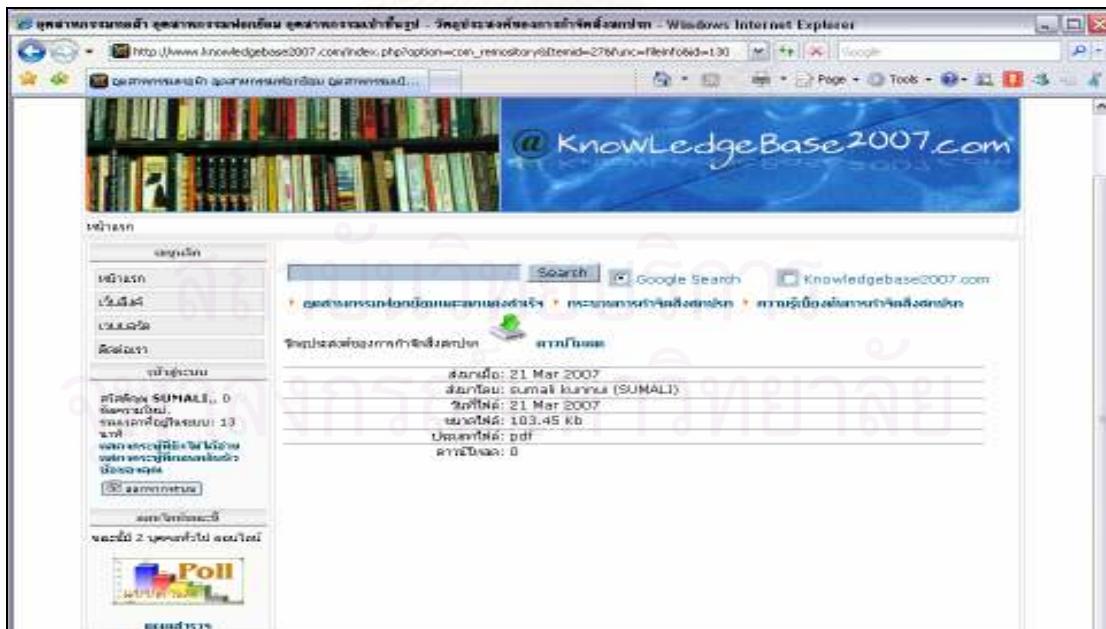
1.3 เลือก ความรู้เบื้องต้นทางการเงินและบัญชี ในรูปที่ 5.4 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่ 5.5 หน้าจอระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกความรู้เบื้องต้นการกำจัดสิ่งสกปรกในรูปที่ 5.4

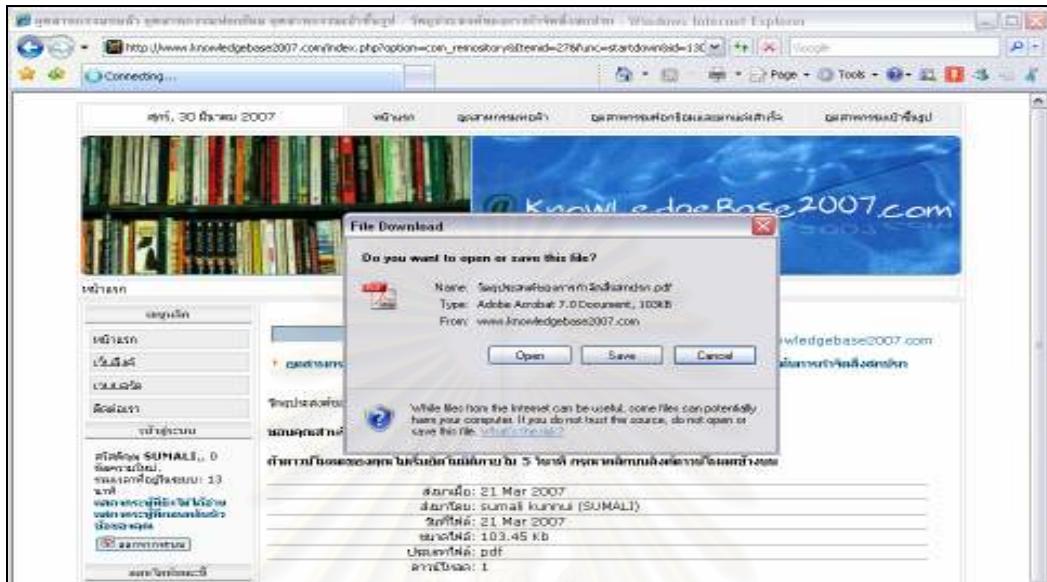
1.4 เลือก ความรู้เบื้องต้นทางการเงินและบัญชี ในรูปที่ 5.5 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

ชื่อแสดงรายละเอียดของไฟล์ของค์ความรู้ดังกล่าวด้วย

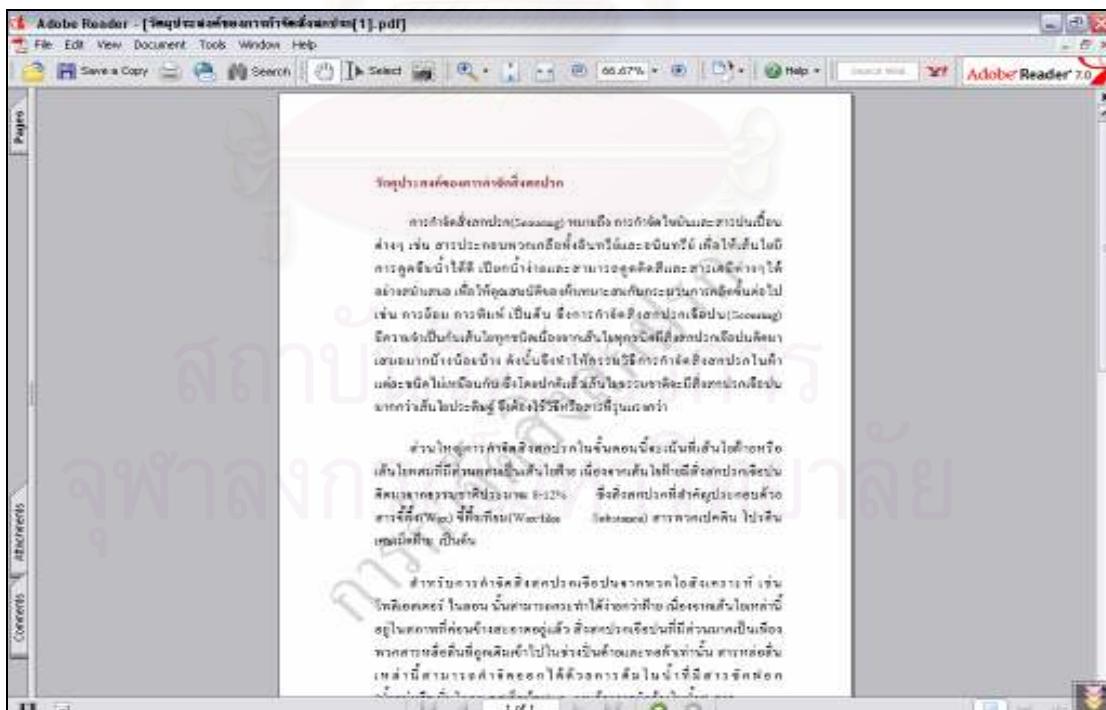
รูปที่ 5.6 หน้าจอเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือก
วัตถุประสงค์ของการกำจัดสิ่งสกปรกในรูปที่ 5.5

1.5 เลือก ในรูปที่ 5.6 จะปรากฏหน้าจอดังนี้ชื่อ File Download Box ตามว่าจะเปิดกระบวนการกำจัดสิ่งสกปรก(Open)หรือเก็บ(Save) หรือ ปฏิเสธเปิด(Cancel)แฟ้มองค์ความรู้

รูปที่ 5.7 หน้าจอเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกดาวน์โหลดในรูปที่ 5.6

1.6 เลือก ในรูปที่ 5.7 จะปรากฏแฟ้มข้อมูลเรื่องวัตถุประสงค์ของการกำจัดสิ่งสกปรกดังนี้

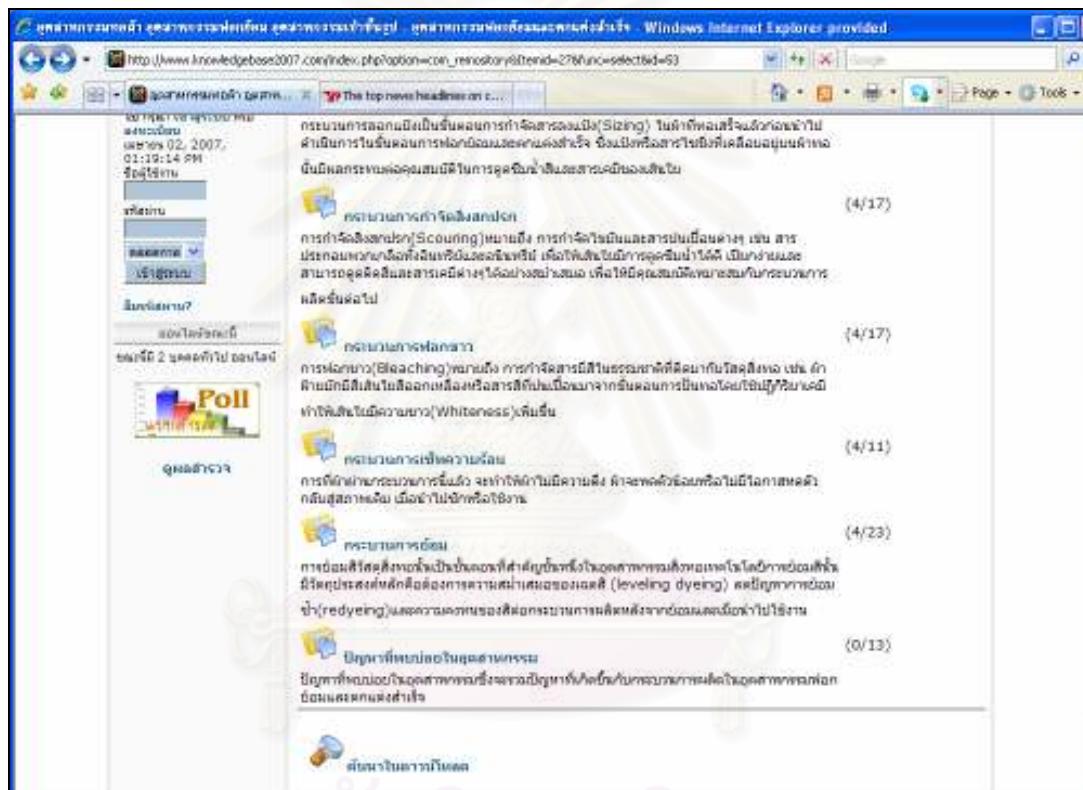
รูปที่ 5.8 แฟ้มองค์ความรู้เรื่องวัตถุประสงค์ของการกำจัดสิ่งสกปรก

2. สามารถค้นหาข้อมูลได้ภายในระบบฐานความรู้ได้

ตัวอย่างการค้นหาข้อมูลได้ภายในระบบฐานความรู้

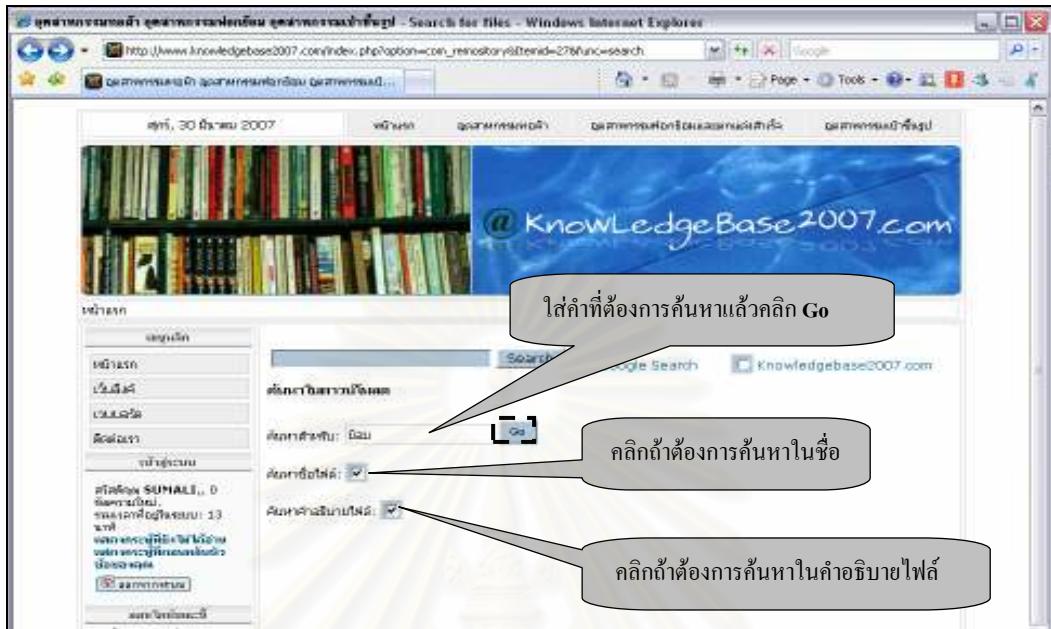
การค้นหาข้อมูลหรือองค์ความรู้ที่ต้องการทราบนั้น ระบบฐานความรู้สามารถค้นหาองค์ความรู้ได้จากทั้งชื่อไฟล์สองค์ความรู้และคำอธิบายไฟล์สองค์ความรู้

2.1 เข้าสู่เว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

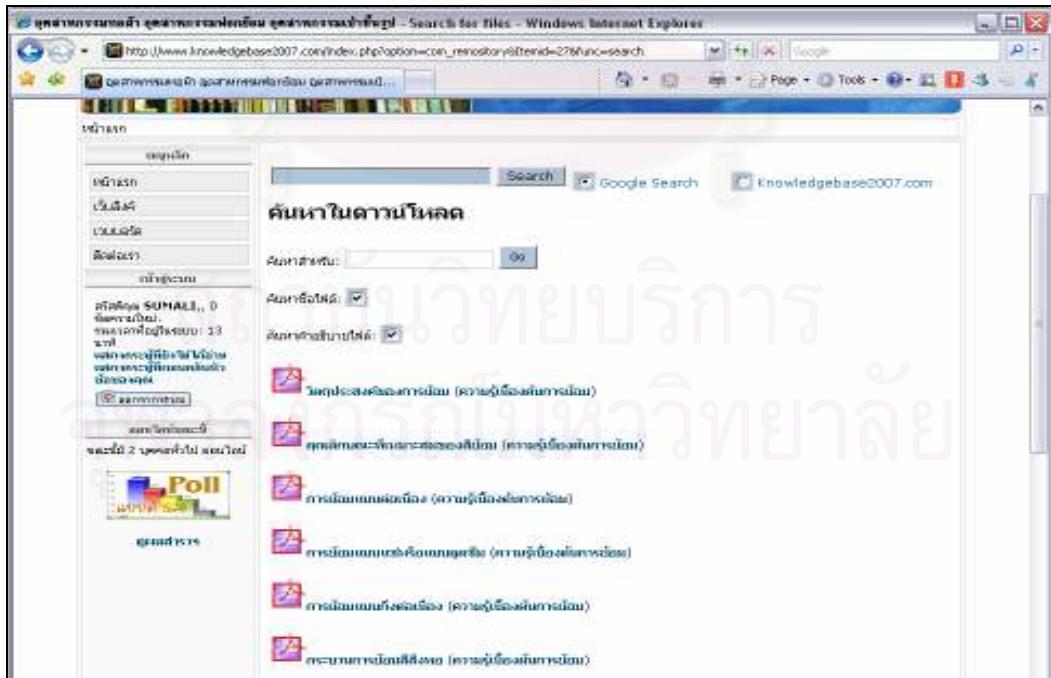
รูปที่ 5.9 หน้าจอหลักของเว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

2.2 เลือก ในรูปที่ 5.9 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่ 5.10 หน้าจอเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกดาวน์โหลดในรูปที่ 5.9

2.3 คลิก ในรูปที่ 5.10 จะปรากฏหน้าจอดังนี้ ซึ่งแสดงชื่อแฟ้มข้อมูลองค์ความรู้ที่ค้นหาพบในระบบฐานความรู้

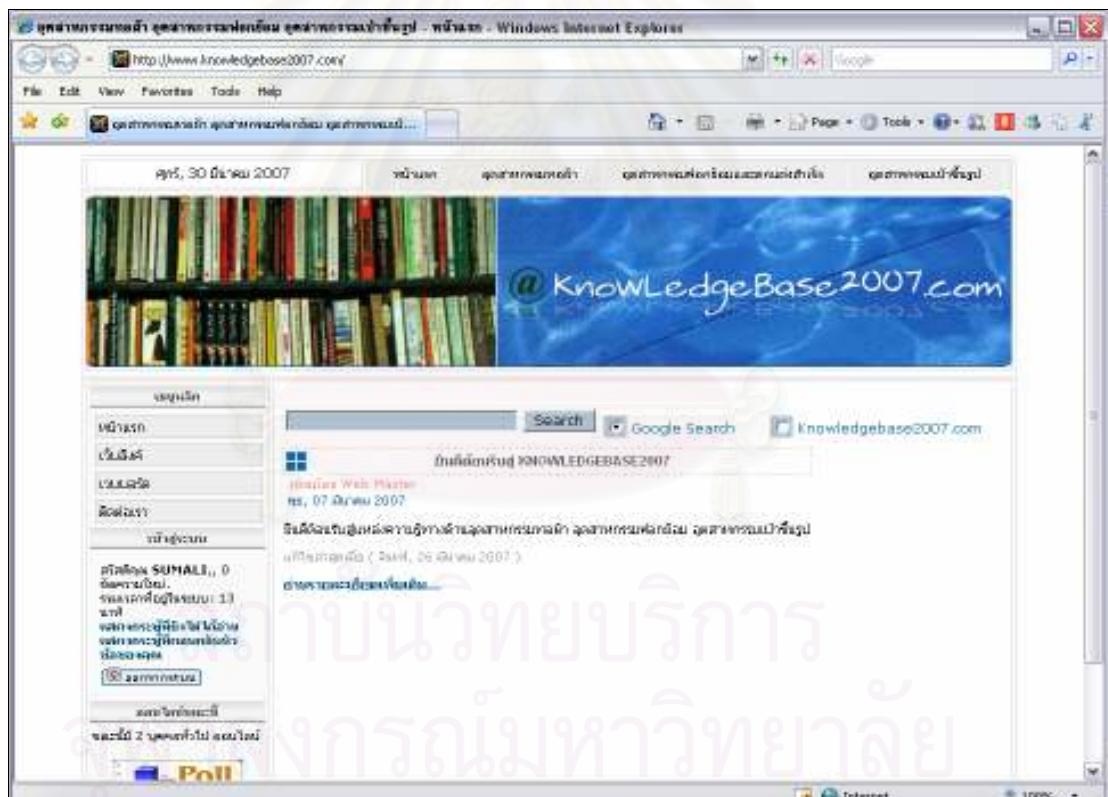

รูปที่ 5.11 หน้าจอเว็บไซต์ระบบฐานความรู้แสดงผลเมื่อค้นหาคำที่ต้องการพบ

3. ระหว่างผู้ใช้ระบบฐานความรู้และผู้ทำระบบฐานความรู้สามารถติดต่อกันได้ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการติดต่อกันด้วยใช้ Web board และวิธีการส่ง E-mail กลับไปยังผู้ทำระบบฐานความรู้ ซึ่งการติดต่อด้วยวิธี Web board นั้น ผู้ที่ใช้ระบบฐานความรู้ต้องทำการสมัครเป็นสมาชิกของเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ก่อน จึงใช้การ Web board ได้ ส่วนการติดต่อด้วยวิธีส่ง E-mail นั้น เป็นการส่ง E-mail ไปยังอีเมล์ล์คลาดของเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ (support@knowlegdebase2007.com) โดยที่ผู้ใช้เว็บไซต์ระบบฐานความรู้ไม่จำเป็นต้องสมัครสมาชิก การติดต่อกันด้วยวิธี Web board

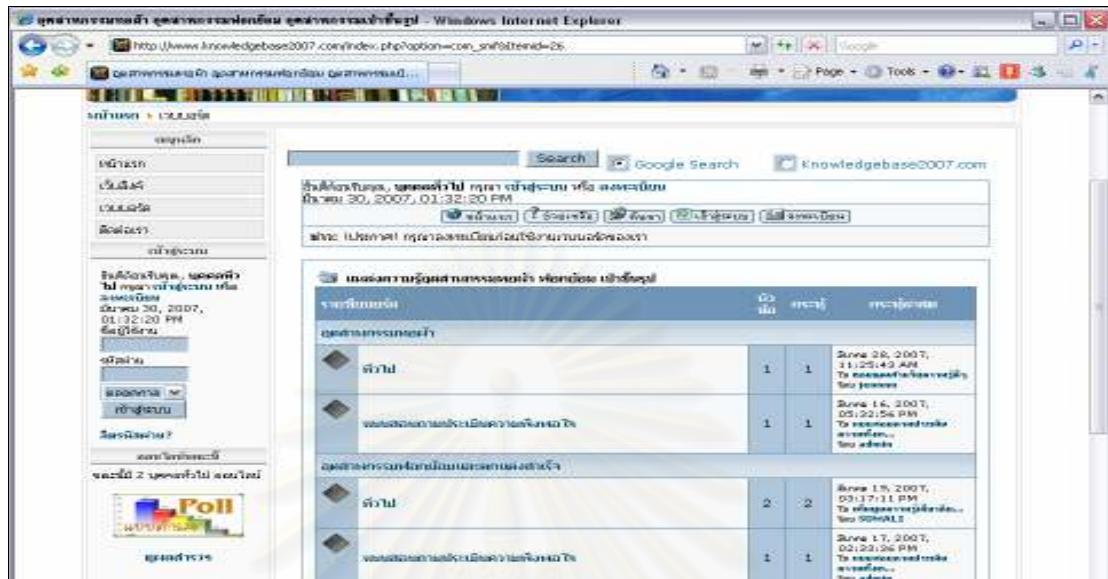
ตัวอย่างการติดต่อกันด้วยวิธี Web board

3.1 เข้าสู่เว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

รูปที่ 5.12 หน้าจอหลักเว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

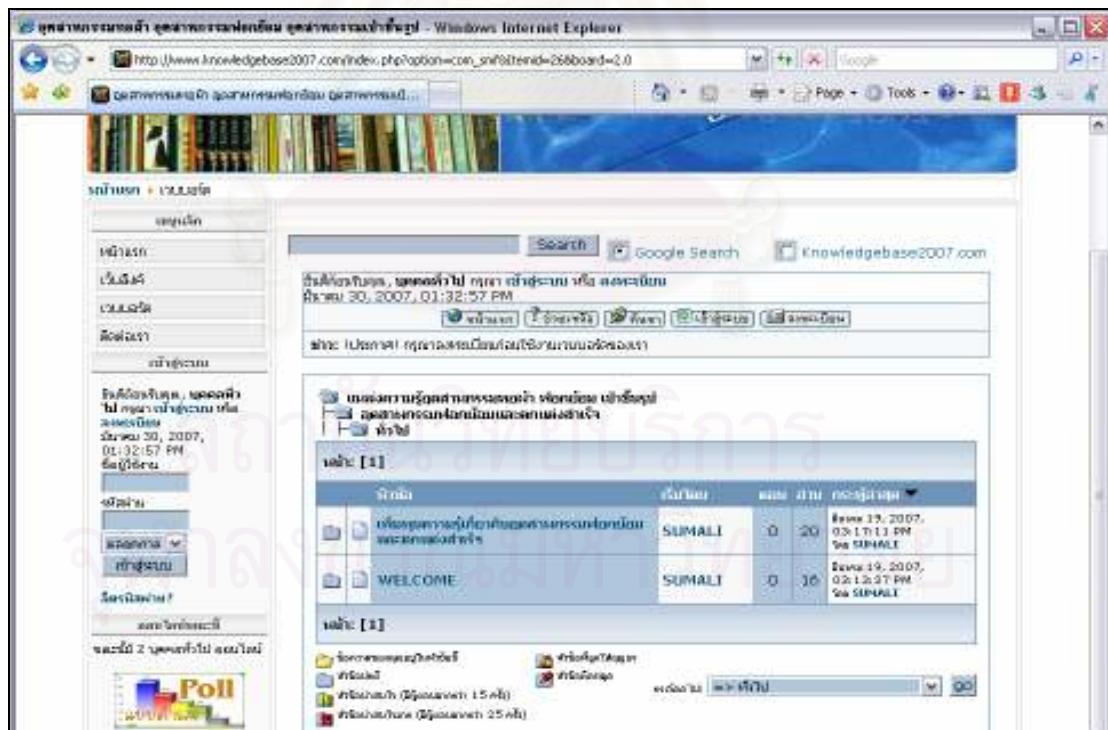
3.2 เลือก ในรูปที่ 5.12 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

ชื่อห้องเรียน	ผู้สอน	จำนวนผู้เรียน	รายละเอียด
การจัดการห้องเรียน หลักสูตรภาษาไทย	SUMALI	1	จำนวน 20 ครัวเรือน วันที่ 30, 2007, 01:32:20 PM โดยผู้สอน
การจัดการห้องเรียน หลักสูตรภาษาไทย	WELCOME	1	จำนวน 16 ครัวเรือน วันที่ 30, 2007, 01:32:20 PM โดยผู้สอน
การจัดการห้องเรียน หลักสูตรภาษาไทย	SUMALI	2	จำนวน 15 ครัวเรือน วันที่ 30, 2007, 01:32:20 PM โดยผู้สอน
การจัดการห้องเรียน หลักสูตรภาษาไทย	WELCOME	1	จำนวน 15 ครัวเรือน วันที่ 30, 2007, 01:32:20 PM โดยผู้สอน

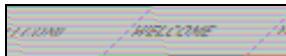
รูปที่ 5.13 หน้าจอเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกเว็บบอร์ดในรูปที่ 5.12

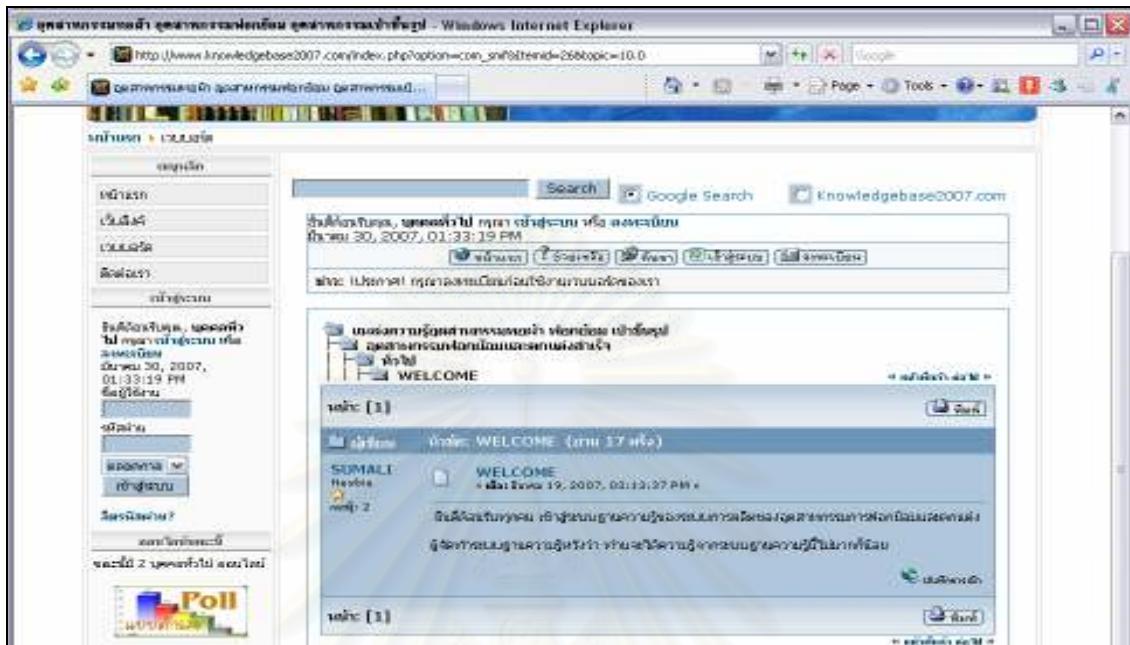
3.3 เลือก ในรูปที่ 5.13 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

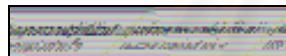
หัวข้อ	ผู้สอน	จำนวนผู้เรียน	รายละเอียด
การจัดการห้องเรียน หลักสูตรภาษาไทย	SUMALI	20	จำนวน 20 ครัวเรือน วันที่ 30, 2007, 01:32:57 PM โดยผู้สอน
WELCOME	SUMALI	16	จำนวน 16 ครัวเรือน วันที่ 30, 2007, 01:32:57 PM โดยผู้สอน

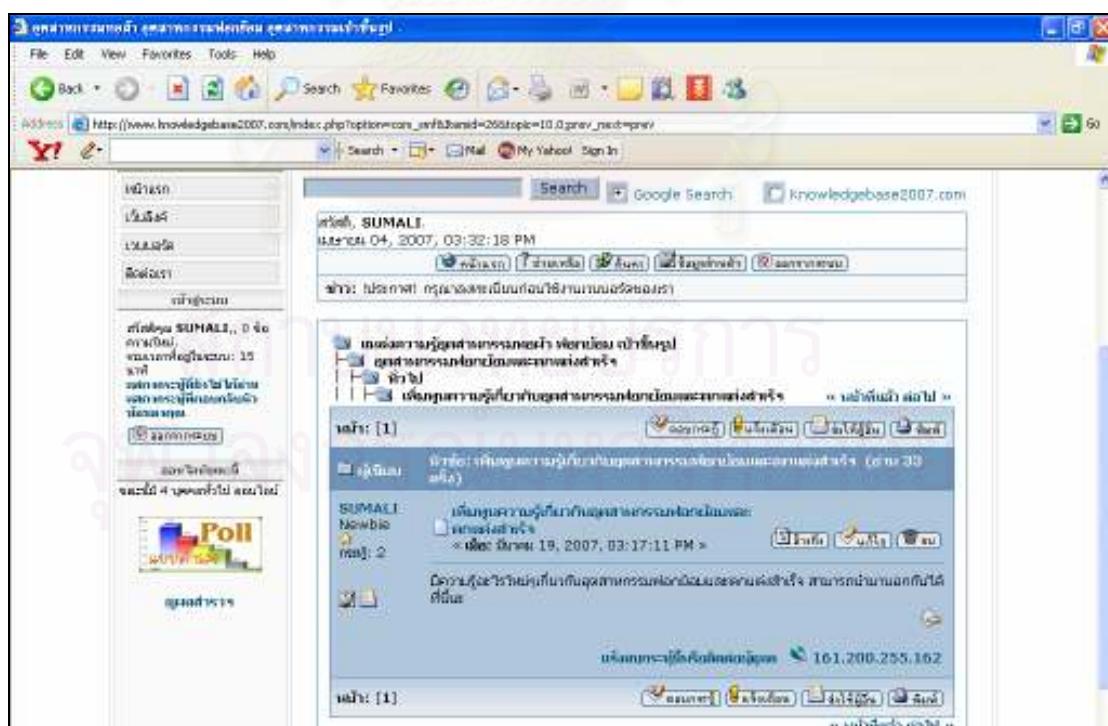
รูปที่ 5.14 หน้าจอเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกทั่วไปในรูปที่ 5.13

3.4 เลือก ในรูปที่ 5.14 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

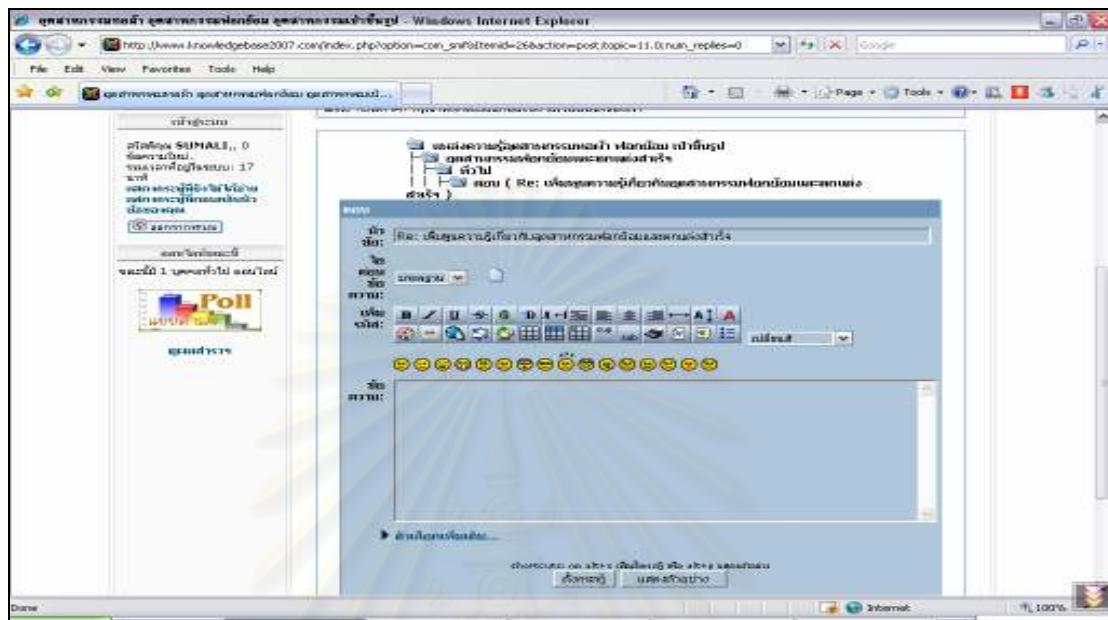
รูปที่ 5.15 หน้าจอเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือก WELCOME ในรูปที่ 5.14

3.5 เลือก ในรูปที่ 5.14 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่ 5.16 หน้าจอเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับ อุตสาหกรรมและตกแต่งสำเร็จในรูปที่ 5.14

3.6 เลือก ในรูปที่ 5.16 จะปรากฏหน้าจอดังนี้ โดยที่ผู้ใช้ระบบฐานความรู้ต้องพิมพ์ข้อความที่ต้องการตอบเสร็จแล้วคลิก เพื่อเป็นการส่งข้อความตอบกระทู้

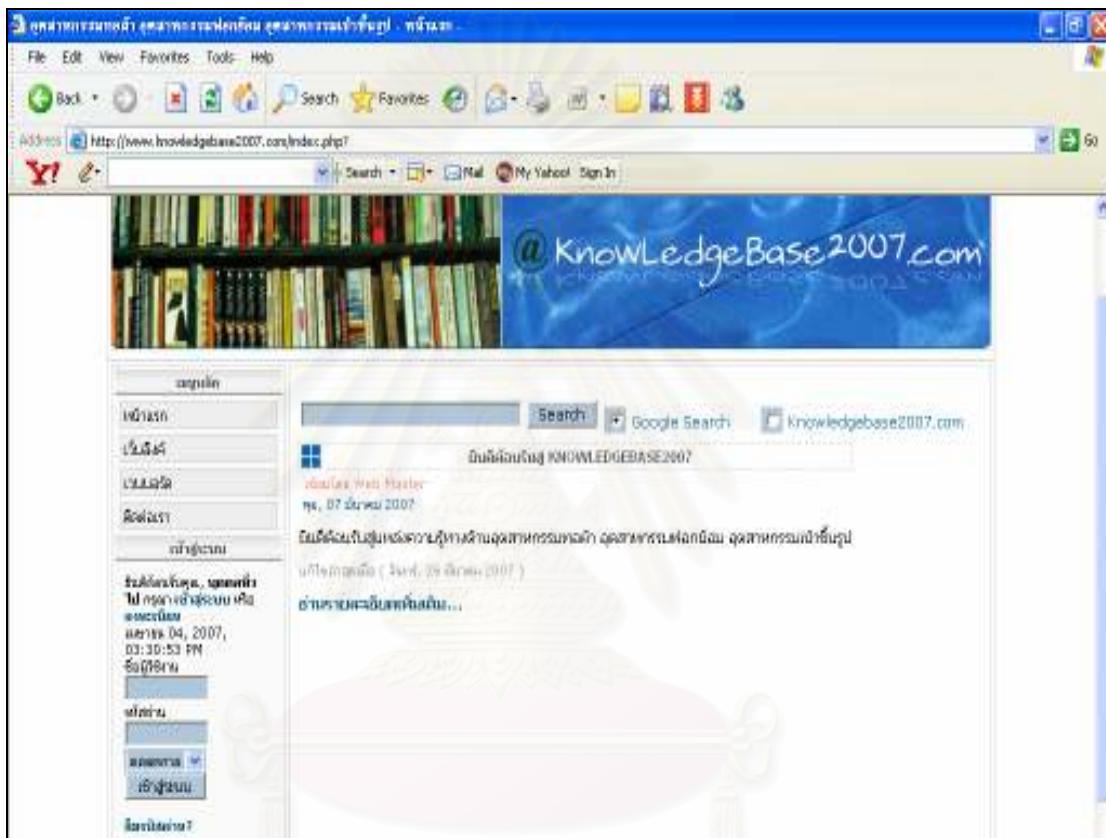
รูปที่ 5.17 หน้าจอเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ หลังจากตอบกระทู้เรื่องเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมและตกแต่งสำเร็จในรูปที่ 5.16

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีการส่ง E-mail กลับไปยังผู้ทำระบบฐานความรู้(support@knowlegdebase2007.com)

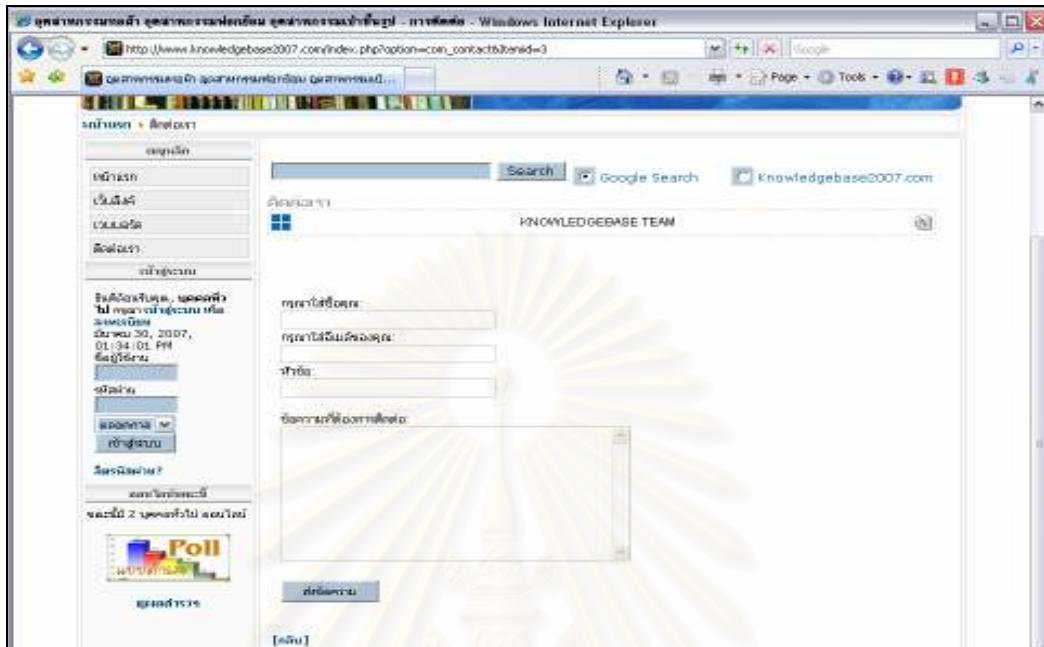
ตัวอย่างการติดต่อกันด้วยวิธีการส่ง E-mail

3.7 เข้าสู่เว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

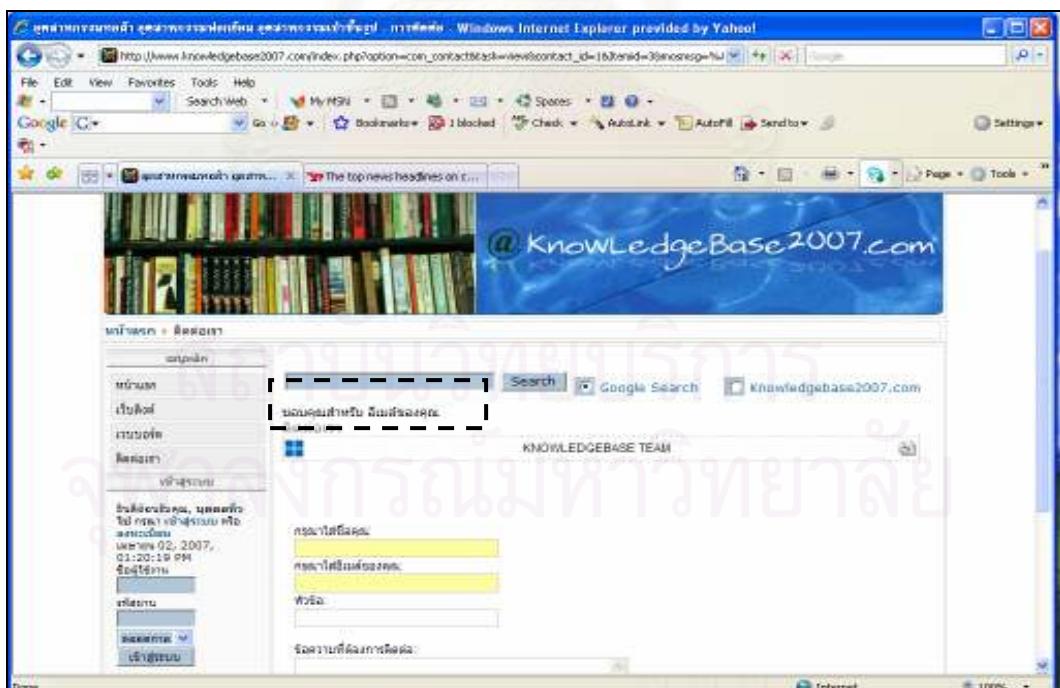
รูปที่ 5.18 หน้าจอหลักเว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

3.8 เลือก ในรูปที่ 5.18 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่ 5.19 หน้าจอเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ หลังจากเลือกติดต่อเราในรูปที่ 5.18

3.9 เลือก ในรูปที่ 5.19 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

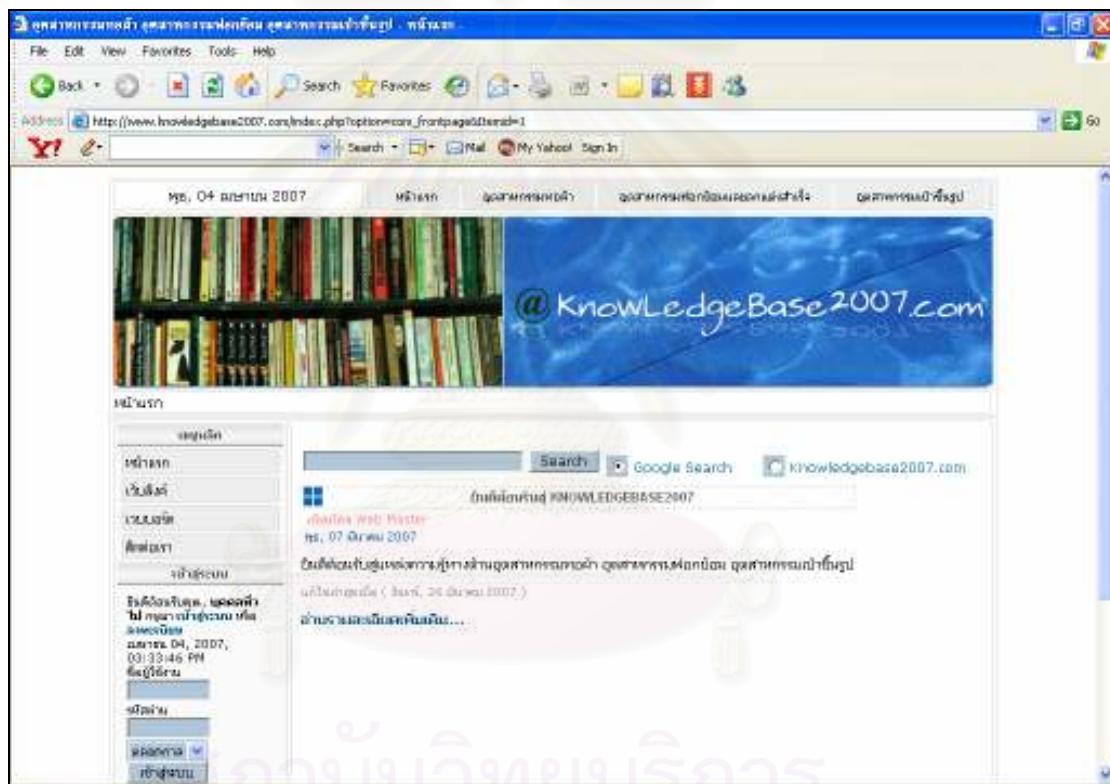
รูปที่ 5.20 หน้าจอเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ หลังจากส่งข้อความคิดต่อ กับผู้ทำระบบฐานความรู้

4. มีลิงค์สำหรับเว็บไซด์ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารายละเอียดของเว็บไซด์ต่างๆที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ แล้วจึงนำเว็บไซด์ที่เห็นว่าสอดคล้องกับอุตสาหกรรมดังกล่าวมาลงเป็นลิงค์ของ อุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จแก่ผู้ที่เข้ามาใช้เว็บไซด์ระบบฐานความรู้

ด้วยการลิงค์สำหรับเว็บไซด์ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

4.1 เข้าสู่เว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

รูปที่ 5.21 หน้าจอหลักเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของ

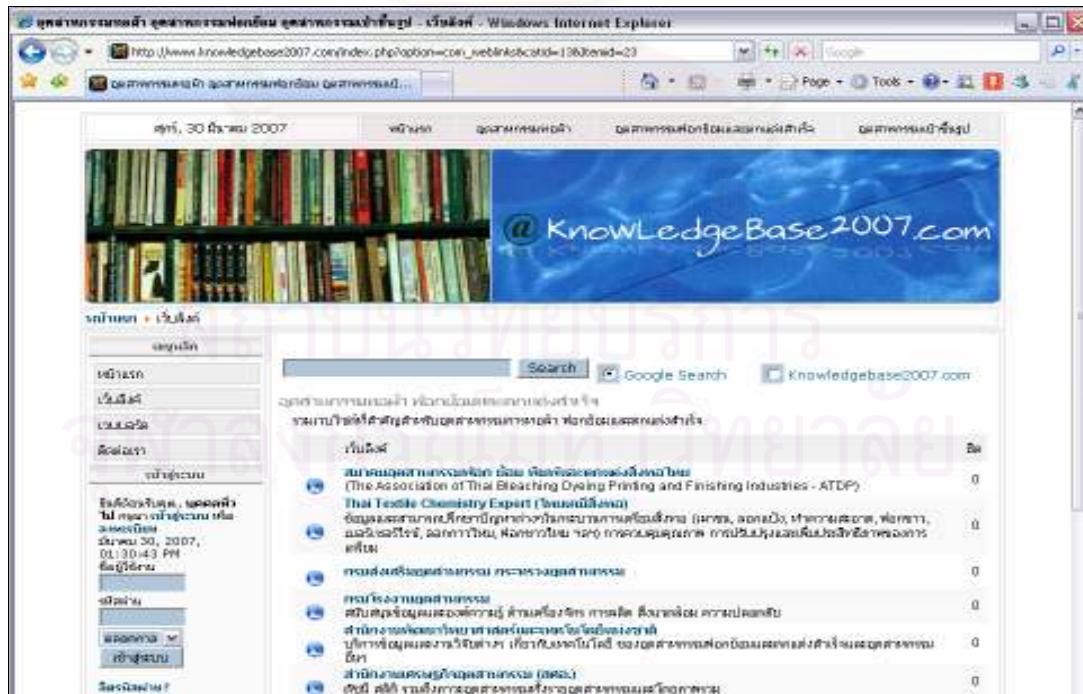
อุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ

4.2 เลือก ในรูปที่ 5.21 จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่ 5.22 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ เว็บลิงค์แยกตามอุตสาหกรรมในรูปที่ 5.21

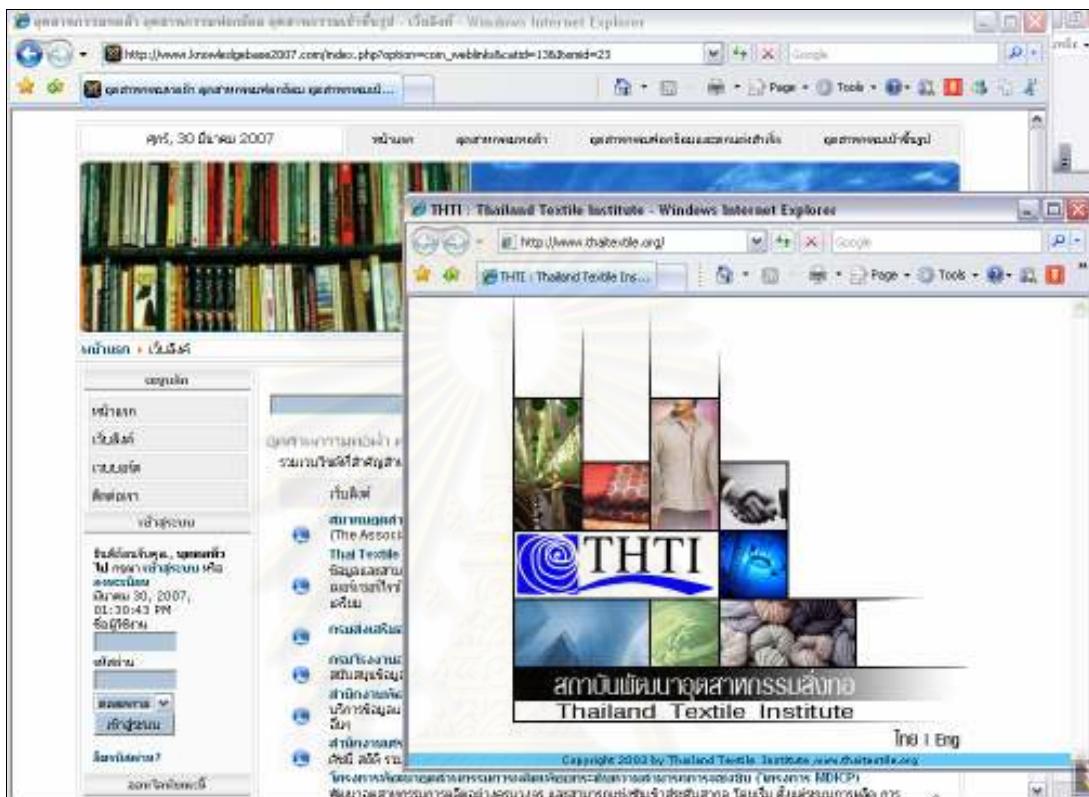
4.3 เลือก ในรูปที่ 5.22 จะปรากฏหน้าจอ รายชื่อพร้อมรายละเอียดของเว็บลิงค์ต่างๆ ในระบบฐานความรู้อุตสาหกรรมทอผ้า ฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

รูปที่ 5.23 หน้าจอรายชื่อพร้อมรายละเอียดของเว็บลิงค์ต่างๆ

ในอุตสาหกรรมทอผ้า ฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

4.4 เลือก ในรูปที่ 5.23 จะปรากฏหน้าจอเว็บไซด์ดังกล่าว โดยการเปิดเว็บไซด์ดังกล่าวเป็นหน้าต่างวินโดร์ใหม่ ดังนี้

รูปที่ 5.24 หน้าจอเว็บไซด์ระบบฐานความรู้กับหน้าจอเว็บไซด์สมาคมอุตสาหกรรม ฟอก ย้อม และตกแต่งสำเร็จลิ้งค์ tho ไทย

5. สามารถค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมในเว็บไซด์ www.google.com ได้ ผู้วิจัยได้สร้างปุ่มสำหรับให้ผู้ที่เข้ามาใช้เว็บไซด์ระบบฐานความรู้นี้สามารถค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมใน www.google.com โดยใช้หลักการของ Search google

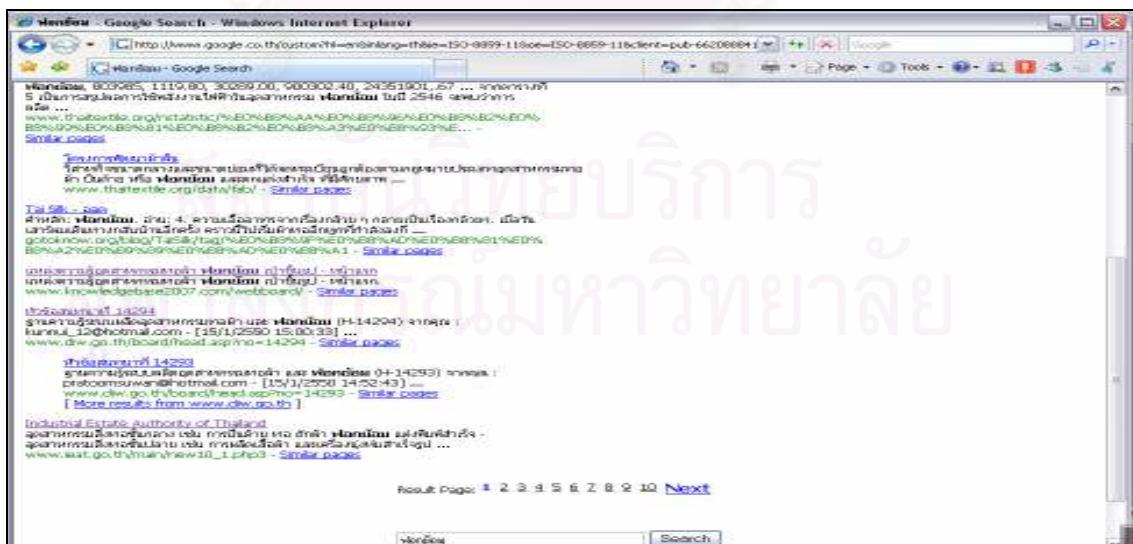
ตัวอย่างการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมในเว็บไซด์ www.google.com

5.1 เข้าสู่เว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

รูปที่ 5.25 หน้าจอหลักเว็บไซด์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิต
ของอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

5.2 พิมพ์คำว่า ฟอกย้อม ในช่องว่าง คลิก **Search** และเลือก **Google Search** ในรูปที่ 5.25 จะปรากฏ หน้าจอดังนี้

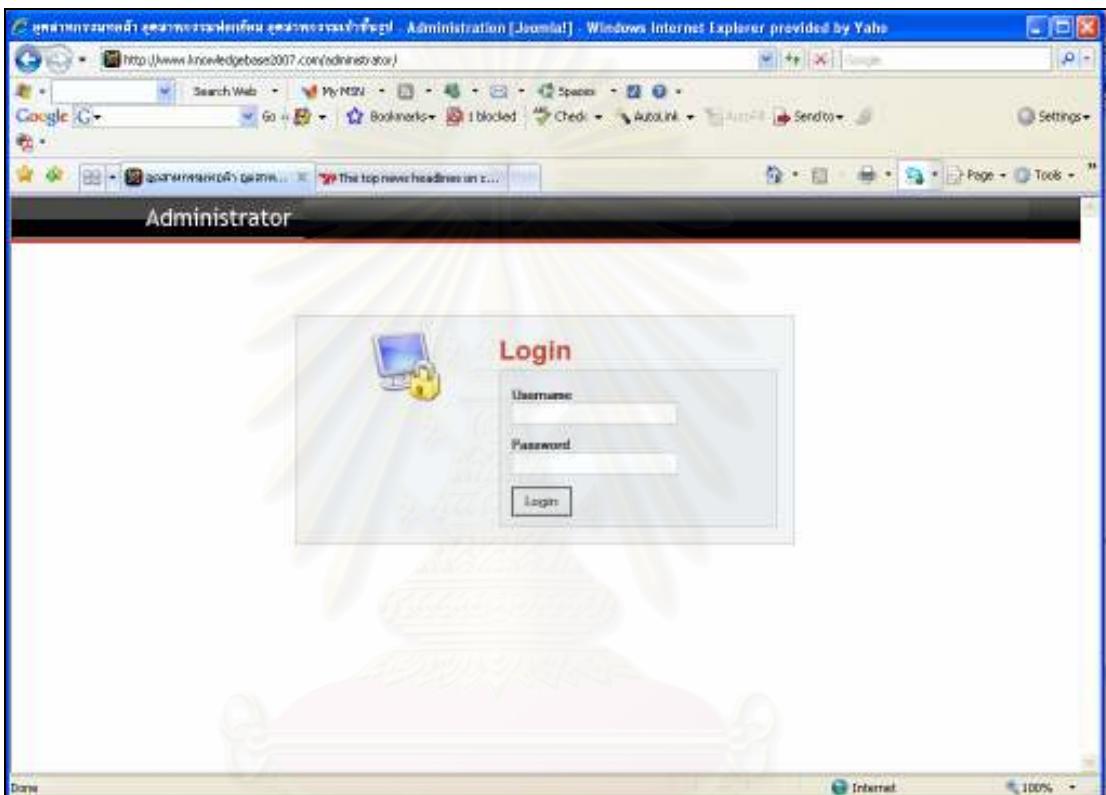

รูปที่ 5.26 เว็บไซด์ของ google.com ที่ค้นหาคำว่า ฟอกย้อม

6. สามารถเพิ่มองค์ความรู้ใหม่ได้ เมื่อมีองค์ความรู้ใหม่

การเพิ่มเติมข้อมูลนั้น สมาชิกระดับ Admin เท่านั้นจึงสามารถเพิ่มเติมข้อมูลได้ ไม่ว่าจะเป็น ไฟร์เดอร์หลัก ไฟร์เดอร์รอง และไฟส่ององค์ความรู้ เพื่อป้องกันการรบกวนระบบฐานความรู้

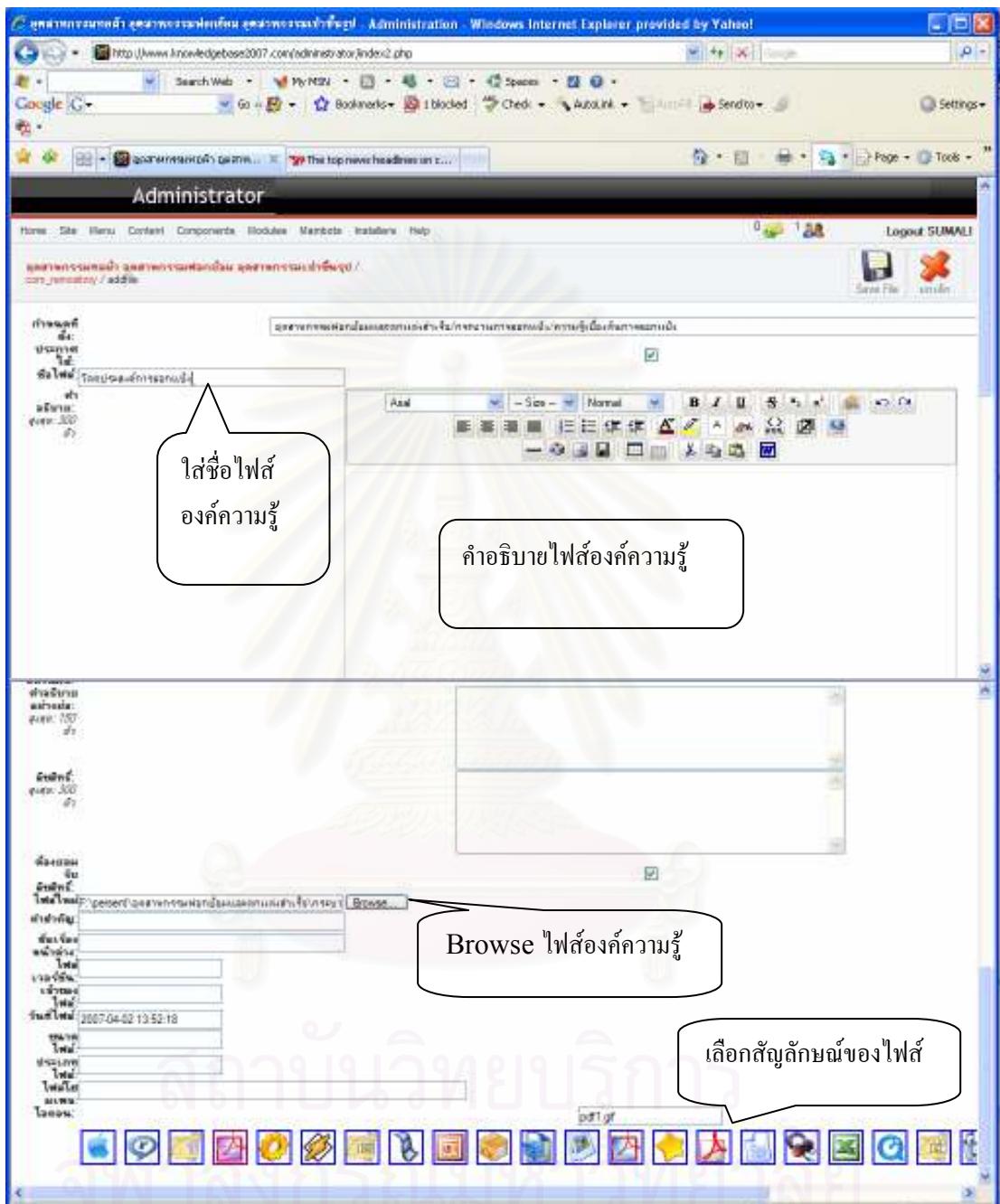
6.1 พิมพ์ www.knowledgebase2007.com/administrator ในช่อง URL จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่ 5.27 เว็บไซต์ของ www.knowledgebase2007.com/administrator

6.2 หลักจากเข้าสู่ระบบ เลือก Components>Remosity จะปรากฏหน้าจอดังนี้ เมื่อกรอก

รายละเอียดต่างๆ เช่น รหัสผ่าน แล้วคลิก 'Login' ระบบจะแสดงผลลัพธ์ตามที่ตั้งค่าไว้

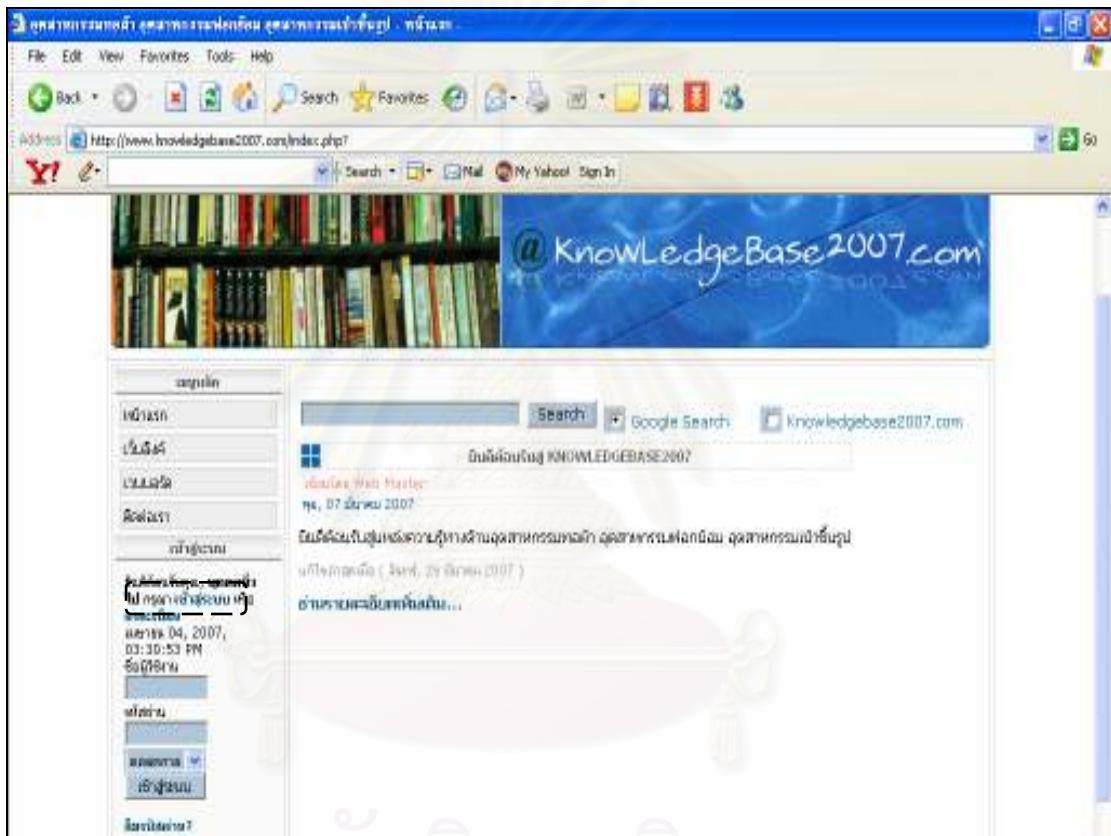

รูปที่ 5.28 หน้าจอรายละเอียดเกี่ยวกับไฟล์องค์ความรู้ที่เพิ่มเติม

7. ระบบสมาชิก

เว็บไซต์ระบบฐานความรู้นี้ มีระบบการสมัครสมาชิกเพื่อเป็นการป้องกันการบุกรุก web board (แบ่งระดับสมาชิก) และยังทำให้ผู้ที่เข้ามาใช้เว็บไซต์ระบบฐานความรู้รู้สึกผูกพันกับเว็บไซต์ระบบฐานความรู้นี้

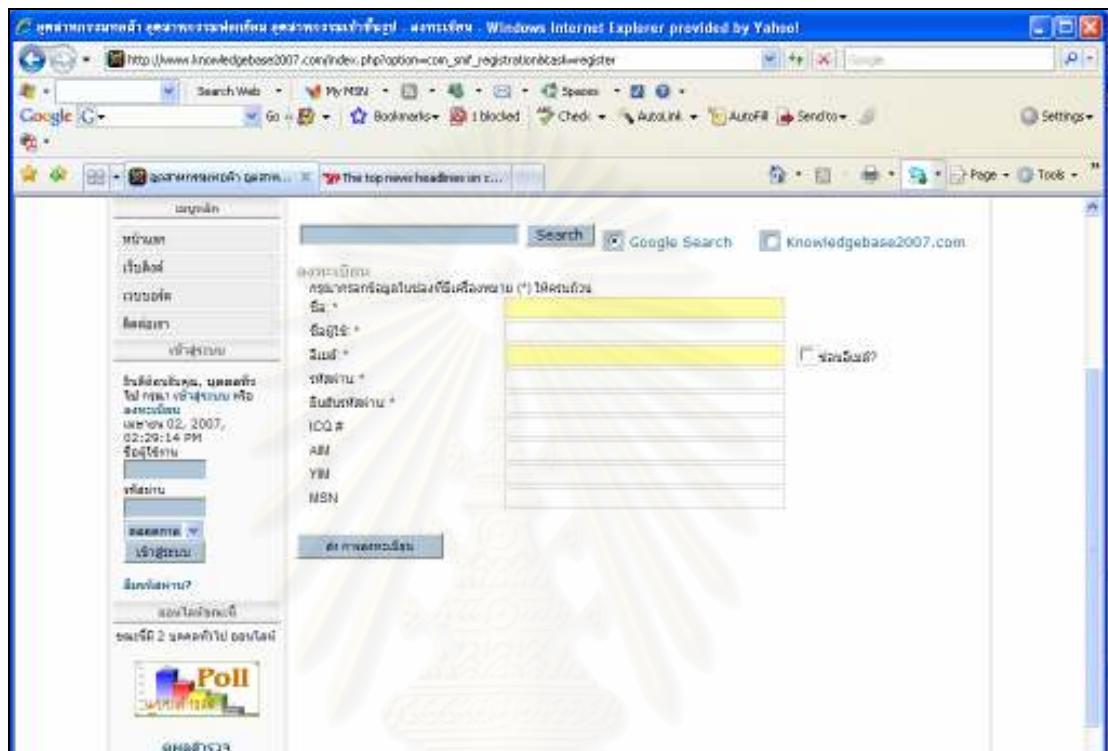
7.1 เข้าสู่เว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

รูปที่ 5.29 หน้าจอหลักของเว็บไซต์ระบบฐานความรู้

สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

7.2 เลือก **ลักษณะ** แล้วจะปรากฏหน้าจอดังนี้ เพื่อกรอกรายละเอียดของสมาชิก เมื่อกรอกเสร็จ คลิกที่ **ส่ง การลงทะเบียน** แต่การสมัครสมาชิกยังไม่เสร็จจนกระทั่งผู้ที่สมัครสมาชิกแล้วคลิก Active mail กลับมาข้างเว็บไซต์ระบบฐานความรู้

รูปที่ 5.30 หน้าจอการกรอกข้อมูลของสมาชิก

5.2 การสอน datum ความพึงพอใจของระบบฐานความรู้สำหรับกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกเยื่อแมลงและตกแต่งดำเนินเจ้า

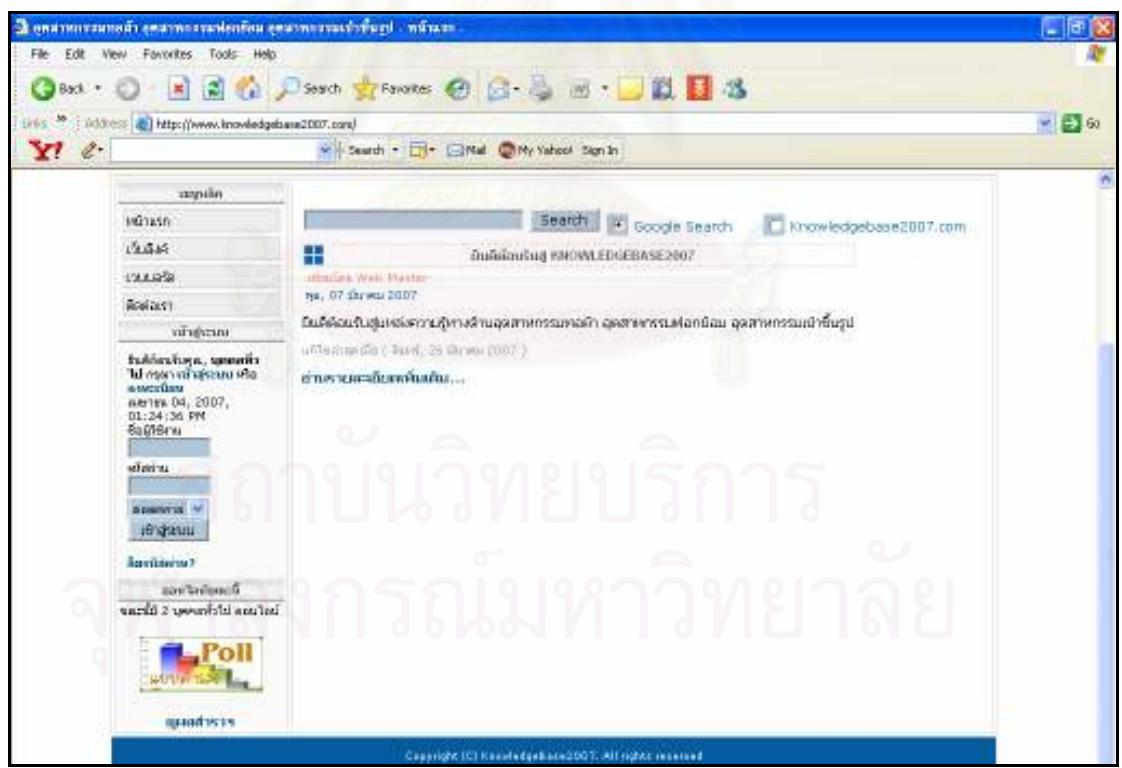
หลังจากการพัฒนาระบบฐานความรู้แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความพึงพอใจของความรู้พัฒนาแล้ว (www.knowledgebase2007.com)

หัวข้อการประเมินเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ดังนี้

1. ความเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์
2. ความถูกต้องของข้อมูลเว็บไซต์
3. ความทันสมัยของข้อมูลในเว็บไซต์
4. เนื้อหาข้อมูลในเว็บไซต์
5. การตอบข้อซักถามผ่านเว็บไซต์
6. รูปแบบดีไซต์ของเว็บไซต์
7. ภาพรวมของเว็บไซต์
8. ข้อเสนอแนะต่อเว็บไซต์

แล้วนำไปจัดทำลงในรูปแบบ Poll ใน www.knowledgebase2007.com ชี้ทางเข้าถึงแบบสำรวจความพึงพอใจเว็บไซต์ www.knowledgebase2007.com และคงดังนี้

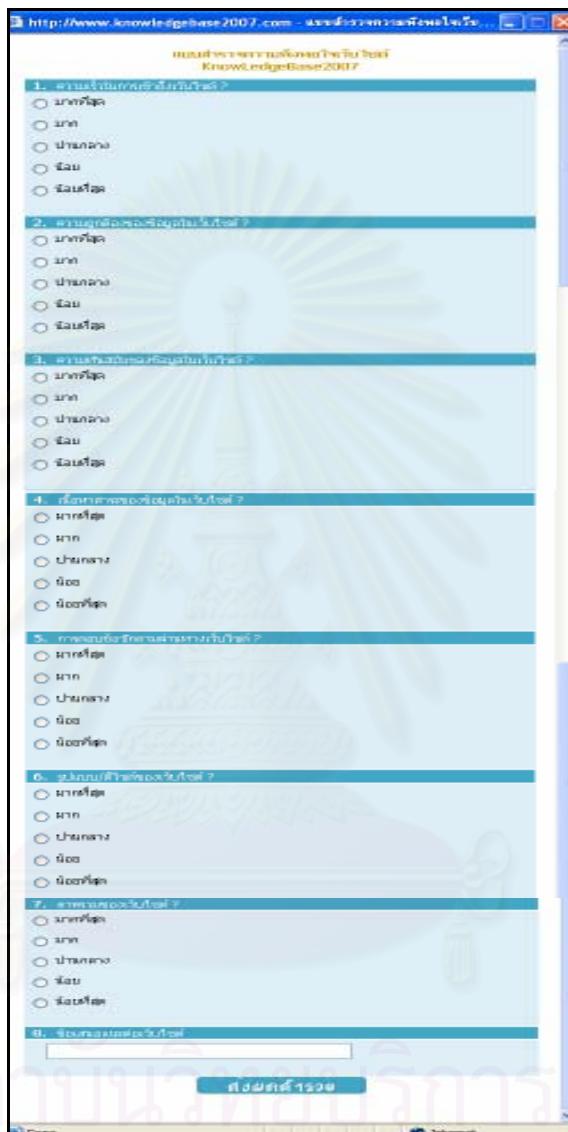
1. เข้าสู่เว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำหรับ

รูปที่ 5.31 หน้าจอหลักเว็บไซต์ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของ

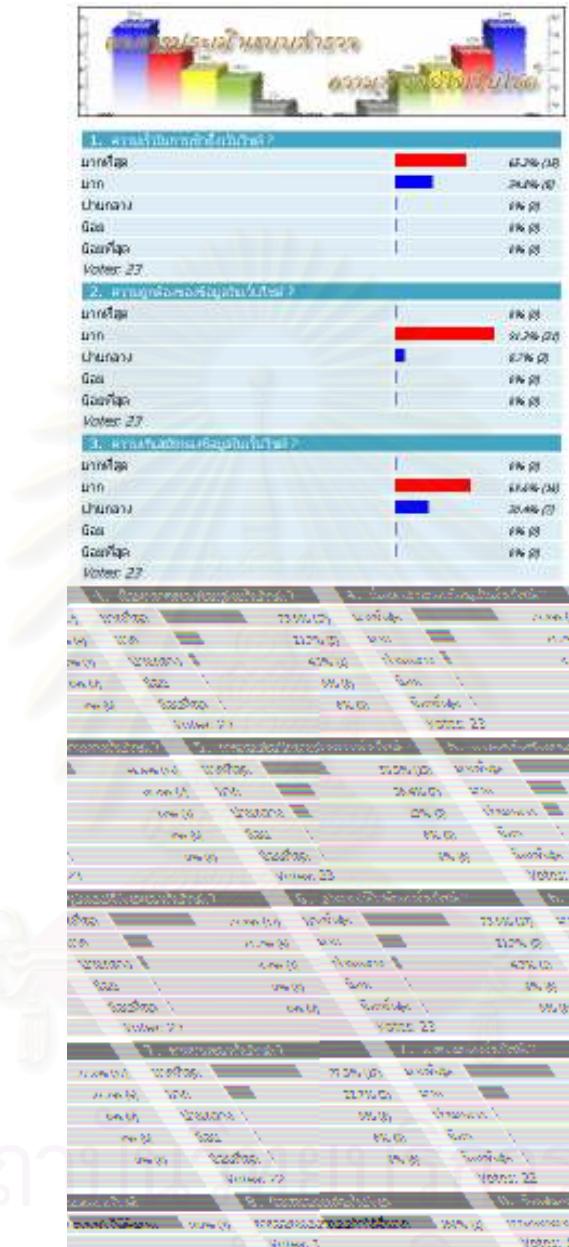
อุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำหรับ

2. เลือก เพื่อเข้าไปทำแบบสำรวจความพึงพอใจในเว็บไซด์ www.knowledgebase2007.com จะปรากฏหน้าจอดังนี้

รูปที่ 5.32 หน้าจอแสดงแบบสำรวจความพึงพอใจในการใช้เว็บไซด์

ผลการสำรวจความพึงพอใจในการใช้เว็บไซต์

รูปที่ 5.33 ผลประเมินแบบสำรวจความพึงพอใจเว็บไซต์

ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ คิดเป็น 4.41 แสดงว่าระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบประเมินอยู่ในระดับดี

หมายเหตุ สรุปผลสำรวจความพึงพอใจเว็บไซต์ ณ. วันที่ 2 เมษายน 2550

ผู้วิจัยได้พัฒนาระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกย้อม และตกแต่งสำเร็จ โดยการจัดทำเว็บไซด์ระบบฐานความรู้ (www.knowledgebase2007.com) พบว่าเว็บไซด์ดังกล่าว อยู่ในระดับดี โดยค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจของผู้ที่เข้ามาใช้งาน เว็บไซด์ระบบฐานความรู้ในทุกหัวข้อคิดเป็น 4.41 และ ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจใน หัวข้อความถูกต้องของข้อมูลในเว็บไซด์คิดเป็น 3.91 เนื้อหาสาระของข้อมูลในเว็บไซด์คิดเป็น 4.70 การตอบข้อซักถามผ่านเว็บไซด์ คิดเป็น 4.43

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการสรุปผลของงานวิจัย ตลอดจนข้อเสนอแนะและข้อจำกัดของงานวิจัย

6.1 สรุปผลของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างและพัฒนาระบบฐานความรู้(Knowledge Based) สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ โดยเริ่มจากการสร้างองค์ความรู้ของระบบฐานความรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสมก่อน แล้วจึงนำองค์ความรู้ของระบบฐานความรู้ดังกล่าวมาสร้างเป็นระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตในอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ ต่อไปพร้อมทั้งทดลองติดตั้งใช้งานบนเว็บไซต์ของที่ปรึกษาตรวจสอบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์ระดับภูมิภาคทางวิศวกรรมระบบการผลิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (<http://ac-chula.eng.chula.ac.th/>) และทำการสอบถามความพึงพอใจในการใช้งานฐานความรู้ แล้วนำระบบฐานความรู้มาพัฒนาต่อไป โดยจัดทำเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ขึ้น (www.knowledgebase2007.com) พร้อมทั้งสำรวจความพึงพอใจเว็บไซต์ระบบฐานความรู้

ชื่อสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

6.1.1 ระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จ ประกอบไปด้วยรายละเอียดของหัวข้อกระบวนการผลิตดังนี้

- a. กระบวนการลอกແป้ง
 - i. บทนำ
 - ii. หลักการลอกແป้ง
 - iii. ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ
- b. กระบวนการขัดสิ่งสกปรก
 - i. บทนำ
 - ii. หลักการขัดสิ่งสกปรก
 - iii. ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

- c. กระบวนการฟอกขาว
 - i. บทนำ
 - ii. หลักการฟอกขาว
 - iii. ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ
- d. กระบวนการเชื้อความร้อน
 - i. บทนำ
 - ii. หลักการเชื้อความร้อน
 - iii. ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ
- e. กระบวนการย้อมผ้า
 - i. บทนำ
 - ii. หลักการย้อมผ้า
 - iii. ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

6.1.2 การสร้างระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

ระบบฐานความรู้นี้ได้มาจากการคัดกรองค่าความรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแล้วซึ่งคือเมื่อองค์ความรู้ตั้งต้นแล้วผู้วิจัยได้นำองค์ความรู้ไปปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญก่อนเพื่อประเมินความเหมาะสมและความถูกต้องขององค์ความรู้ แล้วจึงขัดทำเป็นระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

6.1.3 การทดลองติดตั้งใช้งานระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

การนำระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จพร้อมดาวน์โหลด ติดตั้งในเว็บไซต์ของที่ปรึกษาตรวจสอบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์ระดับภูมิภาคทางวิศวกรรมระบบการผลิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (<http://ac-chula.eng.chula.ac.th/>) ซึ่งผลการประเมินความคิดเห็นในการใช้งานระบบฐานความรู้ ส่วนของเนื้อหาความรู้ทั่วไป ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาทั่วไปคิดเป็น 4.57 และ ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้เชิงลึก คิดเป็น 3.78 ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ถือว่าอยู่ในระดับดี ทั้งส่วนของเนื้อหาทั่วไปและเนื้อหาเชิงลึก

6.1.4 การพัฒนาระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซื้อมและตกแต่งสำเร็จ

ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาระบบฐานความรู้ โดยการจัดทำเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ขึ้น จดโดเมนที่ตั้งของระบบฐานความรู้ดังกล่าวคือ www.knowledgebase2007.com ซึ่งภาษาที่ใช้ในการเขียนเว็บไซต์เป็นภาษา php และฐานข้อมูลเป็น MySQL โดยมีรูปแบบของระบบฐานความรู้ไว้ดังนี้

1. ผู้ใช้ระบบฐานความรู้สามารถทั้งเรียกดูและเก็บไฟล์สองค์ความรู้ได้
2. สามารถค้นหาข้อมูลได้ภายในระบบฐานความรู้ได้
3. ระหว่างผู้ใช้ระบบฐานความรู้และผู้ที่ระบบฐานความรู้สามารถติดต่อกันได้
4. มีลิงค์สำหรับเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการฟอกซื้อมและตกแต่งสำเร็จ
5. สามารถค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมในเว็บไซต์ www.google.com ได้
6. สามารถเพิ่มองค์ความรู้ใหม่ได้ เมื่อมีองค์ความรู้ใหม่
7. ระบบสมาชิก

ซึ่งหลังจากการพัฒนาระบบฐานความรู้แล้ว ผู้วิจัยจึงสำรวจความพึงพอใจของเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ ซึ่งได้ผลจากการสำรวจ เป็นค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจของเว็บไซต์ระบบฐานความรู้เป็น 4.41 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจในหัวข้อความถูกต้องของข้อมูลในเว็บไซต์คิดเป็น 3.91 เนื้อหาสาระของข้อมูลในเว็บไซต์คิดเป็น 4.70 การตอบข้อซักถามผ่านเว็บไซต์ คิดเป็น 4.43

6.2 ข้อจำกัดของงานวิจัย

สำหรับข้อจำกัดของระบบฐานความรู้ที่พัฒนานี้ ได้แก่

1. เนื่องจากความรู้เชิงลึกในเรื่องการแก้ปัญหานั้น เป็นความรู้ที่จำเพาะเฉพาะโรงงานและ แต่ละโรงงานมีความจำเพาะไม่เหมือนกัน จึงทำให้แนวทางการแก้ไขปัญหาอาจจะใช้กับทุกโรงงาน
2. เนื่องจากไฟล์สองค์ความรู้นี้เป็นไฟล์ประเภท pdf (.pdf) ทำให้เครื่องที่ไม่มีโปรแกรม Acrobat นั้นไม่สามารถเรียกดูไฟล์สองค์ความรู้ได้
3. เว็บไซต์นี้สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองระบบปฏิบัติการวินโดว์ ดังนั้นถ้าเครื่องที่มีระบบปฏิบัติอื่นๆ อาจพบปัญหางานประการได้

4. บุคคลทั่วไปไม่สามารถเพิ่มเติมองค์ความรู้เองได้ ผู้ระบบฐานความรู้เท่านั้น จึงจะเพิ่มองค์ความรู้ใหม่ได้
5. ผู้ที่เข้ามาใช้ระบบฐานความรู้ต้องสมาชิกก่อน จึงจะสามารถใช้เว็บอร์คใน พูดคุยกับผู้ระบบฐานความรู้
6. เมื่อมีผู้เข้ามาใช้งานเว็บไซต์ระบบฐานความรู้ (www.knowledgebase2007.com) พร้อมๆ กันเป็นจำนวนมาก อาจทำให้เว็บไซต์ระบบฐานความรู้เกิดปัญหาได้
7. เว็บไซต์ระบบฐานความรู้นี้ ไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายในการทำ Search Engine อาจทำ ให้เว็บไซต์นี้ไม่ติด Google Search หรือติด Google Search ระดับท้ายๆ ได้
8. การสำรวจความพึงพอใจของเว็บไซต์นั้น เป็นการประเมินผลโดยรวมของเว็บไซต์ที่มีหลายอุตสาหกรรมรวมกัน ไม่ได้สำรวจความพึงพอใจแยกเป็นรายอุตสาหกรรม

6.3 ข้อเสนอแนะ

สำหรับข้อเสนอแนะของงานวิจัยนี้ได้แก่

1. ความรู้ที่จัดเก็บในฐานความรู้นั้นส่วนหนึ่งจะต้องรวบรวมจากโรงงาน ซึ่งใน ส่วนของความรู้กระบวนการเชิงลึก เทคนิค รวมถึงปัญหา และวิธีการแก้ไขปัญหานั้นเป็นข้อมูล เกี่ยวกับโรงงาน ซึ่งทางโรงงานไม่สะดวกที่จะให้ข้อมูล ดังนั้น ฐานความรู้ที่จัดทำจึงเป็นเพียง ฐานความรู้ตั้งต้น เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง ขยายผลต่อไป
2. สามารถนำระบบฐานความรู้ดังกล่าวไปพัฒนาเป็นระบบฐานความรู้ต่อไป เพื่อ เป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซื้อมและตกแต่งสำเร็จ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับกระบวนการผลิตได้ต่อไป
3. สามารถใช้งานวิจัยนี้เป็นตัวอย่างในการประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมชนิดอื่นได้
4. เว็บไซต์ระบบฐานความรู้นั้น ควรมีการติดตั้งระบบการป้องกันการโจมตีทำลาย จากทุกๆ ด้านหรือป้องไม่ให้ความรู้ที่เก็บไว้ถูก Virus คอมพิวเตอร์ ได้โดยง่าย
5. เนื่องจากมีการนำระบบ Internet มาใช้ ซึ่งเป็นระบบที่เปิดกว้างและทำการ ควบคุมได้ยาก ดังนั้นการทำการป้องกันการโจมตีและการลักดันบุคคลกรที่ใช้เครื่องมือในการทำาความรู้จาก Internet ในเรื่องที่เกิดประโภชันและสร้างสรรค์มากที่สุด
6. เว็บไซต์ฐานความรู้นั้น ควรมีการเพิ่มเติมองค์ความรู้อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งทำ ให้ทั้งหมดอยู่ตลอดเวลา พื่อสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง

7. การเพิ่มการทำ Search Engine เพื่อเปิดโอกาสในการเผยแพร่ระบบฐานความรู้ สำหรับระบบการผลิตของอุตสาหกรรมการฟอกซ้อมและตกแต่งสำเร็จให้กับบุคคลที่สนใจ

8. ฐานความรู้ที่พัฒนาขึ้น สามารถใช้งานได้กับคอมพิวเตอร์ที่ทำการเชื่อมต่อ อินเทอร์เน็ตเท่านั้น ดังนั้นในการเข้าถึงความรู้ในฐานความรู้นั้น ผู้ใช้งานจำเป็นต้องเชื่อมต่อ อินเทอร์เน็ต จึงจะสามารถค้นหาและเรียกดูองค์ความรู้ได้

9. ฐานความรู้ที่พัฒนานี้เข้าเว็บไซต์(Web Hosting) เป็นระยะเวลา 1 ปี และจะ โดเมนในชื่อ www.knowledgebase2007.com ซึ่งภายในมีเครื่องเซิร์ฟเวอร์(Server) รองรับ เช่น การย้ายมาใช้ Server ของภาควิชาวิศวกรรม อุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการจัดเก็บและเผยแพร่ระบบ ฐานความรู้ เพื่อไม่ให้ฐานความรู้ดังกล่าวสูญเสีย

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

เกย์ม พิพัฒน์ปัญญาณกุล. การควบคุมคุณภาพงานเตรียมสิ่งทอเพื่อการย้อม พิมพ์. กรุงเทพฯ : โครงการสนับสนุนเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2537.

ชิงเงรุ วادนาเบน, อัจฉราพร ไศลสะสูต. วิศวกรรมสิ่งทอ. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีระหว่างประเทศ, 2520.

จิรศักดิ์ จิยะจันทร์, ชาลิต ประภาวนนท์, ณดา จันทร์สม, วัลย์ลักษณ์ อัตธิร่วงศ์, ศิริวรรณ เสรีรัตน์ สมชาย หรรษกิตติ, การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ ดวงกลมสมัย 2541.

ชูศักดิ์ อุดมศรี, นราศรี ไวนิชกุล. ระบบบิชีวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2538.

คุณภี สุนทรารชุน. การออกแบบลายพิมพ์ผ้า. กรุงเทพฯ : ไอเดียนสโตร์, 2531.

ทีทีไอเอส จำกัด ร่วมกับสถาบันโลหะและวัสดุ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ความรู้พื้นฐานการฟอกย้อมพิมพ์ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ กรุงเทพฯ 2535

บันฑิต วงศ์เดอร์. ระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับการวินิจฉัยการปฏิบัติการหม้อไอน้ำอุตสาหกรรม แบบท่อไฟ ขนาดไม่เกิน 10 ตัน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534

บริษัท ซีเอ็คยูเคชั่นจำกัด (มหาชน) Search Engine Marketing 2.0 บริษัทมิตรภาพการพิมพ์และสตูดิโอ จำกัด, 2549

ประวัติ ปภะภะวงศ์ ณ อยุธยา. การวิจัยนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2545.

ผุสดิ พันธุ์ศักดิ์ศิริ. ระบบฐานความรู้สำหรับการออกแบบระบบการควบคุมหอกลั่น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมเคมี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539

พัฒนชัย กุลสิริสวัสดิ์. แนะนำอุปกรณ์ การพิมพ์ซีลค์สกรีน พร้อมวิธีการใช้. กรุงเทพฯ : บริษัท ชัยนูรรณ์ บริการ์ส จำกัด, 2529.

ลิลี โภศัยยานนท์. คู่มือวิชาการสิ่งทอ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ, 2541

วีระศักดิ์ อุดมกิจเดชา. อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์,
2544

สำเริง ปัญจกุณาธร. การประยุกต์ใช้ระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับกระบวนการตัดและการเก็บรายละเอียดของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม โครงการร่วมวิทยานิพนธ์ภาควิชาศึกษา
อุตสาหการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547

สุดารัตน์ เพื่องวิทยาคุณ. การประยุกต์ใช้ระบบผู้เชี่ยวชาญสำหรับกระบวนการเย็บของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม โครงการร่วมวิทยานิพนธ์ภาควิชาศึกษาอุตสาหการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2547

อัจฉราพร ไศลละสูต. ความรู้เรื่องผ้า. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือกรุงเทพฯ, 2529.

อังคณา ลายวิริยะ. การเปลี่ยนแปลงด้านทุนการใช้ทรัพยากรากในประเทศไทย วิทยานิพนธ์ปริญญาโท คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542

อัจฉราพร ไศลละสูต คู่มือการย้อมสี (Handbook of dyeing) ศูนย์หนังสือกรุงเทพฯ กรุงเทพฯ, 2521

ภาษาอังกฤษ

Colour way 7,7 (Jan-Oct 2000) : 32-37,14-17,39-42,20-22,37-39,51-53

Faisal Manzoor Arain, Low Sui Pheng. Knowledge-based decision support system for management of variation orders for institutional building projects. Department of Building, School of Design and Environment National University of Singapore, 2002

S.R.Karmaker Chemical Technology in the Pre-treatment Process of Textiles ELESEVIER SCIENCE B.V.,1999

Tyrone L. VIGO Textile process and Properties Preparation,Dyeing,Finishing and Performance ELESEVIER SCIENCE B.V,1994

เว็บไซด์

www.ferraro.it

www.hsperfect.com

ภาคพนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์ Roganathan อุตสาหกรรมประเพทฟอกย้อม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์โรงพยาบาลราชวิถี

ชื่อโรงพยาบาล.....

ผู้ที่สัมภาษณ์..... วันที่.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโรงพยาบาล

ผลิตภัณฑ์.....

วัตถุคินในการผลิต

โรงพยาบาลของท่านมีกระบวนการผลิตอะไรบ้าง

แผนผังกระบวนการผลิต

☐ การลอกแป้ง(2.1)
☐ การดึงหน้าผ้า(2.4) | ☐ การกำจัดสิ่งสกปรก(2.2)
☐ การซื้อขาย(2.5) | ☐ การฟอกขาว(2.3) |
|---|---|---|

ตอนที่ 2 กระบวนการผลิตของโรงงาน

ตอนที่ 2.1 กระบวนการลอกแป้ง

1. ท่านลอกแป้งด้วยวิธีใด

- แบบใช้กรด แบบใช้อ่อนไชม์ แบบใช้สารออกซิไดซิง
โดยกรดหรือสารใด.....

3. ปัญหาและวิธีการแก้ไข

ปัญหา	ผลที่เกิด	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข

ตอนที่ 2.2 กระบวนการกำจัดสิ่งสกปรก

1. ท่าน Scouring ด้วยวิธีใด

แบบใช้กรด แบบใช้เอนไซม์ แบบใช้สารออกซิไดซิง
โดยกรดหรือสารใด.....

2. ปัญหาและวิธีการแก้ไข

ปัญหา	ผลที่เกิด	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข

ตอนที่ 2.3 กระบวนการฟอกขาว

1. ลักษณะผ้าที่นำมาฟอกขาว.....
2. ท่านใช้สารเคมีอะไรสำหรับการฟอกขาว.....
4. ปัญหาและวิธีการแก้ไข

ปัญหา	ผลที่เกิด	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข

ตอนที่ 2.4 กระบวนการเช็คความร้อน

1. ลักษณะผ้าที่นำมาทำ.....
2. ท่านใช้สารเคมีอะไร.....
4. ปัญหาและวิธีการแก้ไข

ปัญหา	ผลที่เกิด	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข

ตอนที่ 2.5 กระบวนการรับข้อมูล

1. ลักษณะผู้ที่นำมาข้อมูล.....
2. ท่านใช้สื่ออะไรสำหรับรับข้อมูล.....
3. ท่านทำการรับข้อมูลด้วยวิธีใด

แบบแข็งหรือดูดซึม แบบกึ่งต่อเนื่อง แบบต่อเนื่อง
4. ปัญหาและวิธีการแก้ไข

ปัญหา	ผลที่เกิด	สาเหตุ	วิธีการแก้ไข

ภาคผนวก ๖

ในประเมินความเหมาะสมและถูกต้องขององค์ความรู้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบประเมินความหมายสมขององค์ความรู้

วันที่.....

ชื่อผู้ประเมิน..... ตำแหน่ง.....

หัวข้อการประเมิน

1. เนื้อหามีความหมายสมเพียงใด

☐ ต่ำมาก	☐ ปานกลาง	☐ ควรปรับปรุง
---------------------------------	----------------------------------	--------------------------------------

2. เนื้อหาสามารถนำไปใช้งานได้จริงเพียงใด

☐ ต่ำมาก	☐ ปานกลาง	☐ ควรปรับปรุง
---------------------------------	----------------------------------	--------------------------------------

3. เนื้อหามีความง่ายต่อการเข้าใจเพียงใด

☐ ต่ำมาก	☐ ปานกลาง	☐ ควรปรับปรุง
---------------------------------	----------------------------------	--------------------------------------

4. มีการจัดแบ่งเนื้อหาเหมาะสมเพียงใด

☐ ต่ำมาก	☐ ปานกลาง	☐ ควรปรับปรุง
---------------------------------	----------------------------------	--------------------------------------

5. เนื้อหามีความต่อเนื่องเรียงลำดับยากง่ายไม่ขาดตอน

☐ ต่ำมาก	☐ ปานกลาง	☐ ควรปรับปรุง
---------------------------------	----------------------------------	--------------------------------------

6. ปริมาณเนื้อหามีความหมายสมเพียงใด

☐ ต่ำมาก	☐ ปานกลาง	☐ ควรปรับปรุง
---------------------------------	----------------------------------	--------------------------------------

7. รูปภาพในเนื้อหามีความสอดคล้องกับข้อมูลเพียงใด

☐ ต่ำมาก	☐ ปานกลาง	☐ ควรปรับปรุง
---------------------------------	----------------------------------	--------------------------------------

8. การแสดงข้อมูลมีความสวยงามเพียงใด

☐ ต่ำมาก	☐ ปานกลาง	☐ ควรปรับปรุง
---------------------------------	----------------------------------	--------------------------------------

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมปรับปรุง

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจใน
การใช้งานระบบฐานความรู้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจในการใช้งานฐานความรู้

ตอบที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

1 หน่วยงาน

- ทั้งงานที่ได้รับการอุดสาหกรรมฟอกซ์้มและทดสอบแต่งสำเร็จ ประสบการณ์ _____ ปี
 ทั้งงานเกี่ยวกับอุดสาหกรรมฟอกซ์้มและทดสอบแต่งสำเร็จ (โปรดระบุ) _____
 บุคลากรทั่วไป

2 วุฒิการศึกษา

- ต่ำกว่าปวช. ปวช.-ปวส.
 ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

ตอบที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ความรู้กระบวนการผลิตในอุดสาหกรรมฟอกซ์้มและทดสอบแต่งสำเร็จ

ค้ำเข็ง กรุณาทำทักษิรลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านในเรื่องต่างๆ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในช่องว่างที่กำหนดให้

ตอบที่ 2.1 ส่วนของเนื้อหาความรู้ทั่วไป

เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1 กារรวมของเนื้อหาเหมาะสม	☐				
2 ถ้าหากข้อมูลได้รับ	☐				
3 การเข้าถึงข้อมูลสะดวกรวดเร็ว	☐				
4 รูปแบบการนำเสนอ มีความน่าสนใจ	☐				
5 เนื้อหาตรงกับความคาดหมาย	☐				
6 เมื่อหาข้อมูลได้รับ	☐				
7 เนื้อหา มีความน่าสนใจ	☐				
8 มีการจัดแบ่งหัวข้อเนื้อหาอย่างเหมาะสม	☐				
9 เนื้อหามีความต้องนึ่งเรียงลำดับมากจึงไม่ยากตอน	☐				
10 เมื่อหาน้ำดิบตามให้อ่านกระบวนการต่อไป	☐				
11 บริษัทเนื้อหาความรู้นี้มีความเหมาะสม	☐				
12 เมื่อหารายละเอียดเพิ่มเติม	☐				
13 เมื่อหามีความลึกพอเมื่อเทียบกับประสบการณ์ของท่าน	☐				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอบที่ 2. ส่วนของเนื้อหาความรู้เชิงลึก					
<p>1. ท่านมีความรู้เชิงลึกมากกว่ากระบวนการผลิตใดบ้าง(ตอบมากกว่า กระบวนการใด)</p> <p>☐ กระบวนการผลิต(ทำข้อ1) ☐ กระบวนการฟอกขาว(ทำข้อ3) ☐ กระบวนการซ้อม(ทำข้อ5) ☐ กระบวนการกำจัดสิ่งสกปรก(ทำข้อ2) ☐ กระบวนการเช็คความร้อนและดึงหน้าผ้า(ทำข้อ4) ☐ ไม่เข้าใจกระบวนการใดเลย</p> <p style="text-align: right;">ข้ามไปตอบส่วน ข้อมูลเพิ่มเติม</p>					
ข้อ1 กระบวนการผลิต		สำหรับผู้ที่เข้าใจกระบวนการผลิตเป็น			
เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1 ปัญหานักเกิดขึ้นในกระบวนการการซิง	☐	☐	☐	☐	☐
2 สาเหตุมีความเป็นไปได้จริง	☐	☐	☐	☐	☐
3 สาเหตุของปัญหานี้มีความชัดเจน	☐	☐	☐	☐	☐
4 แนวทางการแก้ปัญหาเป็นไปอย่างถูกต้อง	☐	☐	☐	☐	☐
5 แนวทางการแก้ปัญหาที่เสนอแนะน้ำไปใช้งานได้จริง	☐	☐	☐	☐	☐
6 เนื้อหาความรู้สามารถนำไปใช้งานได้จริง	☐	☐	☐	☐	☐
7 เนื้อหาความรู้มีส่วนช่วยในการตัดสินใจทางธุรกิจ	☐	☐	☐	☐	☐
ข้อสนับสนุนเพิ่มเติม					
ข้อ2 กระบวนการกำจัดสิ่งสกปรก		สำหรับผู้ที่เข้าใจกระบวนการกำจัดสิ่งสกปรก			
เรื่อง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1 ปัญหานักเกิดขึ้นในกระบวนการการซิง	☐	☐	☐	☐	☐
2 สาเหตุมีความเป็นไปได้จริง	☐	☐	☐	☐	☐
3 สาเหตุของปัญหานี้มีความชัดเจน	☐	☐	☐	☐	☐
4 แนวทางการแก้ปัญหาเป็นไปอย่างถูกต้อง	☐	☐	☐	☐	☐
5 แนวทางการแก้ปัญหาที่เสนอแนะน้ำไปใช้งานได้จริง	☐	☐	☐	☐	☐
6 เนื้อหาความรู้สามารถนำไปใช้งานได้จริง	☐	☐	☐	☐	☐
7 เนื้อหาความรู้มีส่วนช่วยในการตัดสินใจทางธุรกิจ	☐	☐	☐	☐	☐
ข้อสนับสนุนเพิ่มเติม					

ข้อ 3 กระบวนการที่ออกขาว		สำหรับผู้ชี้ขาดยุทธศาสตร์กระบวนการที่ออกขาว				
เรื่อง		ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เลขฯ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1 ปัญหานักเกิดขึ้นในกระบวนการการจริง		□	□	□	□	□
2 สาเหตุมีความเป็นไปได้จริง		□	□	□	□	□
3 สาเหตุของปัญหามีความชัดเจน		□	□	□	□	□
4 แนวทางการแก้ปัญหาเป็นไปอย่างถูกต้อง		□	□	□	□	□
5 แนวทางแก้ปัญหาที่เสนอแนะน่าไปใช้งานได้จริง		□	□	□	□	□
6 เมื่อหัวความรู้สามารถนำไปใช้งานได้จริง		□	□	□	□	□
7 เนื้อหาความรู้มีส่วนช่วยในการตัดสินใจทางธุรกิจ		□	□	□	□	□

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อ 4 กระบวนการเช็คความร้อนและดึงหน้าผ้า		สำหรับผู้ชี้ขาดยุทธศาสตร์กระบวนการเช็คความร้อนและดึงหน้าผ้า				
เรื่อง		ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เลขฯ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1 ปัญหานักเกิดขึ้นในกระบวนการการจริง		□	□	□	□	□
2 สาเหตุมีความเป็นไปได้จริง		□	□	□	□	□
3 สาเหตุของปัญหามีความชัดเจน		□	□	□	□	□
4 แนวทางการแก้ปัญหาเป็นไปอย่างถูกต้อง		□	□	□	□	□
5 แนวทางแก้ปัญหาที่เสนอแนะน่าไปใช้งานได้จริง		□	□	□	□	□
6 เมื่อหัวความรู้สามารถนำไปใช้งานได้จริง		□	□	□	□	□
7 เนื้อหาความรู้มีส่วนช่วยในการตัดสินใจทางธุรกิจ		□	□	□	□	□

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อร กระบวนการร ข้อม		สำหรับผู้ที่เข้ามาอยู่กระบวนการร ข้อม				
เรื่อง		ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เลขา	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างชัดเจน
1 ปัญหานักศึกษาในกระบวนการเรียนรู้	☐	☐	☐	☐	☐	
2 สาขาวิชามีความเป็นไปได้จริง	☐	☐	☐	☐	☐	
3 สาขาวิชามีความชัดเจน	☐	☐	☐	☐	☐	
4 แนวทางการแก้ปัญหาเป็นไปอย่างถูกต้อง	☐	☐	☐	☐	☐	
5 แนวทางแก้ปัญหาที่เสนอแนะนำไปใช้งานได้จริง	☐	☐	☐	☐	☐	
6 เมื่อหัวขวัญสามารถนำไปใช้งานได้จริง	☐	☐	☐	☐	☐	
7 เนื้อหาความรู้มีส่วนช่วยในการตัดสินใจทางธุรกิจ	☐	☐	☐	☐	☐	

ขอเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อมูลเพิ่มเติม
ชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม
วันที่
โทรศัพท์
Email: kunnui_12@hotmail.com หรือ esu3161@yahoo.com
ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

เนื้อหาระบบฐานความรู้สำหรับระบบการผลิตใน
อุตสาหกรรมการฟอกย้อมและตกแต่งสำเร็จ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การลอกแป้ง(Desizing)

บทนำ

กระบวนการลอกแป้งเป็นขั้นตอนการกำจัดสารลงแป้ง(Sizing) ในผ้าที่ทอเสร็จแล้วก่อนนำไปดำเนินการในขั้นตอนการฟอกซ้อมและตอกแต่งสำเร็จ ซึ่งแป้งหรือสารไซซิ่งที่เคลือบอยู่บนผ้าทอนั้นมีผลกระแทบต่อคุณสมบัติในการดูดซึมน้ำสีและสารเคมีของเส้นใย ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องทำการขจัดออกไป ซึ่งขั้นตอนการลอกแป้งจะทำให้ผ้ามีคุณสมบัติในการปียกน้ำ การดูดติดสีและสารเคมีอย่างดีและสนับสนุน รวมทั้งทำให้ผ้ามีความนุ่มต่อการสัมผัสไม่หยอดและแข็งกระด้าง

สิ่งแปรกปลอมในผ้าแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

- สิ่งแปรกปลอมจากธรรมชาติ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติพร้อมกับผ้านั้นๆ เช่นเส้นใยฝ้ายนั้นจะประกอบด้วยไขว(Wax) เอมิเซลลูโลส โปรตีน ศีธรธรรมชาติ เปลือกเมล็ดฝ้าย และอื่นๆ
- สิ่งแปรกปลอมจากการผลิต เช่นสารลงแป้ง(sizing agents) น้ำมันหล่อลื่นเด็นดายในกระบวนการกรอต้าย(Wax or lubricants) รอยเปื้อน ฝุ่นละอองและอื่นๆ ซึ่งสารลงแป้งที่มาจากการลงแป้ง(sizing) เส้นด้ายในกระบวนการทอผ้ามีอยู่หลายชนิดด้วยกันที่ใช้ในอุตสาหกรรม มีทั้งที่เป็นธรรมชาติและแป้งสังเคราะห์ เช่น แป้งพีวีเอ(PVA=Polyvinyl Alcohol) สารซีอีมีซี(CMC=Carboxymethyl Cellulose) เมทิลเซลลูโลส โพวีไวนิลแอลกอฮอล์ อะคริลิกสตาร์ชฯลฯ

หลักการกำจัดแป้ง

สารลงแป้ง(Sizing)บางชนิดละลายน้ำได้ก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถลอกแป้งได้ง่ายเนื่องจาก

- ปริมาณน้ำในกระบวนการลอกแป้งที่จำกัด ไม่เพียงพอที่จะทำให้สารลงแป้ง(Sizing)ละลายออกได้หมด
 - ความร้อนในกระบวนการเตรียมสารลงแป้ง(Sizing)สูงเกินไป ทำให้ความสามารถในการละลายสารลงแป้ง(Sizing)ลดลง
 - ความร้อนจากการเผาไหม้หรือการเซ็ตความร้อน(Heat set) ทำให้ความสามารถในการละลายสารลงแป้ง(Sizing)ลดลง
 - เกลือโลหะ(Metal salt)ในน้ำ ทำให้ความสามารถในการละลายสารลงแป้ง(Sizing)ลดลง
- การกำจัดแป้งสามารถทำได้ 4 วิธี ดังนี้

1. การหมัก (Rot Steeping) วิธีนี้เป็น การจุ่มผ้าให้เปียกแล้วหมักไว้ที่อุณหภูมิห้องประมาณ 30-40 °C เป็นการย่อยสลายแป้งด้วยวิธีธรรมชาติ เป็นการล่ออยให้ไมเลกูลแป้งที่มีขนาดใหญ่ย่อย

สลายโดยแบคทีเรียในน้ำและอากาศ ให้โมเลกุลเปลี่ยนมีขนาดเล็กลงจนสามารถละลายนำไปได้ ซึ่งวิธีนี้ใช้เวลานานจึงไม่ค่อยนิยมกันในโรงงานอุตสาหกรรม

2. การใช้กรด(Acid Steeping) วิธีนี้เป็นการใช้กรดทำปฏิกิริยาไฮโดรไอลซิสกับเปลือกเพื่อให้เปลือกเกิดการย่อยสลาย ซึ่งชนิดความเข้มข้นของกรดหรือความแรงของกรดและอุณหภูมิเป็นตัวแปรในการทำปฏิกิริยา ดังนั้นในการใช้งานต้องระวังและความคุ้มภาวะของการใช้กรดให้พอดี ทั้งนิดความเข้มข้นของกรด อุณหภูมิและระยะเวลา เนื่องจากกรดสามารถทำลายเส้นใยได้โดยเฉพาะเส้นใยฝ้าย ดังนั้นเวลาใช้กรดในการลงเปลืองจึงต้องระมัดระวัง ต่ำลงเปลืองที่ย่อยสลายจะถูกกำจัดออกจากผ้าโดยการถางแบบปกติธรรมชาติ

3. การใช้ออนไซม์ (Enzyme desizing) เป็นวิธีการที่มีความนิยมเพิ่มขึ้นตลอดเวลา เพื่อป้องกันผลกระบวนการที่จะมีต่อสภาพแวดล้อม

oen ไซม์เป็นสารที่ได้จากสิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ ซึ่งoen ไซม์เป็นสารเคมีที่ทำหน้าที่เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา(Catalyst) ให้สารอินทรีย์สลายตัวเร็วขึ้น oen ไซม์แต่ละชนิดจะเร่งการสลายตัวของสารได้เฉพาะอย่าง oen ไซม์ที่ใช้ในการลอกเปลืองคือ แอลฟ่า-อะมิเลส ซึ่งสารจะเกิดปฏิกิริยากับเปลืองอย่างเดียว คือ oen ไซม์จะเร่งการสลายตัวของเปลืองให้เป็นน้ำตาลกลูโคสโดยไม่ทำลายหรือเร่งการสลายตัวของเซลลูโลส(เนื้อผ้า) ดังนั้นการใช้ออนไซม์ย่อยเปลืองจึงไม่ทำลายเนื้อผ้าที่เป็นเซลลูโลสเป็นผลให้ผ้าไม่เปื่อย แต่มีข้อเสียคือใช้ร่วมกับสารเคมีอื่นๆ ได้ไม่ดี

4. การใช้สารออกซิไดซิ่ง (Oxidative desizing)สารออกซิไดซิ่ง (Oxidizing Agent)เป็นสารประกอบประเภทเปอร์ซัลเฟตหรือเปอร์ออกไซด์ เช่นไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์(H_2O_2)โซเดียมเปอร์ซัลเฟต($Na_2S_2O_8$) โปแพดสเซียมเปอร์ซัลเฟต ในโรงงานก็นิยมใช้วิธีการนี้ เนื่องจากข้อดีของใช้กับกุ่มน้ำคือ จะได้ผ้าที่ขาวกว่าวิธีอื่นๆ เพราะสารกุ่มน้ำยังทำหน้าที่ฟอกขาว(Bleaching)ไปในตัวได้ด้วย สารออกซิไดซิ่งนอกจากจะสามารถย่อยสลายเปลืองได้แล้วแต่ในขณะเดียวกันก็สามารถย่อยสลายเส้นใยได้เช่นเดียวกัน ถ้าหากใช้ในปริมาณที่มากเกินไปหรือสภาพรุนแรงเกินไป

หลักการทำงาน

เปลืองจะต้องเป็นสารโมเลกุลใหญ่ อาจกล่าวได้ว่าไม่ละลายน้ำ หากต้องการให้ละลายน้ำได้ต้องทำให้ขนาดโมเลกุลเล็กลงด้วยการย่อยสลายโดยเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมี

เปลือง(starch) → การเปลี่ยนแปลงทางเคมี → สารละลาย(น้ำตาล)
โดยวิธีที่นิยมทำกันในอุตสาหกรรมคือ

1. การใช้ออนไซม์ (Enzyme desizing) เป็นวิธีการที่มีความนิยมเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากเหตุผลเรื่องผลกระทบที่จะมีต่อสภาพแวดล้อมนั้นน้อย

เอนไซม์เป็นสารที่ได้จากสิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ ซึ่งเอนไซม์เป็นสารเคมีที่ทำหน้าที่เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา(Catalyst) ให้สารอินทรีย์สลายตัวเร็วขึ้น เอนไซม์แต่ละชนิดจะเร่งการสลายตัวของสารได้เฉพาะอย่าง ดังนั้นเวลาเกิดปฏิกิริยากับสารจะเกิดปฏิกิริยากับแป้งอย่างเดียว คือเอนไซม์จะเร่งการสลายตัวของแป้งให้เป็นน้ำตาลกลูโคสโดยไม่ทำลายหรือเร่งการสลายตัวของเชลลูโลสซึ่งเป็นส่วนประกอบของเส้นใยธรรมชาติ ดังนั้นการใช้เอนไซม์ย่อยแป้งจึงไม่ทำลายเนื้อผ้าที่เป็นเชลลูโลสซึ่งทำให้ผ้าไม่เปื่อย

ตัวแปรที่มีผลต่อการทำงานของลอกแป้งโดยการใช้เอนไซม์

1. ชนิดเอนไซม์
2. ความเข้มข้นของเอนไซม์
3. ปริมาณเอนไซม์
4. อุณหภูมิ
5. ความเป็นกรด-ด่างของน้ำ
6. ปริมาณเกลือ
7. ระยะเวลาของการลอกแป้ง
8. ชนิดของผ้า

เอนไซม์ที่ใช้ลอกแป้ง แบ่งออกเป็น 2 ชนิดตามอุณหภูมิที่ใช้

1. เอนไซม์ธรรมชาติหรือเอนไซม์ที่ใช้อุณหภูมิต่ำ(Normal Enzyme) สามารถย่อยแป้งได้ตั้งแต่อุณหภูมิ 40°C ถึง 75°C เมื่ออุณหภูมิเกิน 75°C ปฏิกิริยาในการย่อยแป้งลดลง เมื่ออุณหภูมิเกิน 90°C เอนไซม์จะหมดประสิทธิภาพในการย่อยแป้ง

2. เอนไซม์อุณหภูมิสูง(High Temperature Enzyme,HT) ย่อยแป้งได้ตั้งแต่อุณหภูมิ 80°C ขึ้นไป โดยทั่วไปใช้งานที่อุณหภูมิ 90°C -100°C

ซึ่งเอนไซม์อุณหภูมิสูงมีปฏิกิริยาในการย่อยสลายแป้งเร็วกว่าเอนไซม์ธรรมชาติดังนั้นถ้าต้องการลอกแป้งที่อุณหภูมิสูงใช้เวลาสั้น ควรเลือกใช้เอนไซม์อุณหภูมิสูง แต่ถ้าต้องการลอกแป้งที่อุณหภูมิต่ำและมีเวลานาน ควรเลือกใช้เอนไซม์ธรรมชาติ

การย่อยแป้งที่มีประสิทธิภาพ ผ้าต้องเปียกได้อย่างดี สารเคมีต้องมีความเข้มข้นพอเพียงและซึมเข้าไประหว่างเส้นใยผ้าได้ ดังนั้นการลอกแป้งที่ทำกับผ้าดินน้ำซึ่งซึมน้ำได้ไม่ดี จึงต้องใช้น้ำสนับทำหน้าที่เป็นสารช่วยเปียกและซึมน้ำ(Wetting Agent) ร่วมด้วยทำให้สารที่ถูกย่อยแล้วสามารถล้างออกได้หมด

น้ำสนับที่ใช้กับเอนไซม์ควร มีสมบัติดังนี้

- มีความสามารถในการทำเปียกได้เร็ว(โดยเฉพาะกับวิธีชุ่มแพด)

- เข้ากันได้กับเอนไซม์
- มีความสามารถในการเป็นอิมัลซิไฟอิง และกระจายตัวได้
- มีฟองน้ำอย

วิธีการลอกเปลือกสำหรับนำที่ใช้กับเอนไซม์ควรมีความกระด้างเล็กน้อย ค่าปริมาณแคลเซียมอ่อน Ca^+ อยู่ระหว่าง 50-70 ppm และมีค่า pH เป็นกลาง จะทำให้เอนไซม์มีความคงทนมากขึ้นย่อยเปลือกทำได้มากขึ้น

อัตราการลอกเปลือกขึ้นอยู่กับความเป็นกรด ค่า (pH) เวลาและอุณหภูมิที่ใช้ ซึ่งการใช้เอนไซม์ในปริมาณที่มากเกินความจำเป็นนั้นไม่ได้ช่วยให้การลอกเปลือกทำได้รวดเร็วขึ้น การใช้งานเอนไซม์มักจะเจาะจงกับค่าความเป็นกรด-ค่า (pH) ค่าหนึ่งๆ และอุณหภูมิที่ใช้งาน

ตัวอย่างการใช้งาน

สำหรับเอนไซม์ธรรมชาติ

- Winch Method L:R = 10:1

A.M.E.85	:	0.5-2	g/l
Scour NF-60 (Wetting Agent)	:	0.5-1	g/l
Mequest WZN(Complexing Agent)	:	0.5-1	g/l
Treating Temp	:	65-70°C	
Treating Time	:	45-60 นาที	

- Jigger Method L:R = 3:1

A.M.E.85	:	1-3	g/l
Scour NF-60 (Wetting Agent)	:	1-2	g/l
Mequest WZN(Complexing Agent)	:	1-2	g/l
Treating Temp	:	75°C	
Treating Time	:	4-6 ends	

- Cold-Pad-Batch (CPB) 100% pick up

A.M.E.85	:	1-5	g/l
Scour NF-60 (Wetting Agent)	:	2-3	g/l
Treating Temp	:	65-70°C	
Batch Time	:	6-12 hours	

ສໍາหารັບເອນໄຊມ້ອນຫຼຸມສູງ

- Continuous Pad-Steam for Desizing

Hot wash	:	At 90oC x 20 sec
Cold wash	:	At Room Temp x 7 sec
		Pick up Difference 20-30%
Absorption	:	At Room Temp x7 sec
Steaming	:	At 70o-80oC x 30xsec
Hot Rinse	:	At 90oC x 10-20xsec
Cold Rinse	:	At Room Tempx7 sec
A.M.E. 85	:	3-10 g/l

Non-ionic Wetting Agent(ScourNF-60) : 2-5g/l

- Jigger for Desizing L:R = 3:1

HT-36	:	2-5	g/l
Scour NF-60 (Wetting Agent)	:	1-2	g/l
Mequest WZN(Complexing Agent)	:	0.5-1	g/l
Treating Temp	:	90°-100°C	
Treating Time	:	2-4 ends	

- Winch for Desizing L:R = 10:1

HT-36	:	1-3	g/l
Scour NF-60 (Wetting Agent)	:	0.5-1	g/l
Mequest WZN(Complexing Agent)	:	0.5-1	g/l
Treating Temp	:	90°-95°C	
Treating Time	:	15-30 min	

ຂໍ້ມູນ : ການຄວບຄຸມຄຸນກາພາງານເຕີຣີມສິ່ງທອເພື່ອກາຮັມພິມພ ; ເກນມ ພິພັດນີ້ປັນຍານຸກູດ.

ປະມາດເອນໄຊມ້ອນຫຼຸມແລະສາຮຕ່າງໆທີ່ໃຊ້ຂຶ້ນອູ້ກັບປະມາດແປ້ງບນັກແລະ
ວິທີກາໃໝ່ ປະມາດເອນໄຊມ້ອນຫຼຸມແລະສາຮຕ່າງໆທີ່ກຳຫັດໄວ້ໃນສູຕຣເປັນເພີ່ງແນວທາງສໍາຫັກກາທົດລອງ
ເທົ່ານັ້ນ ຄ່າທີ່ເໜັກສົມຕ້ອງໄດ້ຈາກພົດລອງໃນທົ່ວງປົງບັດກາຮັມໂຮງງານຫົວໜ້າເຊື່ອຫາລູໃນ
ໂຮງງານ ໂດຍຢືດສກວາກກາຮັມສົມຕ້ອງໃນໂຮງງານເປັນເກນທີ່ ເພຣະປະມາດສາຮໃນພົດກັນທີ່ໃຊ້ແຕ່ລະ
ບຣິ່ນທີ່ໄມ່ເທົ່າກັນ

2. การใช้สารออกซิไดซิ่ง (Oxidative desizing)

ตัวแปรที่มีผลต่อการทำงานของลอกแป้งโดยการใช้สารออกซิไดซิ่ง

1. ชนิดสารออกซิไดซิ่ง
2. ความเข้มข้นของสารออกซิไดซิ่ง
3. ปริมาณสารออกซิไดซิ่ง
4. อุณหภูมิ
5. ระยะเวลาของการลอกแป้ง
6. ชนิดของผ้า

❖ การลอกแป้งด้วยไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์(H_2O_2)นิยมสำหรับการฟอกขาวผ้า แต่ก็สามารถนำมาเป็นสารลอกแป้งพีวีเอได้ การนำไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์มาใช้การกำจัดแป้งจะใช้ร่วมกับโซดาไฟ ซึ่งโซดาไฟเป็นตัวเร่งให้ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์สลายตัว ปฏิกิริยาจึงเกิดเร็วขึ้น แต่เมื่อพีวีเอสัมผัสกับโซดาไฟทำให้พีวีเอกลายเป็นเมือกเหนียว จับทึ่ผ้า ถังออกยาก ทำให้ไม่สามารถกำจัดพีวีเอออกหมด จึงควรใช้โซดาไฟที่ปริมาณน้อยหรือใช้สารที่มีความด่างอ่อน เช่น โซดาแอช(Na_2CO_3)แทน ซึ่งการลอกแป้งด้วยโซดาแอชนี้อุณหภูมิในอ่างน้ำล้างมือทิพลดต่อการกำจัดพีวีเอ อุณหภูมิในอ่างน้ำล้างที่สูงกว่ากำจัดพีวีเอได้ดีกว่า

❖ การลอกแป้งด้วยสารเปอร์ซัลเฟต($-S_2O_8$)สารเปอร์ซัลเฟตที่ใช้มี 3 ชนิดคือ โซเดียมซัลเฟต($Na_2S_2O_8$) โปตัสเซียมเปอร์ซัลเฟต($K_2S_2O_8$) และแอมโมเนียมเปอร์ซัลเฟต($(NH_4)_2S_2O_8$) ในจำนวนสารเปอร์ซัลเฟตทั้ง 3 ชนิดนี้โซเดียมเปอร์ซัลเฟตนิยมนำมาใช้ในการลอกแป้งมากที่สุด การลอกแป้งด้วยสารเปอร์ซัลเฟตต้องตามด้วยโซดาไฟ จึงทำให้การย้อมแป้งสมบูรณ์

การลอกแป้งด้วยสารโซเดียมเปอร์ซัลเฟต($Na_2S_2O_8$) สารเปอร์ซัลเฟตจะสลายตัวอย่างช้าๆ ในน้ำเย็น และนำไปที่อุณหภูมิสูงขึ้น(สูงกว่า $60^{\circ}C$) การสลายตัวจะเร็วขึ้น การนำสารเปอร์ซัลเฟตมาใช้ในการย้อมแป้ง สามารถใช้ฟอกเส้นใยโปรตีนธรรมชาติ เช่น ไนนากะ (ใช้ร่วมกับไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์) ซึ่งเป็นสารย้อมและย้อมชาร์มชาติและพีวีเอในกระบวนการลอกแป้งโดยใช้ร่วมกับด่าง และยังเป็นตัวกระตุ้นโซเดียมคลอไรด์ในการฟอกแบบหมักของเส้นใย เชลลูโลส และเส้นใยพสมของเชลลูโลส เช่น T/C

การลอกแป้งด้วยเปอร์ซัลเฟตโดยใช้ร่วมกับโซดาไฟให้ผลดีกว่าใช้ร่วมกับโซดาแอส ถ้าใช้ปริมาณเปอร์ซัลเฟตสูงเกินไปทำให้การลอกแป้งได้ผลดีแต่ทำให้ผ้าเปื่อยได้ แต่ถ้าใช้ปริมาณโซดาไฟมากเกินไป กลับทำให้ผลการลอกแป้งลดลง

เพื่อให้การดูดซึมน้ำของผ้าดีขึ้น มีแบ่งเหลือน้อยลง ให้ลอกแป้งโดยการหมักเปอร์ซัลเฟตกับไฮโดรเจน Peroxide แล้วจึงตามด้วยการกำจัดสิ่งสกปรกด้วยเปอร์ซัลเฟต-โซดาไฟ แบบอบไอน้ำ โดยที่การหมักไม่จำเป็นต้องผ่านการซักมาก่อน

การลอกแป้งด้วยเปอร์ซัลเฟตสามารถลอกได้ทั้งแป้งธรรมชาติและพีวีโอ แต่มีข้อควรระวังคือ ถ้าใช้ปริมาณที่ไม่ถูกต้องก็ทำให้เส้นใยเซลลูลาสเปื้อยสูญเสียความเหนียวไปได้ส่วนข้อดีของการใช้เปอร์ซัลเฟตคือ สามารถใช้ร่วมกับเคมีอื่นๆ ได้ เช่น โซดาไฟ ไฮโดรเจน Peroxide โซดาไฟ จึงสามารถทำให้กระบวนการเตรียมผ้าที่มีอยู่หลายขั้นตอนรวมเป็นขั้นตอนที่สั้นลงได้

สำหรับการลอกแป้งด้วยเครื่องจักรแบบต่อเนื่อง อุณหภูมิของอ่างเคมี (Saturator) ไม่ควรสูงกว่า 43°C ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เปอร์ซัลเฟตถูกออกม่าด้วย โดยที่สารเปอร์ซัลเฟต 1 กิโลกรัมถูกออกม่าด้วย 0.4 กิโลกรัม ดังนั้น ในอ่างเคมีจึงควรระวัง ถ้าทำ Oxidative Scouring ควรเพิ่มปริมาณโซดาไฟให้มากขึ้นเพื่อกำจัดกรดที่เกิดขึ้นนี้ด้วย ส่วนถังเติมเคมี (Feeding Tank) ให้แยกถังใส่โซดาไฟ และเปอร์ซัลเฟตให้อยู่คนละถัง

ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
แป้งลอกออกไม่หมด	การประมาณปริมาณแป้งของผ้าผิดพลาด	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มจุดตรวจสอบผ้าเพื่อดูปริมาณแป้งที่อยู่ในผ้า - เปลี่ยนจุดตรวจสอบผ้าเพื่อดูปริมาณแป้งที่อยู่บนผ้า
	การคำนวณสารลอกแป้งที่ใช้ผิดพลาด <ul style="list-style-type: none"> - เอนไซม์หรือสารออกซิไดซิ่งปริมาณน้อย - สารWetting Agentน้อย - สารComplexing Agentน้อย - อุณหภูมิของสารลอกแป้งต่ำ - เวลาที่ผ้าอยู่กับสารลอกแป้งน้อย - สารเคมี อุณหภูมิ และเวลาที่ใช้ไม่สัมพันธ์กัน 	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดลองเท่านั้น) - ทดลองทำการลอกแป้งปริมาณน้อยก่อน

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
แบ่งลอกออกไม่หมด	การคำนวณถังน้ำหลังจากผ่านลอกแบ่งผิดพลาด <ul style="list-style-type: none"> - ถังน้ำจำนวนน้อยครั้ง - เวลาที่ผ้าอยู่กับน้ำล้างสั้น - ปริมาณน้ำล้างน้อย - อุณหภูมิของน้ำล้างต่ำ 	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการลอกแบ่งปริมาณน้อย ก่อน
	การทำงานของCensorผิดพลาด	มีระยะเวลาตรวจสอบCensor
	pHของน้ำไม่เป็นกลาง	มีการตรวจสอบpHของน้ำอย่างเสมออาจจะเป็น วัสดุค่าpH ตอบเช้าและตอบสาย
	ผ้าที่ใส่เครื่องจำนวนมากไป	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบว่าน้ำหนักของผ้าแต่ละร่องผ้าก่อนเขียนใบสั่งการลอกแบ่ง - ตรวจสอบน้ำหนักของผ้าก่อนใส่เครื่องลอกแบ่ง
ผ้าเปื้นทราบ	การประมาณความสกปรกของผ้าผิดพลาด	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มจุดตรวจสอบผ้าเพื่อคุ้มครองสกปรกที่อยู่ในผ้า - เปลี่ยนจุดตรวจสอบผ้าเพื่อคุ้มครองสกปรกที่อยู่ในผ้า
	การคำนวนสารลอกแบ่งที่ใช้ผิดพลาด <ul style="list-style-type: none"> - เอนไซม์หรือสารออกซิไดซิ่งปริมาณน้อย - สารWetting Agentปริมาณมาก - สารComplexing Agentมากไป 	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการลอกแบ่งปริมาณน้อย ก่อน

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
ผ้าเปื้น草原	<ul style="list-style-type: none"> - เวลาที่ผ้าอยู่กับสารลอกแป้งนาน - สารเคมี อุณหภูมิ และเวลาที่ใช้ไม่สัมพันธ์กัน 	
	<p>การคำนวณถึงน้ำหนังจากผ่านสารลอกแป้งผิดพลาด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถึงน้ำจำนวนน้อยครึ่ง - น้ำถึงปริมาณน้อย - อุณหภูมิของน้ำถึงไม่ถูกต้อง - เวลาที่ผ้าอยู่กับน้ำถึงถ้วน 	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการลอกแป้งปริมาณน้อยก่อน
	การทำงานของCensorผิดพลาด	มีระยะเวลาตรวจสอบCensor
	pHของน้ำไม่เป็นกลาง	เพิ่มการตรวจสอบpHของน้ำ
ผ้าที่ใส่เครื่องปริมาณมากไป		<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบว่า�้ำหนักของผ้าแต่ละรสนานผ้าก่อนเขียนใบสั่งการลอกแป้ง - ตรวจสอบน้ำหนักของผ้าก่อนใส่เครื่องลอกแป้ง
	<p>การคำนวณสารลอกแป้งที่ใช้ผิดพลาด</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอนไชม์หรือสารออกซิไดซิ่งปริมาณมาก - อุณหภูมิของสารลอกแป้งสูง - เวลาที่ผ้าอยู่กับสารลอกแป้งนาน - สารเคมี อุณหภูมิ และเวลาที่ใช้ไม่สัมพันธ์กัน 	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการลอกแป้งปริมาณน้อยก่อน
ผ้าเปื้อย (Hardnessน้อยกว่าที่ต้องการ)		

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
ผ้าเปื้อย (Hardnessน้อยกว่าที่ต้องการ)	การคำนวณถังน้ำหดลังจากผ่านสารลอกแป้งพิคพลาด <ul style="list-style-type: none"> - เวลาที่ผ้าอยู่กับน้ำล้างนาน - ถังน้ำจำนวนมากครั้ง - อุณหภูมิของน้ำล้างสูงไป 	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ขัดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการลอกแป้งปริมาณน้อยก่อน
	การทำงานของCensorพิคพลาด	มีระยะเวลาตรวจสอบCensor
	pHของน้ำไม่เป็นกลาง	ตรวจสอบpHของน้ำมากขึ้น
	ผ้าที่ใส่เครื่องปริมาณน้อยไป	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบว่า้น้ำหนักของผ้าแต่ละร่องผ้าก่อนเขียนใบสั่งการลอกแป้ง - ตรวจสอบน้ำหนักของผ้าก่อนใส่เครื่องลอกแป้ง
	ผ้าผ่านการReprocessหลายครั้ง	ลดการลอกแป้งซ้ำ กำจัดความพิคพลาดต่างๆ
ผ้าเปื้อนรอยน้ำมัน	รถที่ขนผ้าเป็นสนิม	เปลี่ยนหรือซ่อมแซมรถขนผ้าที่เป็นสนิม
	ภายในเครื่องซกร่มอุปกรณ์บางตัวเป็นสนิม	เปลี่ยนหรือซ่อมแซมอุปกรณ์ที่เป็นสนิม

การกำจัดสิ่งสกปรก(Scouring)

บทนำ

การกำจัดสิ่งสกปรก(Scouring)หมายถึง การกำจัดไบมันและสารปนเปื้อนต่างๆ เช่นสารประกอบพวกเกลือทั้งอินทรีย์และอนินทรีย์ เพื่อให้เส้นใยมีการดูดซึมน้ำได้ดี เป็นง่ายและสามารถดูดติดสีและสารเคมีต่างๆ ได้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีคุณสมบัติเหมาะสมกับกระบวนการผลิตขึ้นต่อไป เช่น การข้อม การพิมพ์ เป็นต้น ซึ่งการกำจัดสิ่งสกปรกเจือปน(Scouring) มีความจำเป็นกับเส้นใยทุกชนิดเนื่องจากเส้นใยทุกชนิดมีสิ่งสกปรกเจือปนติดมาเสมอหากบ้างน้อยบ้าง ดังนั้นจึงทำให้กรรมวิธีการกำจัดสิ่งสกปรกในผ้าแต่ละชนิดไม่เหมือนกัน ซึ่งโดยปกติแล้วเส้นใยธรรมชาติจะมีสิ่งสกปรกเจือปนมากกว่าเส้นใยประดิษฐ์ จึงต้องใช้วิธีหรือสารที่รุนแรงกว่า

ส่วนใหญ่การกำจัดสิ่งสกปรกในขันตอนนี้จะเน้นที่เส้นใยฝ้ายหรือเส้นไยผสมที่มีส่วนผสมเป็นเส้นใยฝ้าย เนื่องจากเส้นใยฝ้ายจะมีสิ่งสกปรกเจือปนติดมากจากธรรมชาติประมาณ 8-12% ของน้ำหนักเส้นใยทั้งหมด สิ่งสกปรกที่สำคัญประกอบด้วยสารพิธ์ผึ้ง(Wax) ปิธ์ผึ้งเทียม(Wax-like Substance) สารพวกเปลติน โปรตีน เศษเม็ดฝ้าย เศษใบไม้ เป็นต้น

สำหรับการกำจัดสิ่งสกปรกเจือปนจากพวกลงสังเคราะห์ เช่น โพลีอีสเตอร์ ในตอนนี้สามารถกระทำได้ง่ายกว่าฝ้าย เนื่องจากเส้นใยเหล่านี้อยู่ในสภาพที่ค่อนข้างสะอาดอยู่แล้ว สิ่งสกปรกเจือปนที่มีส่วนมากเป็นเพียงพวกลารหล่อลื่นที่ถูกเติมเข้าไปในช่วงปั๊ดสายและห่อผ้าเท่านั้น สารหล่อลื่นเหล่านี้สามารถกำจัดออกได้ด้วยการต้มในน้ำที่มีสารซักฟอก(น้ำสบู่หรือเพิ่มโซดาแอลกอฮอล์อย่าง) และตามด้วยการซักล้างในน้ำสะอาด

สารเคมีที่ใช้ในการกำจัดสิ่งสกปรก

โซดาไฟ (Sodium Hydroxide:NaOH)

โดยที่โซดาไฟทำหน้าที่ทำปฏิกิริยากับไขมันให้เป็นสบู่ที่ละลายน้ำได้ นอกจากนี้สารละลายโซดาไฟที่ร้อนจะทำให้เส้นใยพองตัว สิ่งสกปรกในเส้นใยบางส่วนจะถูกเปลี่ยนเป็นสารที่ละลายน้ำได้ บางส่วนถูกกำจัดออกไปเป็นสารแขวนลอยซึ่งจะถูกกำจัดออกได้ง่ายขึ้น

ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกิดปฏิกิริยานี้ ได้แก่ ความร้อน นอกจานนี้ด้วยกำจัดสารอื่นๆ อีก เช่น โปรตีน เพกทิน สารลงแป้งที่ตกค้าง เกลือแร่ต่างๆ ให้ละลายหลุดออกมาน้ำสบู่(Detergents)

น้ำสบู่(Detergents) เป็นสารเคมีประเภทเชอร์แฟคแทนท์(Surfactant) มีคุณสมบัติที่สำคัญคือทำให้ผ้าเปียกน้ำเร็วขึ้น สารเคมีแทรกซึมเข้าไปในเนื้อผ้าได้ง่ายและสม่ำเสมอพร้อมทั้งทำหน้าที่เป็นอิมัลซิไฟเออร์ทำหน้าที่กำจัดไขมันและสารพิธ์ผึ้ง ในลักษณะที่ทำให้เกิดเป็นอิมัลชั่น และกำจัดสิ่งสกปรกอื่นๆ ออกจากวัสดุ รวมทั้งป้องกันไม่ให้กลับไปติดบนวัสดุอีก ในน้ำสบู่นอกจากเนื้อสบู่แล้วยังมีสารเติมแต่งบางอย่าง เช่น สารกันฟอง สารเพิ่มความหนืดเติมลงไปด้วยเพื่อปรับน้ำสบู่ให้มีความเหมาะสมต่อการใช้งาน

น้ำสบู่แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ พวกลที่ไม่มีประจุไฟฟ้า (nonionic detergents) พวกลมีประจุลบ(anionic detergents) พวกลที่มีประจุบวก(cation detergents) และพวกลที่มีประจุลบและบวก(amphoteric detergents) แต่ละกลุ่มนี้มีคุณสมบัติแตกต่างกันออกไป ได้แก่ ความสามารถในการแทรกซึม(penetration property) ความสามารถในการซักล้าง(detergency property) ความสามารถในการเกิดอิมัลชั่น(emulsifying property)

การเลือกใช้น้ำสบู่ร่วมกับเคมีอื่นๆ จึงควรเลือกให้เหมาะสมกับสภาพของโรงงานนั้นๆ

สารจับโลหะ(Complexing Agent)หรือสารซีเควสเตอริง(Sequestering Agent) สารซีเควสเตอริง มีลักษณะเด่นคือสามารถจับกับประจุบวกได้ดี โดยนับตัวกับอิออนของโลหะเกิดเป็นสารประกอบเชิงซ้อนซึ่งมีความเสถียรมากและละลายน้ำได้

ทำหน้าที่จับอิออนของโลหะ แก้ไขกระด่างรวมทั้งทำหน้าที่กระจายสิ่งสกปรก โดยทั่วไปน้ำที่นำมาใช้อาจมีอิออนของโลหะอยู่ เช่น Ca^{2+} , Mg^{2+} , Fe^{3+} , Cr^{2+} , Mn^{2+} โดยอาจมาจากเครื่องจักร ภาชนะบรรจุ ผ้า เคมี เป็นต้น อิออนเหล่านี้ในสภาพค่าปกติจะเกิดตะกอนไฮดรอกไซด์ที่ไม่ละลายน้ำ ซึ่งมีผลเสียต่อการฟอกย้อมสีได้ ถ้ากำจัดออกไม่หมด ด้วยเหตุนี้จึงสามารถกำจัดอิออนของโลหะออกจากน้ำได้

ในการเตรียมสิ่งทอมีการใช้เคมีต่างๆร่วมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดเครื่องจักรที่ใช้ ชนิดของผ้าที่นำมาผ่านกระบวนการ

หลักการทำงาน

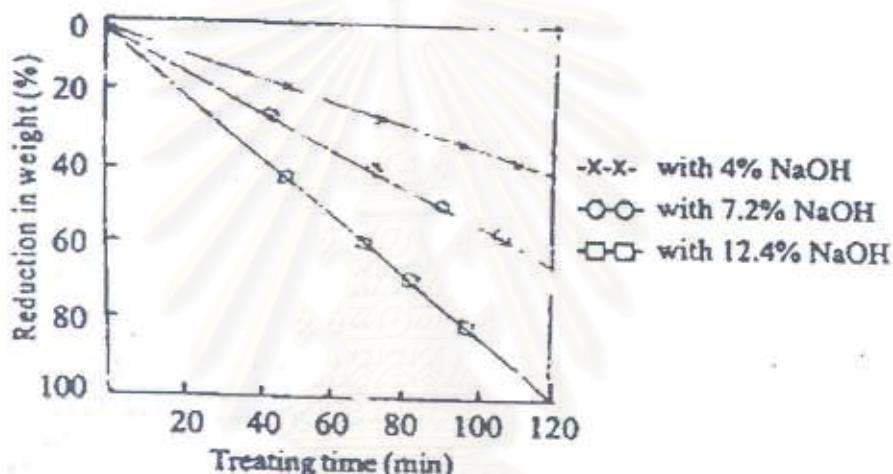
การกำจัดสิ่งสกปรกและไขมัน กระทำโดยการเปลี่ยนไขมันให้เป็นสารที่ละลายน้ำได้และกระทำให้เกิดการรวมตัวกันน้ำที่เรียกว่า อิมัลชัน (Emulsion) ส่วนสารอื่นก็กำจัดโดยการทำปฏิกิริยาเคมี

โดยทั่วไปการกำจัดสิ่งสกปรกบนเส้นใยฝ้าย ทำได้โดยต้มผ้าด้วยสารละลายโซดาไฟปริมาณ 3% ของน้ำหนักผ้าอุณหภูมิอย่างต่ำ 85 °C เวลา 45-60นาที การต้มผ้าด้วยสารสารละลายโซดาไฟที่ร้อน สารคาร์บอนไฮเดรตได้แก่ สารไฮซิ่งประเภทแป้งที่เหลือมาจากการลอกแป้งจะถูกย่อยด้วยปฏิกิริยาไฮดรอลิกซ์เป็นสารที่ละลายน้ำได้ สารแพกตินถูกย่อยเป็นเมทิลแอลกอฮอลล์และกรดกาแลคทูโรทิก สารโปรตีนถูกย่อยเป็นกรดอะมิโน พวกรดไขมันถูกทำปฏิกิริยากลายเป็นสนนู (Soap) มีเพียงชิ้นเดียวที่ยังไม่ถูกย่อยลายโดยโซดาไฟ ชิ้นเดียวเป็นสารที่ไม่ชอบน้ำที่เคลื่อนอยู่บนผิวของเส้นใยจึงทำให้ไข่ฝ้ายไม่ซึมน้ำ ชิ้นเดียวที่ยังไม่ถูกย่อยเป็นกรดอะมิโน จึงทำให้ชิ้นเดียวที่ยังไม่ถูกย่อยเหลวไม่ติดแน่นกับเส้นใย ชิ้นเดียวสามารถกำจัดได้โดยทำให้เป็นอิมัลชันด้วยเหตุนี้จึงเป็นต้องเติมน้ำสนนู ที่ทำหน้าที่อิมัลซิไฟเออร์ให้ดีลงไปพร้อมกับการต้มโซดาไฟเพื่อกำจัดชิ้นเดียวที่ยังไม่ถูกย่อย

ตัวอย่างการกำจัดสิ่งสกปรกของผ้าชนิดต่างๆ ข้อมูล : โครงการสำรวจและรวบรวมข้อมูลในอุตสาหกรรมเพื่อใช้เป็นแนวทางการกำหนดมาตรฐานสำหรับอุตสาหกรรม ; มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

เส้นใยฝ้าย(Cotton) โดยทั่วไปการกำจัดสิ่งสกปรกทำได้โดยต้มผ้าด้วยสารละลายโซดาไฟและสนนู ปริมาณโซดาไฟที่ใช้อยู่ประมาณ 3% ของน้ำหนักผ้า อุณหภูมิอย่างต่ำ 85 °C เวลา 45-60 นาที

เส้นใยโพลีเอสเตอร์ (Polyester) การกำจัดสิ่งสกปรกจะใช้สารละลายอัลคาไล (โซดาไฟ, โซดาแอลช หรือ แอมโมเนียมไฮดรอกไซด์) ความเข้มข้น 2 g/L ควรกระทำที่อุณหภูมิ 75-80 °C เป็นเวลา 30-60 นาที หรือทำการ Scouring ด้วยสารซักฟอก (Detergent) ชนิดประจุลบ ความเข้มข้น 1-2 g/L ที่อุณหภูมิ 80-95 °C เป็นเวลา 20-30 นาที ในกรณีที่ใช้สารอัลคาไลเข้มข้นที่อุณหภูมิสูงๆ ควรระวังเรื่องน้ำหนักผ้าที่ลดลง เนื่องจากผ้าโพลีเอสเตอร์เมื่อแช่ตู้ในสารละลายโซดาไฟที่มีความเข้มข้น อุณหภูมิที่เหมาะสม โซดาไฟสามารถทำลายเส้นใยโพลีเอสเตอร์ ยกตัวอย่างแสดงน้ำหนักที่ลดลงของโพลีเอสเตอร์เมื่อทำการกำจัดสิ่งสกปรกที่อุณหภูมิ 100°C ด้วยโซดาไฟ

น้ำหนักที่ลดลงของโพลีเอสเตอร์เมื่อทำการกำจัดสิ่งสกปรกที่อุณหภูมิ 100°C ด้วยโซดาไฟ

เส้นใยผสมโพลีเอสเตอร์กับฝ้าย (Polyester/Cotton Blends) การกำจัดสิ่งสกปรกในเส้นใยประเภทนี้กำจัดได้ด้วยสารซักล้าง

อุปกรณ์	ส่วนประกอบสารซักล้างและเงื่อนไขสภาวะการทำงาน
เครื่องจิกเกอร์	โซดาไฟ(NaOH) ความเข้มข้น 3% ที่อุณหภูมิ 70°C เป็นเวลา 90 นาที หรือที่อุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 15 นาที
เครื่องจิกเกอร์	โซดาแอลช(Na_2CO_3) ความเข้มข้น 5-10 g/L และสบู่ ความเข้มข้น 2-5 g/L ที่สภาวะอุณหภูมิต้มเดือด หรือสารโซดาไฟ(NaOH) 2-5 g/L และสบู่ 2-5 g/L ที่อุณหภูมิ 75°C
เครื่องวินช์(Winch)	NaOH 1-2 g/L หรือ Na_2CO_3 2-5 g/L ที่อุณหภูมิ 75°C
เครื่องPad-Steam	โซดาแอลช 5-10 g/L และสบู่ 2-5 g/L ที่ 100% Pick-up ทำการอบไอน้ำที่อุณหภูมิ 100°C เป็นเวลา 30-60 นาที

สารไตรโซเดียมฟอสเฟตสามารถนำมาใช้เป็นสารอัลคาไลได้และใช้ร่วมกับสารละลายอิมัลซิไฟเออร์ได้ สารอัลคาไลชนิดไฮดรเจนเปอร์ออกไซด์สามารถนำมาใช้เป็นสารซักล้างในกระบวนการร่วมระหว่างขั้นตอนการ Scouring และ Bleaching เพื่อลดขั้นตอนการผลิตได้

เส้นใยผสมโพลีอีสเตอร์กับขนสัตว์ (Polyester/Wool Blends) การกำจัดสิ่งสกปรกสามารถทำได้ทั้งในเครื่องแบบหมุนผ้าเป็นวงกลม rope form หรือแบบแผ่นห้ากว้าง Open-width ด้วยสารละลายที่ประกอบด้วยสบู่อัลคิลฟินอลโพลีไกลคอลชนิดไม่มีประจุ 0.5-1% และ $\text{NH}_4(25\%)0.25-0.5 \text{ mL/L}$ หรือทำการซักล้างด้วยโซดาแอกซ์

เส้นใยผสมโพลีอีสเตอร์กับอะคริลิก(Polyester/Acrylic Blends)สามารถทำได้ทั้งสารละลายที่เป็นกรดอ่อนหรือสารละลายอัลคาไลที่ประกอบด้วยสบู่ประจุลบและชนิดไม่มีประจุ 0.5-1 g/L หลักจากนั้นทำการปรับสภาพความเป็นกรดค่า ph ให้ผ้าเป็นกลางด้วยกรดอะซิติก pH 5-6 ที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 20-30นาที หรือใช้สารแอมโมเนียม pH 7-8 หรือโซดาแอกซ์ที่ระดับอุณหภูมิ 40-50°C เป็นเวลา 20-30นาที ปริมาณของสบู่ที่ใช้ขึ้นอยู่ปริมาณระดับความสกปรกปนเปื้อน(degree of soiling) ควรซักล้างจนกระทั้งผ้าไม่มีสกปรกด้วย

เส้นใยผสมโพลีอีสเตอร์กับไหม(Polyester/Silk Blends)สามารถกำจัดสิ่งสกปรกด้วยสารสารละลายที่ประกอบด้วยสบู่ชนิดไม่มีประจุ 1 g/L และ $\text{NH}_3(25\%) 1 \text{ mL/L}$ ที่อุณหภูมิ 50°C โดยกระทำภายใต้สภาวะที่เกิดแรงดึงให้น้อยที่สุด

เส้นใยผสมเส้นใยวิสโคลส(Blends containing viscose)โดยทั่วๆไปเส้นใยวิสโคลสหรือเรยอนจะผสมกับผ้ายเพื่อให้ได้คุณสมบัติทางกายภาพและคุณสมบัติทางเคมีตามที่ต้องการ

ชนิดเส้นใยผสม	สารซักล้างและสภาวะการผลิต
วิสโคลส/ผ้าย	สบู่ 0.1% และ NaOH 0.1% ที่สภาวะอุณหภูมิเดือด เวลา 1 ชม.
วิสโคลส/ขนสัตว์	สบู่ชนิดไม่มีประจุ 3% และ NH_3 (ความเข้มข้น 0.88) 1 mL/L ที่สภาวะอุณหภูมิ 40-45°C เวลา 15-20 นาที
วิสโคลส/อะซิติก	สบู่ 0.2% และ แอมโมเนียมไฮดรอกไซด์(ความเข้มข้น 0.88) 0.2% ที่สภาวะอุณหภูมิ 90°C เวลา 30 นาที
วิสโคลส/อะคริลิก	สารซักฟอกสั่งเกราะห์ 2-5% และ โซเดียมอะซีเตตหรือกรดอะซิติก (pH 5.5-6) 0.5% ที่สภาวะอุณหภูมิ 90°C เวลา 30 นาที
วิสโคลส/ไนลอน	สบู่หรือสารสั่งเกราะห์ 2-5% และ ไตรโซเดียมฟอสเฟต 2-5% ที่สภาวะอุณหภูมิ 40-70°C เวลา 30 นาที
วิสโคลส/โปรตีน สั่งเกราะห์	สารซักฟอกสั่งเกราะห์ 0.25% และ โซเดียมอะซีเตตหรือกรดอะซิติก (pH 5.5-6) 0.5% ที่สภาวะอุณหภูมิ 50°C เวลา 30 นาที

เส้นใยพสมอะคริลิกกับขนสัตว์(Acrylic/Wool Blends) สนู๊ชnid ไม่มีประจุ 1 g/L และกรดอะซิติกความเข้มข้น(80%) 0.5 mL/L ทำที่อุณหภูมิสูงสุดไม่เกิน 60°C เป็นเวลา 30นาที

เส้นใยพสมอะคริลิกกับเซลลูโลส(Acrylic/Cellulose Blends) กระทำที่อุณหภูมิสูงสุดไม่เกิน 60°C เป็นเวลา 30 นาที โดยใช้สนู๊ชnid ไม่มีประจุ 1 g/L และกรดอะซิติกความเข้มข้น 80% 0.5 mL/L หรือในกรณีที่ทำการลอกแป้งและกำจัดสิ่งสกปรกด้วยสนู๊ชnid ไม่มีประจุ 1 g/L และสารไตรโซเดียมฟอสเฟต 1 g/L กระทำที่อุณหภูมิ 60°C เป็นเวลา 30 นาที

เส้นไนโอลอน(nylon) กระบวนการซักล้างแบบไม่ต่อเนื่อง(Batch Process) ด้วยสนู๊ชnid ไม่มีประจุ(Non-ionic detergent) 2-3 g/L , สนู๊ชnid มีประจุลบ(Anionic detergent) 1-2 g/L และโซดา แอกซ 1-3 g/L ที่อุณหภูมิ 70°C เป็นเวลา 20-30 นาที และสำหรับกระบวนการซักล้างแบบต่อเนื่อง (Continuous Process) ควรกำจัดสิ่งสกปรกด้วยสนู๊ชnid ไม่มีประจุ(Non-ionic detergent)2-3 g/L , สนู๊ชnid มีประจุลบ (Anionic detergent) 1-2 g/L และโซเดียมไฟฟอสเฟต 3-6 g/L ที่อุณหภูมิ 90°C เป็นเวลา 10-20 นาที

อุณหภูมิที่ใช้ในการกำจัดสิ่งสกปรกสำหรับเส้นใยไนโอลอนขึ้นอยู่กับว่าผ้านั้นมีการผ่านกระบวนการอบเชื้อด้วยความร้อน(Heat Setting) มา ก่อนหรือเปล่า ในกรณีสำหรับผ้าที่มีการเชื้อความร้อน อุณหภูมิที่ใช้จะอยู่ช่วง 95-100°C และในกรณีที่ไม่มีการอบเชื้อความร้อนมาก่อน อุณหภูมิที่ใช้จะอยู่ช่วง 70-80°C หลังจากกำจัดสิ่งสกปรกควรล้างผ้าด้วยน้ำเย็นอุณหภูมิห้องก่อน แล้วจึงทำการล้างที่อุณหภูมิที่สูงขึ้นตามกำหนด

เส้นไยเซลลูโลสสังเคราะห์(Regenerated Cellulose) การซักล้างที่อุณหภูมิ80-90°C ด้วยสารละลายสนู๊คความเข้มข้น 0.3-0.5% พร้อมกับเติมสารละลายพากอัคค่าไลอ่อนๆ เช่นโซดาแอกซ หรือไตรโซเดียม เป็นต้น ผ้าเรือนสามารถที่จะทำการลอกแป้ง(Desizing)กำจัดสิ่งสกปรก (Scouring)และฟอกขาว(Bleaching) ไปในคราวเดียวกันด้วยเครื่อง Pad Steam ด้วยสารละลายที่มีส่วนประกอบของไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์,Caustic Soda,โซเดียมซิลิกเกต และสารช่วยเปียก ทำการอบไอน้ำเป็นเวลา 2 นาที

เส้นไยอะซีเตต(Acetate)สามารถทำได้ทั้งสารละลายที่มีส่วนผสมของสนู๊คความเข้มข้น 3 g/L และสารละลายแอมโนเนียมความเข้มข้น 25% 1 g/L ที่อุณหภูมิ 70°C เป็นเวลา 30-35 นาที

เส้นใยพสมอะซีเตตกับขนสัตว์(Acetate/Wool Blends)เส้นไยอะซีเตตที่ใช้ผสมนี้ใช้ทั้งเส้นไยอะซีเตตและไตรอะซีเตต สามารถทำด้วยสารยัลค่าไลบริเมานน้อยที่สุด ที่อุณหภูมิไม่เกิน 50°C และต้องหลีกเหลี่ยงไม่ให้เกิดการตึงหรือเกิดแรงเสียดทานทางกลในการผลิตมากเกินไป

ปัญหา/สาเหตุ/แนวทางการแก้ไข

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
ลิ้งสกปรกกำจัดไม่หมด(เวลาที่น้ำหรือน้ำลិចូកគុចមីในระยะที่กำหนดน้อยกว่าที่กำหนด)	การประมาณความสกปรกของผ้าพิเศษ การคำนวณสารซักล้างที่ใช้กำจัดลิ้งสกปรกพิเศษ <ul style="list-style-type: none"> - โซดาไฟหรือโซดาแอลส์ปริมาณน้อย - สนูปปริมาณน้อย - สารจับโลหะน้อยไป - อุณหภูมิของสารซักล้างค่อนข้างต่ำ - เวลาที่ผ้าอยู่กับสารซักล้างน้อย - สารเคมี อุณหภูมิ และเวลาที่ใช้ไม่สัมพันธ์กัน 	- เพิ่มจุดตรวจสอบผ้าเพื่อคุ้มครองสกปรกที่อยู่ในผ้า <ul style="list-style-type: none"> - เปลี่ยนจุดตรวจสอบผ้าเพื่อคุ้มครองสกปรกที่อยู่ในผ้า - คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำScouringปริมาณน้อยก่อน
	การคำนวณล้างน้ำหลักจากผ่านสารซักล้างพิเศษ <ul style="list-style-type: none"> - ใส่กรดในน้ำล้างน้อย - จำนวนครั้งล้างน้ำน้อย - เวลาที่ผ้าอยู่กับน้ำล้างสั้น - น้ำล้างปริมาณน้อย 	- คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำScouringปริมาณน้อยก่อน
การทำงานของCensorพิเศษ	มีระยะเวลาตรวจสอบCensor	
pHของน้ำกลาง	ตรวจสอบpHของน้ำมากขึ้น	
ผ้าที่ใส่เครื่องซักจำนวนมากไป		- ตรวจสอบว่าน้ำหนักของผ้าแต่ละร่องผ้าก่อนเขียนใบสั่งScouring <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบน้ำหนักของผ้าก่อนใส่เครื่องScouring

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
ผ้าเปื้นคราบ	การประเมินความสกปรกของผ้าพิเศษ การคำนวณสารซักล้างที่ใช้กำจัดสิ่งสกปรกพิเศษ	- เพิ่มจุดตรวจสอบผ้าเพื่อคุ้มครองสกปรกที่อยู่ในผ้า - เปลี่ยนจุดตรวจสอบผ้าเพื่อคุ้มครองสกปรกที่อยู่ในผ้า
	การคำนวณสารซักล้างที่ใช้กำจัดสิ่งสกปรกพิเศษ <ul style="list-style-type: none"> - โซดาไฟหรือโซดาแอลส์ ปริมาณน้อย - สนับปะริมาณมาก - สารจับโลหะมากไป - อุณหภูมิของสารซักล้างต่ำ - เวลาที่ผ้าอยู่กับสารซักล้างนาน - สารเคมี อุณหภูมิ และเวลาที่ใช้ไม่สัมพันธ์กัน 	- คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำ Scouring ปริมาณน้อย ก่อน
	การคำนวณล้างน้ำหลังจากผ่านสารซักล้างพิเศษ <ul style="list-style-type: none"> - ใส่กรดในน้ำล้างน้อย - จำนวนครั้งล้างน้ำน้อย - น้ำล้างปริมาณน้อย 	- คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำ Scouring ปริมาณน้อย ก่อน
	การทำงานของ Censor พิเศษ	มีระยะเวลาตรวจสอบ Censor
pH ของน้ำกลาง		มีการตรวจสอบ pH ของน้ำอย่างเสมออาจจะเป็น วัดค่า pH ตอนเช้าและตอนบ่าย
ผ้าที่ใส่เครื่องปริมาณมากไป		- ตรวจสอบว่า น้ำหนักของผ้าแต่ละรดบนผ้าก่อนเขียนใบสั่ง Scouring - ตรวจสอบน้ำหนักของผ้าก่อนใส่เครื่อง Scouring

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
ผ้าเปื้อย (Hardnessน้อยกว่าที่ต้องการ)	การคำนวณสารซักล้างที่ใช้กำจัดสิ่งสกปรกผิดพลาด <ul style="list-style-type: none"> - โซดาไฟหรือโซดาแอลูฟ์ปริมาณมาก - อุณหภูมิของสารซักล้างสูง - เวลาที่ผ้าอยู่กับสารซักล้างนาน - สารเคมี อุณหภูมิ และเวลาที่ใช้ไม่สัมพันธ์กัน 	- คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) <ul style="list-style-type: none"> - ทดลองทำScouringปริมาณน้อยก่อน
	การคำนวณล้างน้ำหลังจากผ่านสารซักล้างผิดพลาด <ul style="list-style-type: none"> - ใส่กรดในน้ำล้างมาก - เวลาที่ผ้าอยู่กับน้ำล้างนาน - จำนวนครั้งล้างน้ำมาก 	- คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) <ul style="list-style-type: none"> - ทดลองทำScouringปริมาณน้อยก่อน
	การทำงานของCensorผิดพลาด	มีระยะเวลาตรวจสอบCensor
	pHของน้ำก่อตัว	มีการตรวจสอบpHของน้ำอย่างเสมออาจจะเป็น วัสดุค่าpH ตอบเข้าและตอบป่วย
	ผ้าผ่านการReprocessหลายครั้ง	ลดการScouring ช้า กำจัดความผิดพลาดต่างๆ
ผ้าเปื้อนรอยสนิม	รถที่ขนผ้าเปื้อนสนิม	เปลี่ยนหรือซ่อมแซมรถขนผ้าที่เปื้อนสนิม
	ภายในเครื่องซักมีอุปกรณ์บางตัวเป็นสนิม	เปลี่ยนหรือซ่อมแซมอุปกรณ์ที่เปื้อนสนิม

การฟอกขาว(Bleaching)

บทนำ

การฟอกขาว(Bleaching)หมายถึง การกำจัดสารมีสีในธรรมชาติที่ติดมากับวัสดุสิ่งทอ เช่น ผ้าฝ้ายมักมีสีเส้นใยสีออกเหลืองหรือสารสีที่ปนเปื้อนมาจากขั้นตอนการปั่นหอโดยใช้ปฏิกิริยาเคมีทำให้เส้นใยมีความขาว(Whiteness)เพิ่มขึ้น

ขั้นตอนการฟอกขาวนี้มีความจำเป็นโดยเฉพาะกับผ้าที่ต้องการความขาวเป็นพิเศษหรือผ้าที่จะนำไปปั้นสีอ่อน สำหรับสีเข้มอาจไม่จำเป็นต้องผ่านการฟอกขาวก็ได้ นอกจากในบางกรณีที่ต้องการคุณสมบัติพิเศษเท่านั้น สำหรับเส้นใยสังเคราะห์ที่ค่อนข้างสะอาดและขาวอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องฟอกขาวก็ได้ ยกเว้นในกรณีที่ต้องการนำไปทำเป็นผ้าขาว

สารเคมีที่ใช้ในการฟอกขาว แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- สารออกซิไดส์ ได้แก่ สารประกอบเปอร์ออกไซด์และสารประกอบไฮโดรคลอไรด์ที่นิยมนำมาใช้ฟอกขาวมี 3 ชนิด คือ ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์(H_2O_2), โซเดียมไฮโดรคลอไรด์($NaOCl$) และ โซเดียมคลอไรด์($NaClO_2$) การฟอกขาวด้วยสารออกซิไดซิงทำให้ความเนียนขาวของเส้นใยลดลงเสมอ ดังนั้นจึงต้องควบคุมสภาพของการฟอกให้เหมาะสม เพื่อให้ได้ผ้าที่ขาวตามความต้องการและความเนียนขาวของเส้นใยลดลงน้อยที่สุด

- สารรีดิวซ์ เป็นสารที่ทำให้สารอื่นเกิดปฏิกิริยาตัดกัน ได้แก่ โซเดียมไฮดรัสอลไฟฟ์($Na_2S_2O_4$), โซเดียมฟอร์มาลดีไฮด์ชัลฟอกซิเลต($HCHO SO_2 Na_2H_2O_2$), โซเดียมเมทาไบชัลไฟฟ์($Na_2S_2O_5$) การฟอกขาวด้วยสารกลุ่มนี้จะได้ความขาวที่ไม่ถาวรเรียกว่า Temporary White

การฟอกขาวด้วยไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์(H_2O_2) เป็นสารออกซิไดซิงที่นิยมนำมาใช้ในการฟอกผ้ามากที่สุด ปริมาณ 90% ของผ้าฝ้ายนิยมฟอกด้วย H_2O_2 ซึ่ง H_2O_2 เป็นสารเคมีที่สามารถฟอกขาวเส้นใยได้ทุกชนิด ไม่ทำอันตรายแก่เส้นใย ใช้งานง่าย ใช้ได้ทั้งกระบวนการร้อนและเย็น ถูกเร่งให้สลายตัวได้ด้วยความร้อน การฟอกด้วย H_2O_2 ที่ให้ผลดีที่สุดและปลอดภัยที่สุดสำหรับผ้าฝ้าย สำหรับผ้าฝ้ายคือฟอกในสารละลายที่มี pH 10.5-10.8 ไม่ควรสูงเกินกว่า 11.5 การฟอกขาวด้วย H_2O_2 จะมีสารเคมีที่ใช้คือ H_2O_2 , โซดาไฟ($NaOH$) และสเตบิไลเซอร์(Stabilizer) ซึ่งเป็นตัวควบคุมปฏิกิริยาของ H_2O_2 ไม่ให้เกิดเร็วเกินไปจนเกิดการสลายตัวไม่เกิดการฟอกขาว ในกระบวนการฟอกผ้าฝ้ายจะทำที่อุณหภูมิ 90-100°C แต่อุณหภูมิที่ใช้อาจสูงถึง 120°C ได้ในกรณีที่เป็นอุปกรณ์แบบความดันสูง

สเตบิไลเซอร์ของ H_2O_2 ที่เป็นสารอินทรีย์และอนินทรีย์ที่มิใช่ซิลิกेट มีข้อดีคือ ไม่มีกรอบ
จับบนผ้าและบนเครื่องจักร บางชนิดทำตัวเป็นสารซีเกวสเตอริงช่วยจับอ่อนโยน โลหะหนักได้ด้วย
สเตบิไลเดเซอร์ที่เป็นสารอินทรีย์มีหลายชนิดต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับกระบวนการ
ผลิต

ตัวอย่างสเตบิไลเซอร์ที่ไม่ใช่ซิลิกेट

PERSTAB PSE	เหมาะสมกับกระบวนการฟอกแบบต่อเนื่องที่ใช้โซดาไฟสูง ทึ้งยัง ทำหน้าที่เป็นสารซีเกวสเตอริงจับอ่อนของเหล็กในน้ำได้บ้าง ทำให้ปัญหาของผ้าขาดเป็นรูน่องจากการฟอกน้อยลง
PERSTAB PE	เหมาะสมสมกระบวนการฟอกแบบไม่ต่อเนื่องซึ่งใช้โซดาไฟไม่สูง นัก
PERSTAB PUC	เหมาะสมกับกระบวนการฟอกแบบหมัก ซึ่งใช้ปริมาณโซดาสูงแต่ ความร้อนต่ำ

ข้อมูลตัวอย่างสเตบิไลเซอร์ที่ไม่ใช่ซิลิกेट : การควบคุมคุณภาพงานเตรียมสิ่งทอเพื่อ
ข้อม พิมพ์ ; เกษม พิพัฒน์ปัญญาภูต

- การฟอกขาวด้วยโซเดียมไฮโดรเจนคาร์บอ妮ต เป็นออกซิไดซิ่งที่รุนแรงมาก สามารถเกิดปฏิกิริยาได้ที่
อุณหภูมิต่ำ จึงสามารถทำการฟอกได้ที่อุณหภูมิห้อง สารประกอบที่ในการฟอกขาวมี 2 ชนิด คือ
โซเดียมไฮโดรเจนคาร์บอโน๊ต(NaOCl)อยู่ในรูปสารละลายมีปริมาณ available chloride 15% w/w หรือ
อาจจะเรียกว่า น้ำคลอรีน ส่วนอีกอย่างคือแคลเซียมไฮโดรเจนคาร์บอโน๊ต(CaCOCl₂) มีปริมาณ available
chloride 35% w/w ช่วง pH ที่เหมาะสมต่อการฟอกด้วยสารโซเดียมไฮโดรเจนคาร์บอโน๊ต คือ 11-12 ดังนั้นจึงควร
ควบคุม pH ให้อยู่ในช่วงนี้จึงจะได้ผลดีและนิยมทำที่อุณหภูมิห้องหรือที่ 40 °C เนื่องจากวิธีแพค-
หมัก ความร้อนเป็นตัวเร่งให้เกิดการออกซิไดซ์เร็วขึ้น ทำให้ผ้าเปื่อยเร็วขึ้น ดังนั้นการฟอกจึงนิยม
ทำที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ข้อจำกัดของสารฟอกขาวคือ ห้ามใช้กับเส้นใยโปรดีนหรือ
เส้นใยที่มีไนโตรเจนพอนด์อยู่ เช่น ไหม ในลอน เพราะจะทำให้เส้นใยหลีองและเปื่อย กาฟอก
ด้วยโซเดียมไฮโดรเจนคาร์บอโน๊ตก้างอยู่ในเส้นใย ซึ่งจะส่งผลคือเส้นใยเปลี่ยนเป็นสีเหลืองและเกิด
การทำลายเส้นใยทำให้เส้นใยเปื่อย ดังนั้นเมื่อฟอกขาวด้วยสารโซเดียมไฮโดรเจนคาร์บอโน๊ตแล้วต้องทำการกำจัด
คลอรีนที่ตกค้างด้วยสาร reducing agent เช่น โซเดียมไบซัลไฟท์ โซเดียมไทโวซัลเฟต หรือ
โซเดียมเบอร์ออกไซด์และปรับน้ำให้ผ้าเป็นกลาง

- การฟอกขาวด้วยโซเดียมคลอไรด์(NaCl) เป็นสารฟอกชนิดเดียวที่ทำลายสิ่งสกปรกและ
สีในเส้นใยโดยไม่ทำลายเซลลูโลสเลยหรือทำลายน้อยอีกทั้งยังให้ความขาวมาก ดังนั้นจึงเหมาะสมกับ^{กับ}
การนำไปฟอกขาวเส้นใยที่ถูกทำลายโดยสารออกซิไดซิ่งได้ง่าย เช่นเส้นใยสังเคราะห์วิสโคสเรยอน

เส้นไยโพลิเมอร์ เส้นไยโพลิเอไมค์(ไนлон) และพอลิอะคริโลไนตริล(อะคริลิก) หรือเส้นไยที่ฟอกขาวและต้องใช้เวลาในการฟอกนาน สามารถใช้ฟอกเส้นไยสังเคราะห์ได้ดี pH ที่เหมาะสมการฟอกขาว คือ 3.5-4.5 ที่อุณหภูมิสูงกว่า 85 °C

การฟอกโซเดียมในสภาพที่เป็นกรด มีข้อเสียคือทำให้เกิดก๊าซคลอรินไดออกไซด์(ClO_2) ซึ่งเป็นแก๊สพิษและมีฤทธิ์กัดกร่อนโลหะสูง ดังนั้นเครื่องจกรที่นำมาใช้งานต้องเป็นโลหะพิเศษ สามารถป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้โดยการเติมสารกระตุ้น(Activator)ที่เป็นกรดหรือสารเคมีที่ถลายตัวให้กรด ที่นิยมใช้คือกรดน้ำส้ม (Acetic acid) ให้ pH 4 หรือกรดฟอร์มิก(Formic acid) ให้ pH 3.0-3.5 และสเตปไ/doze/or ด้วยความคุณ pH (pH Buffering)

ข้อดีข้อด้วยของการฟอกขาวแบบต่างๆ

การฟอก	ข้อดี	ข้อด้อย
ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์	<ul style="list-style-type: none"> ไม่เกิดอาการเหลือง ปลดออกซิเจนต่อเส้นใย ไม่เป็นพิษ ใช้กับเส้นไยโปรตีนได้ 	<ul style="list-style-type: none"> เกิด pinholes บนผ้า ถ้ามีอิอนของเหล็ก ทำให้ผ้าหนังพอก เป็นสารสนับสนุนการติดไฟ
ไฮโดรคลอไรด์	<ul style="list-style-type: none"> ราคาถูก มีประสิทธิภาพดี ง่ายต่อการใช้งาน 	<ul style="list-style-type: none"> กัดกร่อน เป็นอันตราย ไม่สามารถใช้กับเส้นไยโปรตีนได้ ถลายตัวเร็ว ขณะเก็บรักษาโดยเฉพาะที่เป็นกรด
คลอไรด์	<ul style="list-style-type: none"> ไม่ทำลายเส้นไยเซลลูโลส ประสิทธิภาพสูง ไม่เกิด pinholes ใช้งานในสภาพกรด 	<ul style="list-style-type: none"> มีกลิ่นฉุน เป็นแก๊สพิษ กัดกร่อนโลหะสูงมาก ใช้กับเส้นไยโปรตีนไม่ได้ เกิดผลกระทบจากคลอริน

หลักการทำงาน

กระบวนการฟอกขาวนั้น ต้องเกี่ยวกับสารเคมีหลายชนิด ดังนั้นทางโรงงานควรจะต้องพิจารณาเลือกชนิดและปริมาณสารเคมีที่เหมาะสมกับชนิดของสิ่งทอ ใช้ในปริมาณที่เหมาะสมไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป อุณหภูมิที่ใช้งานในกระบวนการผลิตควรเลือกให้เหมาะสมกับสภาพของโรงงานนั้น

ตัวอย่างกรรมวิธีการฟอกขาวสำหรับผ้า ข้อมูล : โครงการสำรวจและรวบรวมข้อมูลในอุตสาหกรรมเพื่อใช้เป็นแนวทางการกำหนดมาตรฐานสำหรับอุตสาหกรรม ; มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าชลบุรี

เส้นใยฝ้าย(Cotton Blends) ปริมาณ 90% ของผ้าฝ้ายนิยมฟอกด้วยไฮโดรเจนperoxide ออกไซด์(H_2O_2) สารเคมีที่ใช้คือ H_2O_2 , โซดาไฟ(NaOH) และสเตบิไลเซอร์(Stabilizer) ซึ่งเป็นตัวควบคุมปฏิกิริยาของ H_2O_2 ไม่ให้เกิดเร็วเกินไปจนเกิดการสลายตัว ไม่เกิดการฟอกขาว การฟอกที่ให้ผลดีที่สุดและปลอดภัยที่สุดสำหรับผ้าฝ้ายคือ ฟอกในสารละลายที่มี pH 10.5-10.8 ไม่ควรสูงเกิน 11.5 กระทำที่อุณหภูมิ 90-100°C แต่อุณหภูมิที่ใช้อาจสูงถึง 120 °C ได้ในกรณีที่เป็นอุปกรณ์แบบความดันสูง

ตัวอย่างการฟอกขาวด้วยไฮโดรเจนperoxideออกไซด์

ผ้าฝ้าย100% L:R = 20:1 อุณหภูมิ 100 °C เวลา 90 นาที

โซดาไฟ	3	กรัม/ลิตร
น้ำสบู่	1	กรัม/ลิตร
สารควบคุมการสลายตัวหรือโซเดียมซิลิกेट(ตามที่ผู้ผลิตแนะนำ)	4	กรัม/ลิตร
สารแก่น้ำกระด้างหรือสารจับอิอนของโลหะ	1	กรัม/ลิตร
ไฮโดรเจนperoxideออกไซด์(50% (w/w))	5	กรัม/ลิตร

เส้นใยผสมโพลีเอสเตอร์กับฝ้าย(Polyester/Cotton Blends) การฟอกขาวผ้าประเภทนี้สามารถทำการฟอกได้ทั้งสารฟอกขาวพอกคลอรีน, เบอร์ออกไซด์ และคลอไรด์ สำหรับการฟอกขาวในส่วนที่เป็นเส้นใยโพลีเอสเตอร์ด้วยการใช้สารพอกขาวชนิดคลอไรด์ เนื่องจากสารฟอกขาวประเภทนี้สามารถฟอกได้ทั้งเส้นใยฝ้ายและเส้นใยโพลีเอสเตอร์ ซึ่งการฟอกขาวเฉพาะเส้นใยฝ้ายสารฟอกขาวจำพวกเบอร์ออกไซด์จะมีความเหมาะสมมากกว่า การฟอกขาวด้วยกรดเบอร์อะซิติกก็สามารถทำได้โดยไม่เกิดการกัดกร่อนทำลายเส้นใย แต่โดยส่วนใหญ่การฟอกขาวเส้นใยผสมระหว่างโพลีเอสเตอร์กับฝ้ายนิยมสารฟอกขาวอัลคาไลนิกไฮโดรเจนperoxideออกไซด์

ส่วนผสมสารฟอกขาวด้วยสาร H_2O_2 และสภาวะการผลิต

ชนิดสารฟอกขาว	ส่วนผสมสารฟอกขาวและสภาวะการผลิต
ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ (H_2O_2) สำหรับเครื่องแบบความดันสูง	H_2O_2 (ความเข้มข้น 35%) 30-40mL/L, โซเดียมซิลิกेट ($35^{\circ}Be$) 10-12mL/L, โซเดียมไฮดรอกไซด์ 2-4g/L และสารช่วยเปียกที่สภาวะอุณหภูมิ 130-140°C เวลา 160-120 นาที
ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ (H_2O_2) สำหรับเครื่องแบบ Contiguous Open Width	จุ่มอัดสารละลาย H_2O_2 ที่อุณหภูมิ 35°C แล้วทำการอบไอน้ำที่อุณหภูมิ 95-96°C (อุณหภูมิ 80°C กรณีผ้ามีเส้นใยที่ย้อมสี) เป็นเวลา 75 นาที ฟอกขาวที่อุณหภูมิ 65°C
สารโซเดียมคลอไรด์ ($NaClO_2$) สำหรับเครื่อง Jigger	อัตราส่วน L:R = 7:1-3:1, ปริมาณสารเคมี $NaClO_2$ (80%) 5-7g/L, สารสเตบิไลเซอร์ 2-4g/L, โซเดียมไนเตรต 2-3g/L, กรดฟอร์มิกเพื่อปรับสภาพความเป็นกรดค่า pH 3.5-4 ที่อุณหภูมิ 80-90°C เวลา 1-3 ชม.
สารโซเดียมคลอไรด์ ($NaClO_2$) สำหรับเครื่อง Pad-Steam	70% Pick-up, ปริมาณสารเคมี $NaClO_2$ (80%) 10-20g/L, โซเดียมไนเตรต 10-15g/L, กรดฟอร์มิกเพื่อปรับสภาพความเป็นกรดค่า pH 5.5-6 ที่อุณหภูมิ 85-90°C เวลา 2-4 ชม.
กรดเปอร์อะซิติก	อัตราส่วนน้ำต่อผ้า L:R = 5:1 ปริมาณสารเคมี ประกอบด้วยกรดเปอร์อะซิติก 4g/L, สารสเตบิไลเซอร์ (เตトラ โซเดียมไฟฟอสเฟต) 1g/L และสารช่วยเปียก 1g/L ปรับ pH ให้อยู่ในระดับ 5.5 อุณหภูมิ 65-70°C เป็นเวลา 15 นาที

เส้นใยพรมโพลีเอสเทอร์กับขนสัตว์ (Polyester/Wool Blends) สามารถฟอกได้ด้วยสารฟอกขาว ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ทั้งในสภาวะสารละลายที่เป็นกรดหรือค่าง

ในกรณีที่ทำการฟอกขาวในสภาวะที่เป็นกรด สารละลายที่ฟอกจะมีส่วนประกอบของไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ H_2O_2 (ความเข้มข้น 35%) 30-40mL/L, สารสเตบิไลเซอร์ ชนิดสารอินทรีย์ 2-4g/L, สารช่วยเปียก (Wetting Agent) 0.25g/L และน้ำสบู่ 0.25g/L ที่ระดับ pH 5.5-6 ของกรดอะซิติก อุณหภูมิ 80°C เป็นเวลา 40-60 นาที หรือ 65°C เป็นเวลา 2-2.5 ชม.

ในกรณีที่ทำการฟอกในสภาวะที่เป็นค่าง สารละลายที่ฟอกจะมีส่วนประกอบของไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ H_2O_2 (ความเข้มข้น 35%) 30-40mL/L, โซเดียมไฟฟอสเฟต 2-4g/L และแอมโมเนียมที่ระดับ pH 8.5-9 อุณหภูมิ 40°C เป็นเวลา 2-4 ชม.

เส้นใยพสมไนลอนกับเส้นไยเซลลูโลส (Nylon/Cellulose Blends)สามารถฟอกทั้งสารฟอกขาวไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ H_2O_2 และโซเดียมคลอไรด์ ($NaClO_2$)

สำหรับการฟอกขาวแบบต่อเนื่อง ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ H_2O_2 จะใช้ได้เฉพาะกับผ้าที่มีส่วนผสมของเส้นใยไนลอนไม่เกิน 30% หรือต้องใช้สารป้องกันการทำลายเส้นใย เนื่องจากไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ H_2O_2 จะทำลายเส้นใยไนลอนและทำให้เกิดคราบสีเหลือง ในการฟอกสารละลายที่ฟอกจะประกอบด้วย ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ H_2O_2 2-3% โดยปริมาตร, 1 g/L โซเดียมไฮดรอกไซด์, สารสเตบิไลเซอร์ ชนิดเปอร์ออกไซด์ 0.2 g/L สารซีเคเวสเตอร์ริง 0.25 g/L และสารต่อต้านอนุมูลอิสระ 0.002-0.05 g/L ที่อุณหภูมิ 85°C เป็นเวลา 1 ชม.

สำหรับการฟอกขาวด้วยโซเดียมคลอไรด์ ($NaClO_2$) ไม่ทำลายทั้งเส้นใยฝ้ายและไนลอน ในการฟอกสารละลายที่ฟอกจะประกอบด้วย โซเดียมคลอไรด์ 2-5 g/L ระดับ pH 3-4 ที่อุณหภูมิ 90°C เป็นเวลา 1.5-2 ชม. หลักจากนั้นตามด้วยสารละลายโซเดียมคาร์บอเนต 2 g/L ที่อุณหภูมิ 40-50°C

เส้นใยพสมไนลอน/ขนสัตว์ (Nylon/Wool Blends) สามารถจะฟอกทั้งวิธีการฟอกด้วยไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ H_2O_2 ที่อุณหภูมิต่ำ โดยผ้าที่ใช้ต้องมีสัดส่วนการผสมของเส้นไนลอนสัตว์ ไม่เกิน 25% g/L ถ้าส่วนผสมสูงกว่านี้ ควรทำการฟอกด้วยกรดหรือทำการฟอกด้วยกระบวนการฟอกแบบรีดักชั่น ส่วนประกอบสารละลายที่ฟอกด้วย ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ จะประกอบด้วย ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ H_2O_2 (ความเข้มข้น 30%) 1 g/L และสารป้องกัน 0.25 g/L ที่อุณหภูมิ 60-65°C เป็นเวลา 45-60 นาที

เส้นใยพสมอะคริลิกกับฝ้าย (Acrylic/Cotton Blends) ในกรณีที่ไม่ต้องการฟอกเส้นใยอะคริลิก สามารถใช้สารประกอบพวกเปอร์ออกไซด์ในการฟอกขาวเส้นใยฝ้ายได้ โดยทำในสภาพเป็นค่าง pH 9.5 สารละลายประกอบด้วย ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ H_2O_2 (ความเข้มข้น 35%) 7.5-10 g/L, โซเดียมซิลิกเกต (79°Tw) 3 g/L และ โซเดียมคาร์บอเนต 1 g/L ที่อุณหภูมิ 90°C เป็นเวลา 45-60 นาที หลักจากนั้นค่อยๆ ทำการลดอุณหภูมิลงจนเป็น 50°C ในกรณีที่ต้องการฟอกเส้นใยอะคริลิกด้วยสามารถใช้สารประกอบคลอไรด์อ่อนๆ โดยทำการฟอกที่อุณหภูมิ 35°C ประกอบด้วยสาร โซเดียมคลอไรด์ 1.5 g/L กรดออกชาลีค 2 g/L เตตระโซเดียมฟอสเฟต 1 g/L และสารยับยั้งการกัดกร่อน 1 g/L ที่สภาพ pH 3.5-4.5 เป็นเวลา 30 นาที หลักจากนั้นเพิ่มอุณหภูมิเป็น 90°C รักษาอุณหภูมิไว้ต่อไป 30-45 นาที แล้วค่อยลดอุณหภูมิลงเป็น 50°C สำหรับอุณหภูมิในการย้อมไม่ควรเกิน 80°C

เส้นใยพสมวินโคลสกับฝ้าย (Acrylic/Cotton Blends) สามารถทำได้ทั้งเครื่องฟอกแบบ Batch เครื่องจิกเกอร์ และวินซ์ หรือฟอกแบบต่อเนื่อง ในกรณีการฟอกแบบไม่ต่อเนื่อง จะฟอกด้วยโซเดียมไฮโปคลอไรด์ 2 g/L และ โซเดียมคาร์บอเนต ที่ระดับ pH 10-11 อุณหภูมิ 25°C เป็นเวลา 1 ชม. หรือทำการฟอกด้วย โซเดียมคลอไรด์ 5 g/L ปรับ pH 4 ด้วยกรดอะซิติกที่อุณหภูมิ 80°C เป็นเวลา 30 นาที

หรือฟอกด้วยสารละลายน้ำยา ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ที่อุณหภูมิ 85°C สำหรับการฟอกแบบต่อเนื่อง ชูบผ้าด้วยสารละลายน้ำยา ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์และโซเดียมเบอร์ซัลเฟต ผ่านเข้าเครื่องอบไอน้ำ อุณหภูมิประมาณ 70°C ล้างน้ำอุณหภูมิประมาณ 80°C รวมเวลา15นาที

เส้นใยพสมขนสัตว์กับวินโภส(Viscose Blends)ทำการฟอกด้วยสารละลายน้ำยา ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ H_2O_2 1-2% โดยปริมาตรและ 5g/L โซเดียมซิลิกเกตหรือโซเดียมไฟฟอสเฟตที่อุณหภูมิ 30°C ทิ้งไว้ข้ามคืนหรือที่อุณหภูมิ $40-50^{\circ}\text{C}$ เป็นเวลา4ชม.

เส้นใยพสมโพลีเอสเตอร์กับลินิน(Polyester/Linen Blends)การเตรียมผ้าก่อนฟอกทำการจุ่มอัดCaustic Sodaหรือโซดาไฟเจือจากที่อุณหภูมิ $70-80^{\circ}\text{C}$ ทุ้มม้วนผ้าและทำการหมุนผ้ารักษาอุณหภูมิไว้เป็นเวลา 24ชม.หลักจากนั้นล้างและฟอกด้วยไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์หรือไฮโปคลอไรด์ ซึ่งผ้าไยพสมประเภทนี้มักไม่นิยมฟอกด้วยโซเดียมคลอไรด์

เส้นใยพสมอะเซติกกับวินโภส(Acetate/Viscose Blends)ผ้าประเภทนี้มักฟอกด้วยโซเดียมไฮโปคลอไรด์มากกว่าไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ สารละลายน้ำยาที่ใช้ฟอกมักจะประกอบด้วย H_2O_2 (ความเข้มข้น100%โดยปริมาตร) 5g/L , โซเดียมซิลิกเกต 2g/L และสบู่ 1g/L ที่อุณหภูมิ $70-75^{\circ}\text{C}$ เป็นเวลาอย่างน้อย30นาที หรือทำการฟอกด้วยโซเดียมไฮโปคลอไรด์ $2-3\text{g/L}$ ที่ $\text{pH}10$ สภาวะอุณหภูมิห้องเป็นเวลา30นาทีหรืออีกвиชันนิ่ง ทำการฟอกด้วยโซเดียมไฮโปคลอไรด์(50°Tw) 10mL/L ,กรดไฮโปคลอเรต 2mL/L ปรับ $\text{pH}3$ ที่อุณหภูมิห้องปกติ เป็นเวลา40นาที

ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
ผ้าเป็นสีเหลือง	การคำนวนสารฟอกขาวผิดพลาด <ul style="list-style-type: none"> - ใช้สารคลอรีนมากเกินไป - อุณหภูมิของสารตัว - เวลาที่ผ้าอยู่กับสารฟอกนาน - สารเคมี อุณหภูมิ และเวลาที่ใช้ไม่สัมพันธ์กัน - สารฟอกขาวไม่สัมพันธ์ผ้าฟอก - สารReducing agent น้อยไป 	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ขัดผลจากห้องทดลองเท่านั้น) - ทดลองทำการลอกเปelingปริมาณน้อยก่อน
	การทำงานของCensorผิดพลาด	มีระยะเวลาตรวจสอบCensor
	pHของน้ำไม่เป็นกลาง	มีการตรวจสอบpHของน้ำอย่างเสมออาจจะเป็น วัสดุค่าpH ตอนเชื้าและม่าย

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
ผ้าเป็นสีเหลือง	ผ้าที่ใส่เครื่องซักวนมากไป	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบว่า้น้ำหนักของผ้าแต่ละรด บนผ้าก่อนเขียนใบสั่งการลอกแบ่ง - ตรวจสอบน้ำหนักของผ้าก่อนใส่ เครื่องลอกแบ่ง
ผ้าเป็นคราบ	การคำนวณสารฟอกขาวผิดพลาด <ul style="list-style-type: none"> - โซดาไฟหรือโซดาแอลส์ ปริมาณน้อย - สนูปปริมาณมาก - สารจับโลหะน้อยไป - สเตบิไลเซอร์ของ H_2O_2 น้อยไป - อุณหภูมิของสารฟอกขาวต่ำ - เวลาที่ผ้าอยู่กับสารฟอกขาวนาน - สารเคมี อุณหภูมิ และเวลาที่ใช้ ไม่สัมพันธ์กัน 	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงใน กระบวนการผลิตด้วย(ไม่ขึ้นผลจาก ห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำฟอกขาวปริมาณน้อยก่อน
การคำนวณล้างน้ำหลักจากผ่านสาร ฟอกขาวผิดพลาด	<ul style="list-style-type: none"> - ใส่กรดในน้ำล้างน้อย - จำนวนครั้งล้างน้ำน้อย - น้ำล้างปริมาณน้อย 	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงใน กระบวนการผลิตด้วย(ไม่ขึ้นผลจาก ห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำScouringปริมาณน้อยก่อน
การทำงานของCensorผิดพลาด	มีระยะเวลาตรวจสอบCensor	
pHของน้ำกลาง	มีการตรวจสอบpHของน้ำอย่างเสมอ อาจจะเป็น วัดค่าpH ตอนเช้าและตอน บ่าย	
ผ้าที่ใส่เครื่องปริมาณมากไป		<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบว่า้น้ำหนักของผ้าแต่ละรด บนผ้าก่อนเขียนใบสั่งScouring - ตรวจสอบน้ำหนักของผ้าก่อนใส่ เครื่องScouring

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
ผ้าเปื้อย (Hardnessน้อยกว่าที่ต้องการ)	การคำนวณสารฟอกขาวผิดพลาด <ul style="list-style-type: none"> - โซดาไฟหรือโซดาแอดส์ ปริมาณมาก - สารWetting Agentปริมาณมาก - สารไฮโดรเจนperอัคไซด์มากไป - เวลาที่ผ้าอยู่กับน้ำฟอกขาวนาน - อุณหภูมิของน้ำฟอกขาวสูงไป - ใช้สารฟอกขาวพิเศษจากเส้นใยผ้า - pHน้ำฟอกขาวไม่เหมาะสม - สารเคมีเวลา อุณหภูมิ pHของน้ำฟอกขาวไม่สัมพันธ์กัน 	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ขึ้นผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการลอกແป้งปริมาณน้อยก่อน
การทำงานของCensorผิดพลาด	มีระยะเวลาตรวจสอบCensor	
pHของน้ำไม่เป็นกลาง	ตรวจสอบpHของน้ำมากขึ้น	
ผ้าที่ใส่เครื่องปริมาณน้อยไป		<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบว่า้น้ำหนักของผ้าแต่ละ_roll_ บนผ้าก่อนเขียนใบสั่งการลอกແป้ง - ตรวจสอบน้ำหนักของผ้าก่อนใส่เครื่องลอกແป้ง
ผ้าผ่านการReprocessหลายครั้ง		ลดทำการลอกແป้ง กำจัดสิ่งสกปรกช้า
ผ้าเปื้อนรอย น้ำมัน	รถที่ขนผ้าเป็นสนิม	เปลี่ยนหรือซ่อมแซมรถขนผ้าที่เป็นสนิม
	ภายในเครื่องจกรมีอุปกรณ์บางตัวเป็นสนิม	เปลี่ยนหรือซ่อมแซมอุปกรณ์ที่เป็นสนิม

การเซ็ทความร้อน(Heat Setting)

บทนำ

การที่ผ้าผ่านกระบวนการนี้แล้ว จะทำให้ผ้าไม่มีความตึง ผ้าจะหยดตัวน้อยหรือไม่มีโอกาสหยดตัวกลับสู่สภาพเดิม เมื่อนำไปปั้กหรือใช้งาน การเซ็ทความร้อนนี้นอกจากจะทำให้ผ้ามีความคงรูปที่ดีขึ้นแล้วยังมีผลต่อกุณสมบัติในการดูดซึมของเส้นใยด้วย โดยทั่วไปการเซ็ทความร้อนจะทำให้เส้นใยมีการดูดซึมลดลง ดังนั้นในการเซ็ทผ้าจึงควรระมัดระวังให้ผ้าได้รับความร้อนและแรงดึงอย่างสม่ำเสมอเท่ากันทุกจุด มิฉะนั้นอาจเกิดปัญหาข้อมผ้าติดสีไม่เท่ากันในภายหลัง

การเซ็ทความร้อนแบบอากาศร้อนด้วยเครื่อง Stenter โดยปกติมีการใช้อุณหภูมิในการอบเซ็ทความร้อนตั้งแต่ $175-250^{\circ}\text{C}$ เวลาที่ใช้สูงสุด 30 วินาที ขึ้นอยู่กับชนิดของผ้า ความหนาของผ้า ความหนาแน่นและน้ำหนักของผ้า ซึ่งจะก่อให้เกิดการหยดตัวด้านกว้างและด้านยาวอาจสูงสุดได้ถึง 10% อุณหภูมิที่ใช้งานในกระบวนการผลิตควรเลือกให้เหมาะสมกับชนิดของผ้าและสภาพของเครื่องจักรของโรงงานนั้นๆ

หลักการทำงาน

การเซ็ทความร้อนนี้มักกระทำในเครื่องที่ประกอบด้วยตู้อบและรางยึดริมผ้าไว้ทั้ง 2 ด้าน ร่างนี้ทำหน้าที่เคลื่อนผ้าเข้าไปในเตาอบ และระบะห่างระหว่างรางทั้งสองด้านซึ่งปรับได้จะเป็นตัวกำหนดความกว้างของหน้าผ้าภายหลังการเซ็ทความร้อน

ตัวอย่างข้อมูลอุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในการเซ็ทความร้อนของผ้าชนิดต่างๆ

- ผ้าเส้นไขพสม โพลีเอสเตอร์กับฝ้าย(Polyester/Cotton Blends) การอบเซ็ทด้วยความร้อน สำหรับผ้าชนิดนี้จะกระทำที่อุณหภูมิ 180°C เป็นเวลา 30 วินาที หรืออาจทำที่อุณหภูมิ 200°C เป็นเวลา 30 วินาทีก็ได้ โดยไม่ทำให้เกิดการทำลายสีของเส้นใยฝ้าย ซึ่งเปอร์เซ็นต์การหยดตัวของผ้าอยู่ระหว่าง 2-4%
- ผ้าเส้นไขพสม โพลีเอสเตอร์กับขนสัตว์(Polyester/Wool Blends) ผ้าประเภทนี้ จะทำการอบเซ็ทความร้อนก่อนการข้อมสี การอบเซ็ทด้วยความร้อนด้วยอากาศร้อนจะทำที่อุณหภูมิ $180\pm10^{\circ}\text{C}$ เป็นเวลา 30 วินาที สำหรับผ้าที่มีส่วนผสมเส้นใยโพลีเอสเตอร์มากกว่า 40% การอบเซ็ทความร้อนต้องทำด้วยอัตราเร็วที่เพียงพอที่จะหลีกเลี่ยงที่จะไม่ทำให้เกิดการหยดตัวในกระบวนการข้อม
- ผ้าเส้นไขพสม โพลีเอสเตอร์กับไหม (Polyester/Silk Blends) ผ้าประเภทนี้การอบเซ็ทความร้อนด้วยเครื่อง Stenter ที่อุณหภูมิ 190°C เป็นเวลา 30 วินาที

- ผ้าเส้นไยพสม์โพลีเอสเตอร์กับลินิน (Polyester/Linen Blends) ผ้าประเภทนี้การอบเชื้อความร้อนด้วยเครื่อง Stenter ที่อุณหภูมิ 180°C เป็นเวลา 30 วินาที
- ผ้าเส้นไยอะคริลิกและเส้นไยอะคริลิกดัดแปลง ผ้าประเภทนี้จะทำการอบเชื้อความร้อนด้วยอากาศร้อนที่อุณหภูมิ 120°C หากอุณหภูมิสูงกว่านี้จะทำลายสีของเส้นใย
- ผ้าโพลีเอสเตอร์ที่ทำเท็กซ์และผ้าในลอน ผ้าโพลีเอสเตอร์ที่ทำการเส้นด้ายเท็กซ์เจอร์กระทำที่อุณหภูมิ 160°C เป็นเวลา 20-30 วินาที อาจใช้อุณหภูมิสูงได้ถึง 105-170°C สำหรับผ้านึ่งแน่นที่ย้อมด้วยเครื่องเจ็ท และสำหรับผ้าโพลีเอสเตอร์ดับเบลเจอร์ซี กระทำที่อุณหภูมิ 150°C เป็นเวลา 30 วินาที
- ผ้าในลอนที่ทำการเส้นด้ายเท็กเจอร์ กระทำที่อุณหภูมิ 150-160°C ซึ่งต่ำกว่าอุณหภูมิที่ให้ความร้อนในขั้นตอนการทำเท็กซ์เจอร์ เป็นเวลา 30 วินาที ด้วยความเร็วมากกว่าปกติ 10-15%

ปัญหา/สาเหตุ/แนวทางการแก้ไข

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
ยับหัก	การคำนวณการเชื้อความร้อนผิดพลาด <ul style="list-style-type: none"> - ชนิดของผ้าไม่สัมพันธ์กับอุณหภูมิ - อุณหภูมิที่ใช้สูงเกินไป - การขึ้นอุณหภูมิเร็วเกินไป 	คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดลองเท่านั้น)
ผ้าหลดตัว	การคำนวณการเชื้อความร้อนผิดพลาด <ul style="list-style-type: none"> - ความร้อนที่ใช้น้อยเกินไป - เวลาที่ผ้าอยู่ในเครื่องสั้นไป - การขึ้นอุณหภูมิเร็วเกินไป - แรงดึงผ้าน้อยไป - ความสัมพันธ์ของแรงดึงอุณหภูมิ เวลาไม่สัมพันธ์กัน 	คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดลองเท่านั้น)
ลายผ้าไม่ตรง	ไม่จับลายผ้าก่อนผ้าเข้าเครื่อง Stenter	พนักงานต้องดูลายผ้าทุกครั้ง ก่อนนำผ้าเข้าเครื่อง Stenter
ผ้าไมร้อยเว้า	ผ้าไม่ติดโซ่ที่ใช้ดึงตอนเข้าเครื่อง Stenter	แปรรูปครั้งผ้าทุกตอน เช้า และตอนบ่าย

การย้อม(Dyeing)

บทนำ

การย้อมสีวัสดุสิ่งทอนั้นเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นหนึ่งในอุตสาหกรรมสิ่งทอ เทคโนโลยีการย้อมสีนั้นมีวัตถุประสงค์หลักคือต้องการความสม่ำเสมอของเนดสี (leveling dyeing) ลดปัญหาการย้อมซ้ำ(redyeing) และความคงทนของสีต่อกระบวนการผลิตหลังจากย้อมและเมื่อนำไปใช้งาน กระบวนการย้อมสีสิ่งทอสามารถกระทำได้ในขณะที่สิ่งทออยู่ในสภาพต่างๆ ณ ขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการผลิตสิ่งทอใน 5 ขั้นตอนคือ

1. การย้อมเส้นใย (Fiber dyeing) เป็นขั้นตอนการย้อมสีเส้นใย ทำให้สีซึมเข้าไปติดในเส้นใยได้ดีสม่ำเสมอ ไม่ตกรอกง่าย เหมาะสำหรับการย้อมเส้นใยที่จะทำเส้นด้ายที่ต้องการให้มีสีหลายๆ สี แต่ขณะที่การย้อมแบบนี้ไม่ค่อยนิยม เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูงและใช้เวลาในการผลิตนาน

2. การย้อมโพลิเมอร์(Solution dyeing หรือ Dope dyeing) ทำได้โดยการเติมสีพิกเมนต์ลงไประบบในโพลิเมอร์ที่กำลังหลอมเหลวในขั้นตอนการผลิตเส้นใยสังเคราะห์ แล้วจึงทำการอัดออกเป็นเส้นใย ทำให้เส้นใยมีสีสม่ำเสมอติดทน วิธีการนี้จะใช้ย้อมสีเส้นใยที่ย้อมติดยาก เช่น อะซิเตต โอลิฟิน เป็นต้น

3. การย้อมเส้นด้าย (Yam dyeing) เป็นการย้อมสิ่งทอในลักษณะที่เป็นเบ็ดด้าย (skein) หรือม้วนด้าย (package) การย้อมเส้นด้ายต้องทำให้สีเข้าไปติดเส้นด้ายอย่างสม่ำเสมอ เหมาะกับการย้อมเส้นด้ายที่จะทำการเย็บปักหรือย้อมเส้นด้ายที่จะขายเป็นผ้าลายทางหรือลายตาราง

4. การย้อมผ้า (Piece dyeing) เป็นการย้อมผ้าทั้งผืนให้เป็นสีเดียว นิยมทำกันมาก เพราะประหยัดกว่าแบบอื่น การย้อมผ้าถ้าเป็นผ้าผสมจะข้อมสีเดียวไม่ได้ ต้องย้อมด้วยสีหลายชนิดที่จะดูดติดเส้นใยแต่ละชนิดและย้อมด้วยกระบวนการการที่เหมาะสมจนติดเนื้อผ้าได้ทั่วทั้งผ้า

5. การย้อมผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป (Garment dyeing) เป็นวิธีการย้อมผ้าสำเร็จรูปจะต้องใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อทำให้ย้อมได้สม่ำเสมอและต้องไม่ทำให้เสื่อผ้าเสียรูปทรง

สำหรับขั้นตอนที่ 1 และ 2 นั้นเป็นกระบวนการที่กระทำในกระบวนการผลิตเส้นใย สังเคราะห์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการผลิตในอุตสาหกรรมการต้นน้ำ ขั้นตอนที่ 3 และ 4 นั้นเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตในอุตสาหกรรมการกลางน้ำ และในขั้นตอนที่ 5 เป็นขั้นตอนการผลิตในอุตสาหกรรมปลайнน้ำ

สีข้อม(Dyestuffs) คือสารมีสีที่ละลายน้ำได้หรืออาจทำให้อยู่ในรูปที่ละลายน้ำได้ เวลาใช้งานจะดูดซึมเข้าไปในวัสดุที่ถูกข้อมจากสารละลายในน้ำ โดยไม่เลกคลอกของสีข้อมจะซึมผ่านเข้าไปด้วยวิธีการใดๆก็ตามและยึดติดกับเส้นใยในลักษณะต่างๆ

คุณลักษณะของสีข้อม

- ความเข้มสูง
- ละลายน้ำได้
- มีแรงดึงดูดหรือแรงยึดกับเส้นใย
- คงทนต่อการซัก
- คงทนต่อกระบวนการผลิตขึ้นต่อไป เช่นกระบวนการตกแต่งสำเร็จ
- ให้ความปลอดภัย ความสะดวกในการใช้งานและมีราคาเหมาะสม

สีข้อมแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ สีข้อมธรรมชาติ (Natural dyestuff) และสีข้อมสังเคราะห์ (Synthetic dyestuff) ในอุตสาหกรรมฟอกข้อมส่วนใหญ่สีข้อมเกือบทั้งหมดเป็นสีข้อมสังเคราะห์ ตลอดจนมีคุณสมบัติลักษณะของสีที่เหมาะสมกับเส้นใยแต่ละชนิด โดยสรุปสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 ประเภทของสีสังเคราะห์ต่างๆ ตลอดจนคุณลักษณะของสีแต่ละชนิด โดยสรุป
ข้อมูล : คู่มือการย้อมสี (Handbook of dyeing); อัจฉรา ไศลสูตร

ประเภทของสี	คำอธิบายทั่วไป	การใช้งาน	ความคงทน
สีเบสิก(Basic)	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสีข้อมซึ่งเมื่อละลายในน้ำไม่เลกคลอกสีจะมีประจุบวก การเกาage ติดของสีข้อมประเภทนี้ในเส้นใย อาศัยแรงดึงดูดระหว่างประจุบวกบนสีข้อมกับประจุลบบนเส้นใย - ครอบคลุมหลักสีและสีค่อนข้างสว่างสดใส - ปัจจุบันมีใช้น้อยมาก 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ข้อมเส้นใยอะคริลิกในล่อนและเส้นใยโปรตีนเช่นเส้นใยไหม และขนสัตว์ไดค์ - ถ้าใช้กับผ้าฝ้ายต้องมีโลหะออกไซด์ (Mordant)ช่วย - ใช้พิมพ์แบบดิษาร์เจนผ้าฝ้าย 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสีที่ติดทน - ไม่ควรใช้ข้อมเส้นใยไหม - ธรรมชาติเพราะจะไม่ทนต่อการซัก - อัลลัฟ กันเต้ น ไ ย อะคริลิก

ประเภทของสี	คำอธิบายทั่วไป	การใช้งาน	ความคงทน
สี ไ ด ร ე ก ซ์ (Direct)	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสีข้อมที่ละลายน้ำได้ดี เมื่อละลายน้ำแล้วโมเลกุลสี จะมีประจุลบ การเกาะติดของสีบนโมเลกุลของเส้นใย อาศัยแรงดึงดูดดึงแนวเดอ วาลส์(Vander Waals, force) 	<ul style="list-style-type: none"> - นิยมใช้ข้อม เส้นใย เชลลูโลส โดยปกติการข้อมมักต้องใส่สารพวก อิเดคโตร ໄลท์ เช่นพวก เกลือโซเดียมคลอไรด์ ลงไปช่วยในการข้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสีที่ไม่ทนต่อการซักน้ำ ตกง่าย แต่ทนแสง เหงื่อ ickle และ ก๊าซต่างๆได้ดี
สี ร ี แ օ ค ท ី ឬ (Reactive)	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสีข้อมที่สามารถทำปฏิกิริยาทางเคมีกับเส้นใยทำให้เกาะติดอยู่กับโมเลกุลของเส้นใยได้โดยพันธะทางเคมี โมเลกุลของสีจะยึดจับกับหมู่ไฮดรอกซิลของเชลลูโลสด้วยโคลาเกนที่ในสภาพน้ำข้อมที่เป็นด่าง - สีรีแอคทีฟมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ข้อมติดที่อุณหภูมิสูง 70-75°C และกลุ่มที่ข้อมติดที่อุณหภูมิปกติ - ให้สีที่สดใสทุกสี ให้สีที่สร้างที่สุดต่อผ้าย 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ข้อมเส้นใยเชลลูโลสได้ดี ใช้ข้อมฝ้าย ผ้าประดับที่ต้องการสีสด และยังใช้ได้ดีกับขนสัตว์ใหม่ ไนลอน อะคริลิก และเส้นด้าย พรม - ใช้ได้ทั้งกับการข้อมและการพิมพ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ทนต่อแสงได้ดีมาก แต่ถ้าข้อมกับไนลอน ความคงทนจะลดลง - ทนต่อการซักล้างได้ดี ยกเว้นสารฟอกขาว จำพวกคลอรินและเหงื่อ
สีแวน(Vat)	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสีข้อมที่ไม่ละลายน้ำ ใน การข้อมต้องนำสีข้อมมาทำปฏิกิริยาเคมี(Reduction)ให้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ข้อมได้ดีกับเส้นใย เชลลูโลสและบางสีใช้ข้อมไยโปรตีนได้โดย 	<ul style="list-style-type: none"> - ทนต่อแสงได้ดีมาก และทนต่อ

ประเภทของสี	คำอธิบายทั่วไป	การใช้งาน	ความคงทน
	<ul style="list-style-type: none"> - ออยู่ในรูปที่ละลาย โดยให้ทำปฏิกิริยาเคมีกับสารเรติวัช และโซดาไฟ เพื่อให้คุณสมบัติเข้าไปในเส้นใยได้ เมื่อนำผ้าขึ้นผึ้งในอากาศ สีในเส้นใยจะทำปฏิกิริยาเคมี (Oxidation) กลับเป็นสีแผลในสภาพเดิมซึ่งไม่ละลายน้ำ และยืดติดอยู่กับเส้นใย - มีจำนวนสีไม่ครบถ้วน แต่ก็มากเพียงพอ 	<ul style="list-style-type: none"> - ปกติใช้ข้อมะเส้นใยฝ้าย เป็นส่วนใหญ่ - ใช้มากในงานพิมพ์ - วิธีการข้อมะยุ่งยากหลายขั้นตอน 	<ul style="list-style-type: none"> - อากาศได้ดี
สี ดี ส เพ ร ศ (Disperse)	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสีข้อมที่มีการละลายน้ำได้ค่อนข้างไม่ลึก แต่มีคุณสมบัติการกระจายตัวได้ดี ในน้ำข้อมสีส่วนใหญ่จะไม่ละลายน้ำแต่จะอยู่ในน้ำข้อมในลักษณะของสารกระจาย(Dispersion) การข้อมจะใช้สาร(carrier)เพื่อช่วยเร่งอัตราการดูดซึมของสีเข้าไปในเส้นใย หรือข้อมโดยใช้อุณหภูมิและความดันสูง 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ข้อมเส้นใยอะซิเตทในล่อนเส้นใยโพลีเอสเตอร์และอะคริลิกได้ดี - ใช้กาวงขาวงในเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ผ้าที่ใช้ในการตกแต่ง - ใช้ทึ้งการข้อมและพิมพ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ทนต่อแสง แล ะ ก า ร ช ัก ฟ อก ก ่อ น ข ա ง ด ี โ ด ຍ ข ն ո յ ่ ก ա บ ช ն ิ ด ข օ ง เส น ใ ย ด ա ย แต่ ส ี จ ะ ช ี ด ถ ա զ ู ก ค ว ա ն հ ր է օ գ է ս ն ա ն հ ն ւ շ է ն แก է ս ն ա ն տ ր ա յ օ օ կ ն չ է ծ

ประเภทของสี	คำอธิบายทั่วไป	การใช้งาน	ความคงทน
สีแอกซิค(Acid)	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสีที่พัฒนาขึ้นมาจากสีเบสิก - สีข้อมชิงเมื่อละลายในน้ำแล้วเป็นกรด การเกาดิดของสีในเส้นไขจะอาศัยแรงดึงดูดระหว่างประจุบุลบวนไม่เลกูลของสีกับประจุบุลกวบันไม่เลกูลของเส้นไขเกิดเป็นพันธะไอออนิก 	<ul style="list-style-type: none"> - การข้อมต้องใช้สารช่วยติด(Mordant) - ใช้ข้อมเด็นไขโปรตีนในคอนอะคริลิกได้ดีสามารถใช้กับไหมอะซิเตช์เรยอนได้ด้วย - มากใช้ข้อมในน้ำข้อมที่มีความเป็นกรด 	<ul style="list-style-type: none"> - โดยทั่วไปคงทนต่อแสงได้ดี - แต่ความคงทนต่อกาซไม่การซักไม่คงทนกับน้ำเจือ
สีซัลเฟอร์ (sulfur)	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสีข้อมที่ไม่ละลายน้ำและมีซัลเฟอร์เป็นส่วนประกอบในโครงสร้างที่ทำให้เกิดสี วิธีการข้อมคลายสีแวดคือก่อนข้อมต้องทำปฏิกิริยาให้อยู่ในรูปที่ละลายน้ำได้ก่อน เมื่อข้อมเสร็จจึงทำปฏิกิริยาให้กลับไปอยู่ในรูปเดิมที่ไม่ละลายน้ำ ปัจจุบันมีจำหน่ายในรูปที่ทำให้ละลายในน้ำได้โดย - ครอบคลุมสีได้กว้าง ยกเว้นสีแดง แต่สีที่ได้ไม่สว่าง 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนใหญ่ใช้ข้อมผ้าฝ้ายทึ้งผ้าทอผ้าถัก สีที่ติดทนคือสีดำ สีน้ำตาล สีน้ำเงิน - เป็นสีที่มีราคาถูก 	<ul style="list-style-type: none"> - คงทนต่อแสงไม่ดีนัก - สีอ่อนไม่ทนต่อการซัก - ไม่คงทนต่อสารฟอกขาวที่มีคลอรีนเป็นองค์ประกอบ
สีพิกเมนท์ (Pigment)	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสารประกอบเคมีที่ให้สีที่ไม่ละลายน้ำ จึงไม่สามารถยึดติดกับเส้นไขได้ต้องใช้สารยึดเหนี่ยวพวกเรซินและอบด้วยอุณหภูมิสูง - มีทุกสีและให้สีสด 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้กับงานพิมพ์เป็นหลัก - ใช้ผ้าฝ้าย รวมทั้งขนสัตว์เรยอนอะซิเตช์ โพลีอีสเทอร์ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความคงทนสูง

ประเภทของสี	คำอธิบายทั่วไป	การใช้งาน	ความคงทน
สีอะโซอิก (Azoic)	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสีข้อมที่ไม่ละลายนำที่ได้จากการสังเคราะห์ขึ้นภายในเส้นใยด้วยการทำปฏิกิริยาเคมีระหว่างเกลือไนโตรอะเดียมกับสารประกอบที่เหมาะสมเกิดเป็นสีข้อมที่มีโครงสร้างของสีอะโซใน การข้อมตัวทำปฏิกิริยาทั้งสองจะถูกข้อมเข้าไปในเส้นใยก่อนแล้วจึงนำผ้าที่ข้อมแล้วไว้ปุ่มในสารเคมีซึ่งจะทำให้สารทั้งสองตัวทำปฏิกิริยากันเกิดเป็นสีข้อมภายในเส้นใย - ให้สีเข้มได้ดี เช่นสีส้ม ม่วงแดง น้ำเงิน น้ำตาล สีที่ใช้มากคือเหลือง แดงและดำให้สีสว่างสดใส 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ข้อมเส้นใยได้ทั้งเซลลูโลสไนลอนหรืออะซิเตท แต่สีข้อมชนิดนี้นิยมใช้ข้อมกับเส้นใยฝ้ายมากที่สุด - ใช้มากกับการพิมพ์เนื่องจากสีสามารถใช้ร่วมกับสีกุ่มอื่นได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ทนต่อแสงแดด และการซักได้มาก แต่ไม่ทนต่อการขัดถู

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแสดงการใช้สีกับผ้าต่างๆ ข้อมูล : ความรู้พื้นฐานการฟอกข้อมพิมพ์ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ;
ทีพิไอเออส จำกัด ร่วมกับสถาบันโลหะและวัสดุ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเภทสีย้อม	ฝ้าย,	เรซิโน	ชานต์ต้า	ไนลอน	ไนลอน	ยูบราเวล	อะเซตท,	ไดรลับซีเทท	โพลีอีสโตร์	โพลีพริเพ็น
กลุ่มที่ 1										
สีแอดซิค			●	●	●					
สีเมทัลคอมแพลค			●	●	●					
สีไดเรค	●			●	○					
สีเบสิก						●				
สีดีสเพริส				○	○	●	●		○	
กลุ่มที่ 2										
สีแวนต	●			●						
สีชัลเฟอร์	●									
สีเอโซไซค	●									
สีโครม			●	●						
สีรีแอคทีฟ	●	●	●							
กลุ่มที่ 3										
สีพิคเมนท์	●			○			●	●	●	□
หมายเหตุ	● ใช้มาก	○ ใช้น้อย	□ Mass Colouration							

การเลือกสีข้อมันนั้น ควรเลือกให้สอดคล้องกับลักษณะของสีที่ต้องการ เช่น ความเข้ม ความสดใส ความคงทนของสีในสภาพภาวะต่างๆ กระบวนการขึ้นรูป เครื่องข้อมชนิดของวัสดุที่ข้อม และ ด้านทุนการผลิต

ในการเลือกสีควรเลือกสีที่มีมาตรฐานการปรุงแต่งสี(Dye Standardization)สูง มีความแม่นยำ สูง กล่าวคือ สีข้อมแต่ละรุ่น ต้องให้ผลข้อมเหมือนกันเมื่อข้อมที่สภาพภาวะและบนผ้าชนิดเดียวกัน ดังนั้นการเลือกสีข้อมที่จะร่วมกันในสูตรการข้อม ควรมีคุณสมบัติการข้อม เช่น ชัพແສຕນดิวตี้ แอฟฟินต์ไกส์เคียงกัน ก่อนใช้สีข้อมผสมกันในสูตร จึงควรศึกษาคุณสมบัติการข้อมของสีให้เข้าใจ ก่อน

หลักการทำงาน

ในกระบวนการผลิตที่เหมาะสมสมและมีประสิทธิภาพ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการย้อมมี 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

กลุ่มที่ 1 ตัวแปรนอกรอบ

คุณภาพของผ้า น้ำ เคมี และสีย้อม

กลุ่มที่ 2 ตัวแปรในระบบ

เวลา อุณหภูมิ pH อัตราการเติมสีและสารเคมี การหมุนเวียนและความเร็วของน้ำย้อม การวิ่งของผ้า เปอร์เซ็นต์พิก-อัพ(Pick-up) ความชื้นบนผ้า ความเร็วของน้ำยา

สำหรับระบบการควบคุมนี้ สามารถพัฒนากระบวนการผลิตได้ดังนี้ การใช้คอมพิวเตอร์เข้าช่วยในการสั่งการบันทึกผลให้สัญญาณ เมื่อมีสภาวะที่ผิดพลาดจากที่ตั้งไว้ จะทำให้สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดที่ทันการก่อนจะผ่านกระบวนการรีไซเคิลต่อไป จนกระทั่งการจัดการต่างๆ ในระบบให้สมดุลกัน เช่น สัดส่วนสารเคมีต่อเวลาที่ใช้ จัดการไฟล์เวียนของน้ำย้อมให้สมพันธ์กับความเร็วผ้าที่วิ่งและเวลาต่อรอบ ซึ่งจะช่วยทำให้การย้อมไม่เกิดข้อผิดพลาดและความเสียหาย

การย้อม(Dyeing)

กระบวนการย้อมลีลิงทอ พอจะแบ่งออกเป็น 3 กระบวนการใหญ่ๆ คือ

1) การย้อมแบบแช่หรือแบบดุดซึม(Immersion or exhaustion dyeing) หรือเรียกว่าการย้อมแบบทีละหม้อ (batch-wise dyeing process) การย้อมแบบแช่เป็นการย้อมโดยที่วัสดุจะถูกแช่อยู่ในน้ำย้อมหรือมีการสัมผัสกันระหว่างวัสดุที่นำมา�้อมกับน้ำย้อมอยู่ตลอดเวลา การย้อมแบบนี้สีจะดูดติดเข้าไปในเส้นใยโดยการแพร์ของสี เป็นกระบวนการย้อมที่เหมาะสมสำหรับการผลิตจำนวนครั้งละไม่มาก โดยมีเครื่องย้อมหลายประเภท เช่น เครื่องจิกเกอร์(Jigger) เครื่องวนช์(Winch) เครื่องเจ็ต(Jet) เครื่องย้อมด้วยเป็นถุง(package) เครื่องย้อมด้วยเป็นไจ(hank) เป็นต้น

2) การย้อมแบบต่อเนื่อง (Continuous dyeing process) เป็นกระบวนการที่เหมาะสมกับการย้อมที่จำนวนมาก วิธีการย้อมแบบนี้ผ้าจะเคลื่อนที่ผ่านอุปกรณ์ต่างๆ ไปอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งเสร็จกระบวนการย้อมดังแต่ชั้มอัดสี (Impregnation หรือ padding) ผ่านขั้นตอนการผนึกสี(Heat fixation) จนกระทั่งซักล้าง(Washing Process) การย้อมแบบนี้ใช้เวลาในการย้อมสีนิ่งสักว่า วิธีการย้อมแบบแช่ ข้อดีของการย้อมแบบต่อเนื่องคือให้ผลผลิตสูงกว่าการย้อมแบบแช่ แต่มีข้อเสียคือผลิตในปริมาณน้อยๆ ไม่ได้ เพราะไม่คุ้มการลงทุน และถ้าเครื่องขัดข้องจะใช้เวลานานในการแก้ไข

3) การย้อมแบบกึ่งต่อเนื่อง (Semi-continuous process) หรือเรียกว่า(Cold-Pad-batch process) เป็นกระบวนการที่คล้ายคลึงกับการย้อมแบบต่อเนื่องคือจุ่มอัด(Padding) หมักผ้า(batching) และซักล้าง เทคนิคที่สำคัญอยู่ที่การทำ batching ผ้าที่ผ่านการจุ่มอัดสารละลายสีแล้วจะนำไปม้วนเข้ากับ

แกนม้วนแล้วหุ้มผ้าด้วยพลาสติกเพื่อป้องกันการระเหยของน้ำ แล้วนำแกนหมุนไปหมุนเหวี่งด้วยแรงนีศูนย์กลางเพื่อให้สีพนิกติดกับเส้นใยอย่างสม่ำเสมอ แรงเหวี่งนีศูนย์กลางจะช่วยให้สีข้อมกระจายตัวในผ้าอย่างสม่ำเสมอ โดยหมักไว้ที่อุณหภูมิห้องนานตั้งแต่ 2 ชม. ขึ้นไปจนถึงขั้นคืน หลังครบตามเวลาแล้วทำการซักล้างสีและอบแห้งต่อไปตามลำดับ ข้อจำกัดของวิธีการข้อมแบบนี้คือใช้ได้กับสีที่มีความว่องไวสูงเท่านั้น

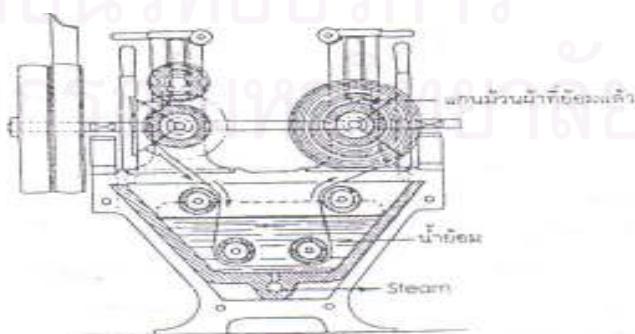
เครื่องข้อมสำหรับการข้อมแบบแซ่(Exhaust dyeing) การข้อมแบบแซ่เป็นการข้อมโดยที่วัสดุจะถูกแซ่ออกในน้ำข้อมหรือมีการสัมผัสระหว่างวัสดุที่นำมาข้อมกับน้ำข้อมตลอดเวลา ดังนั้นการข้อมแบบแซ่จะมีอยู่ 2 เฟส คือ เฟสของแข็ง(วัสดุที่นำมาข้อม) และเฟสของเหลว(น้ำข้อม) หลักการทำงานของเครื่องข้อมแบบนี้ อาศัยหลักการใหญ่ๆ 3 หลักการคือ

- เฟสของแข็งอยู่กับที่ ขณะที่เฟสของเหลวเคลื่อนที่
- เฟสของแข็งเคลื่อนที่ผ่านเฟสของเหลว
- ทิ้งเฟสของแข็ง และเฟสของเหลวเคลื่อนที่

เครื่องข้อม

เครื่องข้อมจิกเกอร์(Jigger dyeing machine)

เป็นเครื่องข้อมผ้าฝีนแบบขยายผ้าตามหน้ากว้าง (open-width) ตัวเครื่องจะประกอบด้วยส่วนหลักๆ 2 ส่วน คืออ่างข้อมและDrawing roller 2 ตัวที่อยู่เหนืออ่างข้อมซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนให้ผ้าผ่านลงไปในตัวน้ำสี โดยผ้าจะม้วนอยู่กับลูกกลิ้งใหญ่ทิ้งสองข้างหน้าอ่างข้อมที่มีลักษณะคล้ายร่องรอยของลูกกลิ้งที่จะถูกดึงผ่านลงไปในอ่างข้อมที่มีสีข้อมแล้วม้วนกลับเข้าสู่ลูกกลิ้งอีกด้านหนึ่ง ขณะทำการข้อม drawing roller ข้างหนึ่งจะหมุนรอบตัวเองเพื่อทำการม้วนผ้า ในขณะที่ drawing roller อีกด้านหนึ่งก็จะหมุนตัวเช่นกันเพื่อคลายผ้าออกนา การทำงานของ drawing roller ทิ้งสองจะทำหน้าที่สับกันอยู่อย่างนี้จนกว่าการข้อมจะสิ้นสุด ที่ได้กันอ่างข้อมจะมี guide roller อยู่เพื่อช่วยให้ผ้าสัมผัสถกับน้ำข้อมอยู่ตลอดเวลา

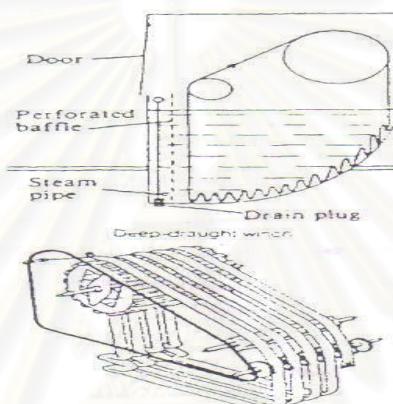

เครื่องข้อมแบบจิกเกอร์

ที่มา : ความรู้พื้นฐานการฟอกย้อมพิมพ์ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ; ทีทีไอเอส จำกัด
ร่วมกับสถาบันโลหะและวัสดุ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เครื่องย้อมวินช์(Winch machine)

หลักการทำงานของเครื่องคือผ้าที่จะนำมาขึ้นจะถูกเย็บต่อหัวต่อหัวเป็นสายกันเรียกว่า loops หรือ ropes ผ้าจะถูกขับให้หมุนอยู่ในน้ำข้อมเป็นวงโดยให้เคลื่อนที่ผ่านน้ำข้อมตลอดเวลา ตัวเครื่องจะประกอบด้วยส่วนหลักๆคือมีอ่างข้อมและมีแกนหมุนหรือ reel อยู่ 2 ตัว ตัวที่หนึ่งอยู่ด้านหน้าเครื่องอีกด้านหนึ่งอยู่ด้านหลังของเครื่อง ผ้าที่จะข้อมจะพาดอยู่บนแกนหมุนทั้งสอง ดังรูป3.8

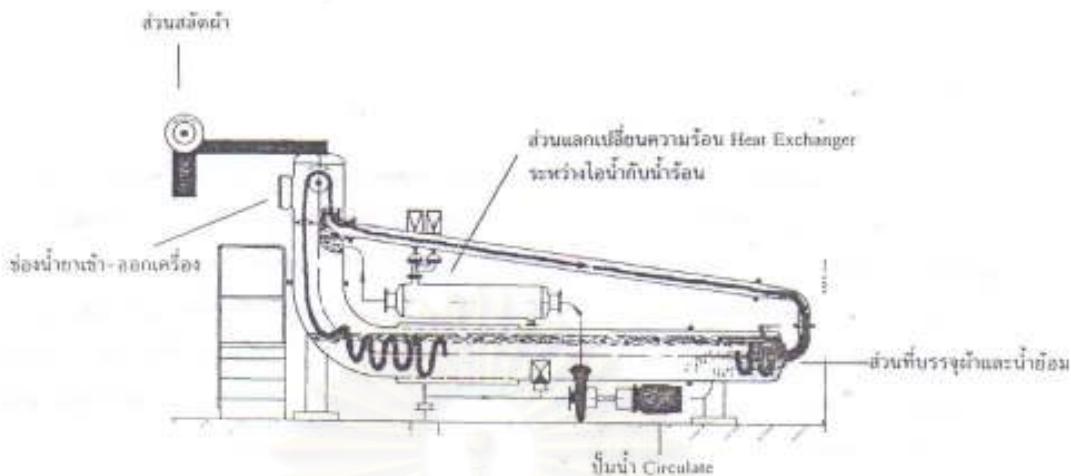
เครื่องย้อมวินช์(Winch machine)

ที่มา : ความรู้พื้นฐานการฟอกย้อมพิมพ์ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ; ทีทีไอเอส จำกัด
ร่วมกับสถาบันโลหะและวัสดุ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการข้อมผ้าจะหมุนผ่านแกนหมุนทั้งสองตลอดเวลาโดยให้ผ้าส่วนใหญ่อยู่ในน้ำข้อมและมีการเคลื่อนที่ผ่านน้ำข้อมตลอดเวลา การข้อมแบบนี้ผ้าจะไม่ดึงตัวไม่เสียรูปทรง

เครื่องย้อมเจ็ท(Jet Dyeing machine)

เครื่องย้อมเจ็ท เป็นเครื่องย้อมที่แตกต่างจากเครื่องย้อมประเภทอื่นๆ คือ นำข้อมและผ้าต่างกันเคลื่อนที่ การขับเคลื่อนของผ้าในเครื่องเจ็ทจะขับเคลื่อนโดยการใช้น้ำฉีดผ่านช่องเล็กๆ ด้วยความเร็วสูงและแรงพอที่จะดูดหรือขับเคลื่อนผ้าให้เคลื่อนที่หมุนเวียนอยู่ในเครื่องย้อม เครื่องย้อมเจ็ท แสดงในรูป

ที่มา : ความรู้พื้นฐานการฟอกย้อมพิมพ์ในอุตสาหกรรมลึงทอง ; ทีทีไอเอส จำกัด
ร่วมกับสถาบันโลหะและวัสดุ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา : โรงงานตัวอย่าง

เครื่องข้อมเจ็ท(Jet Dyeing machine)

ในการทำงานน้ำย้อมจะถูกฉีดผ่านเข้าไปในท่อเจ็ทด้วยความเร็วสูง ผ้าจึงถูกขับเคลื่อนเข้าไปในท่อ น้ำย้อมที่ทำหน้าที่ขับเคลื่อนผ้าจะถูกส่งผ่านเข้าไปในหน่วยถ่ายเทความร้อน การย้อมในเครื่องข้อมเจ็ทใช้ย้อมภายนอกได้ความดันที่อุณหภูมิสูงประมาณ $130-135^{\circ}\text{C}$

เครื่องข้อมสำหรับการย้อมแบบต่อเนื่อง(continuous dyeing machine)

เทคนิคการย้อมแบบต่อเนื่องแบบนี้ไม่มีเฟสของน้ำย้อมและเฟสของผ้า วิธีการย้อมแบบนี้ผ้าจะเคลื่อนที่ผ่านอุปกรณ์ต่างๆ ไปอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งเสร็จกระบวนการย้อม ลักษณะของเครื่องย้อมแบบต่อเนื่องจะประกอบด้วยส่วนประกอบหลักส่วนนำมารวมกันคือ

Padder \longrightarrow Curing หรือ Steamer \longrightarrow Washer \longrightarrow Dryer

Padder ทำหน้าที่อัดน้ำสีเข้าไปในผ้าประกอบด้วย 2 ส่วน คือ อ่างสี(Dye trough) และลูกกลิ้งอัดน้ำสี (Squeezing roller) ขั้นตอนการย้อมทำโดยป้อนผ้าเข้าไปอ่างน้ำสีในเวลาอันสั้นและเคลื่อนที่ผ่าน

เข้าสู่ลูกกลิ้งเพื่อบีบเอาสีส่วนเกินออก ขณะเดียวกันก็จะบีบสีให้ซึมเข้าไปในเนื้อผ้ามากยิ่งขึ้น หลังจากที่ผ่าผ่านการ pad สีแล้ว

ขั้นตอนต่อไปคือการทำให้ผ้าแห้งก่อนการอบพนีกสี(pre-drying)โดยปกติจะทำ pre-drying จะทำโดยการใช้ Infrared radiation ก่อน ในขั้นนี้ครึ่งหนึ่งของน้ำจะถูกระเหยอกไป ตำแหน่งของ Infrared oven จะวางอยู่เหนือ paddler พอดี ขั้นตอนต่อไปของการทำ pre-drying คือการทำให้แห้งด้วย hot-flue oven หรือแบบลูกกลิ้งร้อน(heated roller)

ขั้นตอนต่อไป Curing หรือSteamer คือขั้นตอนการอบพนีกสี(Heat Fixation)จะมีลักษณะคล้าย เครื่องอบแห้ง เป็นขั้นตอนการใช้ความร้อนในการช่วยทำให้สีปฏิกิริยาพนีกติดกับเส้นใย โดยทั่วไป สามารถใช้วิธีการได้ดังนี้ คือ การอบพนีกด้วยเครื่องอบไอน้ำ(Steamer)ใช้ไอน้ำในการให้สีทำปฏิกิริยา การอบพนีกด้วยลมร้อนแห้ง(hot-air Thermosol)ใช้ความร้อนแห้งอุณหภูมิสูงกว่าการใช้ไอน้ำ ซึ่งทำให้ลดเวลาการพนีกสีลง และแบบการอบพนีกสีด้วยลูกกลิ้งร้อน(hot roller)วิธีการนี้ผ้าจะสัมผัสกับลูกกลิ้งร้อนโดยตรงตลอดเวลา

ขั้นตอนต่อไปของการข้อมแบบต่อเนื่อง(Washer)คือ การซักล้างทำความสะอาดเพื่อขัดสีที่เหลือ ติดอยู่บนผ้าที่ไม่ทำปฏิกิริยา กับเส้นใยผ้าให้หมดออกไป

และการอบแห้งผ้า(Dryer)ซึ่งเหมือนหรือคล้ายคลึงกับการข้อมด้วยเครื่องข้อมแบบอื่นที่ต้องมีการซักล้างและการอบแห้งผ้าหลังผ่านกระบวนการการข้อมแล้ว

เครื่องข้อมกึ่งต่อเนื่อง(Semi-Continuous Dyeing หรือCold-pad-batch)

เครื่องข้อมแบบนี้ออกแบบมาใช้กับการข้อมสีแยกที่ฟชนิดว่องไวต่อปฏิกิริยาสูง ลักษณะของเครื่อง ข้อมจะมีส่วนเป็น paddler เมื่อเครื่องข้อมแบบ Continuous แต่ภายในหลังการจุ่มน้ำแล้วจะใช้วิธีการม้วนผ้าที่จุ่นสีแล้วเก็บไว้เพื่อให้สีพนีกติดกับเส้นใยผ้า โดยการนำพลาสติกหุ้มม้วนผ้าเพื่อป้องกันไม่ให้น้ำระเหย ทำการหมุนม้วนผ้าที่หมักไว้ที่อุณหภูมิห้องนาน 2 ชั่วโมง ขณะที่หมักต้องหมุนผ้าไว้ตลอดเพื่อป้องกันไม่ให้สีไหลลงด้านล่างป้องกันการเกิดความสมมานสมองสีบนผืนผ้า หลังครบกำหนดแล้วนำผ้าสีที่ได้ไปทำการซักล้างและอบแห้งผ้าต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาที่พบบ่อยในกระบวนการ

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
สีด่าง	การประมาณปริมาณผ้าผิดพลาด - ผ้าที่ใส่เครื่องปริมาณมากไป	- ตรวจสอบว่าน้ำหนักของผ้าแต่ละรอบน้ำ ก่อน - ตรวจสอบน้ำหนักของผ้าก่อนใส่เครื่องซ้อม
	การคำนวณการซ้อมที่ใช้ พิเศษ - สีข้อมไม่สัมพันธ์กับเส้นใย ผ้า - อุณหภูมน้ำข้อมไม่ถูกต้อง - การขึ้นอุณหภูมิเร็วไป - pH น้ำข้อมไม่เหมาะสม - เวลาผ้าอยู่ในน้ำข้อมสั้น - สารช่วยไม่ถูกต้อง - สารเคมี อุณหภูมิ และเวลาที่ ใช้ไม่สัมพันธ์กัน	- คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการ พลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการซ้อมปริมาณน้อยก่อน
	การคำนวณล้างน้ำหลังจากผ่าน การซ้อมผิดพลาด - ล้างน้ำจำนวนน้อยครั้ง - เวลาที่ผ้าอยู่กับน้ำล้างสั้น - นำล้างปริมาณน้อย - อุณหภูมิของน้ำล้างต่ำ	- คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการ พลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการซ้อมปริมาณน้อยก่อน
	น้ำข้อมให้เลี้ยงไม่ทั่ว เครื่องซัก	ดูความผิดพลาดของเครื่องซักซ้อม
	การวิงของผ้าไม่สม่ำเสมอ	ปรับความเร็วการวิงของผ้า
	ผ้ากำจัดลังสกปรกหรือข้อมไม่ หมด	ตรวจสอบการคุณภาพของผ้าก่อนนำไปซ้อม
	การทำงานของCensorผิดพลาด	มีระยะเวลาตรวจสอบCensor
	pHของน้ำไม่เป็นกลาง	มีการตรวจสอบpHของน้ำอย่างเสมอ อาจจะ เป็น วัสดุค่าpH ตอนเข้าและตอนบ่าย

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
สีด่าง	ผ้าเปื้อนฝุ่น	ก่อนข้อมูลพนักงานควรทำความสะอาดฝุ่นที่ผ้าก่อน
สีตก	การประมาณปริมาณผ้าผิดพลาด - ผ้าที่ใส่เครื่องปริมาณมากไป	- ตรวจสอบว่าน้ำหนักของผ้าแต่ละรอบน้ำหนักของผ้าก่อน - ตรวจสอบน้ำหนักของผ้าก่อนใส่เครื่องข้อมูลน้ำหนัก
	การคำนวณการข้อมูลที่ใช้ผิดพลาด - สีข้อมูลไม่สัมพันธ์กับเส้นใยผ้า - การใส่สีมากเกิน - อุณหภูมน้ำข้อมูลไม่ถูกต้อง - การลงอุณหภูมิเร็วไป - pH น้ำข้อมูลไม่เหมาะสม - เวลาผ้าอยู่ในน้ำข้อมูลสั้น - สารช่วยไม่ถูกต้อง - สารเคมี อุณหภูมิ และเวลาที่ใช้ไม่สัมพันธ์กัน	- คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการข้อมูลปริมาณน้อยก่อน
	การคำนวณล้างน้ำหลังจากผ่านการข้อมูลผิดพลาด - ล้างน้ำจำนวนน้อยครั้ง - เวลาที่ผ้าอยู่กับน้ำล้างสั้น - นำล้างปริมาณน้อย - อุณหภูมิของน้ำล้างต่ำ	- คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการข้อมูลปริมาณน้อยก่อน
	ผ้ากำจัดลิงสกปรกหรือลอกแปลงไม่หมด	ตรวจสอบการคุณภาพของผ้าก่อนนำไปข้อมูล
	การทำงานของCensorผิดพลาด	มีระยะเวลาตรวจสอบCensor
	pHของน้ำไม่เป็นกลาง	มีการตรวจสอบpHของน้ำอย่างเสมอ อาจจะเป็นวัสดุค่าpH ตอบเข้าและตอบบ่ำย

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
สีไม่เหมือนที่ต้องการ	การประเมินปริมาณผ้าผิดพลาด - ผ้าที่ใส่เครื่องปริมาณมากไป - ผ้าที่ใส่เครื่องปริมาณน้อยไป	- ตรวจสอบว่าน้ำหนักของผ้าแต่ละร้อนผ้าก่อน - ตรวจสอบน้ำหนักของผ้าก่อนใส่เครื่องย้อม
	การคำนวณการซ้อมที่ใช้ผิดพลาด - สีข้อมไม่สัมพันธ์กับผ้า - การใส่สีมากหรือน้อยเกิน - อุณหภูมน้ำซ้อมไม่ถูกต้อง - การขึ้นหรือลงอุณหภูมิเร็วไป - pH น้ำซ้อมไม่เหมาะสม - เวลาผ้าอยู่ในน้ำซอมนานหรือสั้น - สารช่วยไม่ถูกต้อง - สารเคมี อุณหภูมิ และเวลาที่ใช้ไม่สัมพันธ์กัน	- คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการซ้อมปริมาณน้อยก่อน
	การคำนวณล้างน้ำหลังจากผ่านการซ้อมผิดพลาด - ล้างน้ำจำนวนมากหรือน้อยครั้ง - เวลาที่ผ้าอยู่กับน้ำล้างนานหรือสั้น - นำล้างปริมาณน้อย - อุณหภูมิของน้ำล้างไม่เหมาะสม	- คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการซ้อมปริมาณน้อยก่อน
	ผ้ากำจัดลิ่งสกปรกริ้วหรือข้อมไม่หมด	ตรวจสอบการคุณภาพของผ้าก่อนนำไปซ้อม

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
สีไม่เหมือนที่ต้องการ	ผ้าไม่ขาวจริง <ul style="list-style-type: none"> - มีสารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ที่ค้างโดย Paper Merk 	ตรวจสอบสารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ที่ค้างโดย Paper Merk
	การทำงานของCensorผิดพลาด	มีระยะเวลาตรวจสอบCensor
	pHของน้ำไม่เป็นกลาง	มีการตรวจสอบpHของน้ำอย่างเสมอ อาจจะเป็นวัสดุค่าpH ตอบเช้าและตอบบ่าย
ผ้าเปื้อย	การประมาณปริมาณผ้าผิดพลาด <ul style="list-style-type: none"> - ผ้าที่ใส่เครื่องปริมาณน้อยไป 	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบว่าน้ำหนักของผ้าแต่ละรอกันก่อน - ตรวจสอบน้ำหนักของผ้าก่อนใส่เครื่องซ้อม
	การคำนวณการซ้อมที่ใช้ผิดพลาด <ul style="list-style-type: none"> - อุณหภูมิน้ำซ้อมสูงไป - pH น้ำซ้อมไม่เหมาะสม - เวลาผ้าอยู่ในน้ำซอมนาน - สารช่วยไม่ถูกต้อง - สารเคมี อุณหภูมิ และเวลาที่ใช้ไม่สัมพันธ์กัน 	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการซ้อมปริมาณน้อยก่อน
	การคำนวณล้างน้ำหลังจากผ่านการซ้อมผิดพลาด <ul style="list-style-type: none"> - ล้างน้ำจำนวนมากครั้ง - เวลาที่ผ้าอยู่กับน้ำล้างนาน - นำล้างปริมาณน้อย - อุณหภูมิของน้ำล้างสูง 	<ul style="list-style-type: none"> - คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วย(ไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น) - ทดลองทำการซ้อมปริมาณน้อยก่อน
	การทำงานของCensorผิดพลาด	มีระยะเวลาตรวจสอบCensor
	pHของน้ำไม่เป็นกลาง	มีการตรวจสอบpHของน้ำอย่างเสมอ อาจจะเป็นวัสดุค่าpH ตอบเช้าและตอบบ่าย

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
ขับหัก	การประเมินปริมาณผ้าผิดพลาด - ผ้าที่ใส่เครื่องปริมาณมากไป	- ตรวจสอบว่า ^{น้ำหนักของผ้าแต่ละรอบนั้น} ก่อน - ตรวจสอบ ^{น้ำหนักของผ้าก่อนใส่เครื่องซ้อม}
	การคำนวณการซ้อมที่ใช้ ผิดพลาด - การขึ้นหรือลงอุณหภูมิเร็วไป	- คำนึงถึงการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการผลิตด้วยไม่ยึดผลจากห้องทดสอบเท่านั้น - ทดลองทำการซ้อมปริมาณน้อยก่อน

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ภาคผนวก จ

แบบสำรวจความพึงพอใจเว็บไซด์ระบบฐานความรู้

www.knowledgebase2007.com

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

http://www.knowledgebase2007.com - แบบสำรวจความพึงพอใจเว็บไซต์ KnowledgeBase2007

1. ความเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์ ?

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

2. ความถูกต้องของข้อมูลในเว็บไซต์ ?

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

3. ความทันสมัยของข้อมูลในเว็บไซต์ ?

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

4. เนื้อหาสาระของข้อมูลในเว็บไซต์ ?

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

5. การตอบสนองความผ่านมาทางเว็บไซต์ ?

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

6. รูปแบบ/ศิลป์ค์ของเว็บไซต์ ?

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

7. ภาพรวมของเว็บไซต์ ?

- มากที่สุด
- มาก
- ปานกลาง
- น้อย
- น้อยที่สุด

8. ขอเสนอแนะต่อเว็บไซต์

ต่อผู้ดูแลระบบ

Done Internet

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสุมารี บุนนาค เกิดวันที่ 29 กรกฎาคม 2525 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2547 แล้วจึงเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์มหามหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย